

I. DISPOSICIONS GENERALS

1. PRESIDÈNCIA I CONSELLERIES DE LA GENERALITAT VALENCIANA

Presidència de la Generalitat

LLEI 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat Valenciana, del Patrimoni Cultural Valencià. [1998/5159]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans que les Corts Valencianes han aprovat i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del rei, promulgue la llei següent:

PREÀMBUL

I

El patrimoni cultural valencià és una de les principals senyes d'identitat del poble valencià i el testimoni de la seua contribució a la cultura universal. Els béns que l'integren constitueixen un llegat patrimonial d'inapreciable valor, la conservació i enriquiment del qual correspon a tots els valencians i, especialment, a les institucions i als poders públics que el representen.

L'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, en l'article 31, atribueix a la Generalitat competència exclusiva sobre el patrimoni històric, artístic, monumental, arquitectònic, arqueològic i científic i sobre els arxius, biblioteques, museus, hemeroteques i tots altres centres de depòsit cultural que no siguen de titularitat estatal, sense perjudici de la reserva de competència en favor de l'estat sobre la defensa del patrimoni cultural, artístic i monumental contra l'exportació i l'espoliació, establida per l'article 149.1.28 de la Constitució Espanyola; i l'article 33 li atribueix l'execució de la legislació de l'estat en matèria de museus, arxius i biblioteques de titularitat estatal, l'execució de la qual no es reserve a l'estat. D'altra banda, l'article 46 del text constitucional disposa que els poders públics garantiran la conservació i promouran l'enriquiment del patrimoni històric, cultural i artístic dels pobles d'Espanya i dels béns que l'integren, de qualsevol règim jurídic i titularitat.

L'estat, basant-se en aquesta reserva i en el títol competencial de l'article 149.2 de la Constitució, ha promulgat la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, i el Reial Decret 111/1986, de 10 de gener, que la desplega parcialment, modificat aquest últim pel Reial Decret 64/1994, de 21 de gener, per a adaptar-lo a la interpretació donada pel Tribunal Constitucional a determinats preceptes de la llei. Normativa aquesta que ha sigut fins ara, íntegrament, d'aplicació directa a la Comunitat Valenciana.

El ple exercici per la Generalitat de la competència pròpia en matèria de patrimoni cultural exigeix, tanmateix, l'establiment a l'àmbit de la Comunitat Valenciana d'una norma amb rang de llei que done resposta a les necessitats que presenta la protecció d'aquest patrimoni, superant les insuficiències del marc legislatiu vigent fins ara.

En l'exercici, doncs, d'aquesta competència, i amb aquest objectiu, es promulga la present Llei del Patrimoni Cultural Valencià.

II

La Llei del Patrimoni Cultural Valencià constitueix el marc legal de l'acció pública i privada dirigida a la conservació, difusió, foment i acreixement del patrimoni cultural en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, determina les competències dels poders públics en la matèria, les obligacions i drets que incumbeixen els titulars dels béns i les sancions que es deriven de les infraccions als seus preceptes. Tanmateix, no es concep la llei, tal com ha sigut freqüent en matèria de patrimoni històric, com un conjunt de normes predominantment prohibitives al costat d'algunes altres que estableixen

I. DISPOSICIONES GENERALES

1. PRESIDENCIA Y CONSELLERIAS DE LA GENERALITAT VALENCIANA

Presidencia de la Generalitat

LEY 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat Valenciana, del Patrimonio Cultural Valenciano. [1998/5159]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos que las Cortes Valencianas han aprobado y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del rey, promulgo la siguiente ley:

PREÁMBULO

I

El patrimonio cultural valenciano es una de las principales señas de identidad del pueblo valenciano y el testimonio de su contribución a la cultura universal. Los bienes que lo integran constituyen un legado patrimonial de inapreciable valor, cuya conservación y enriquecimiento corresponde a todos los valencianos y especialmente a las instituciones y los poderes públicos que lo representan.

El Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana, en su artículo 31, atribuye a la Generalitat competencia exclusiva sobre el patrimonio histórico, artístico, monumental, arquitectónico, arqueológico y científico y sobre los archivos, bibliotecas, museos, hemerotecas y demás centros de depósito cultural que no sean de titularidad estatal, sin perjuicio de la reserva de competencia en favor del Estado sobre la defensa del patrimonio cultural, artístico y monumental contra la exportación y la expoliación, establecida por el artículo 149. 1, 28ª de la Constitución Española; y el artículo 33 le atribuye la ejecución de la legislación del Estado en materia de museos, archivos y bibliotecas de titularidad estatal, cuya ejecución no se reserve al Estado. Por otra parte, el artículo 46 del texto constitucional dispone que los poderes públicos garantizarán la conservación y promoverán el enriquecimiento del patrimonio histórico, cultural y artístico de los pueblos de España y de los bienes que lo integran, cualquiera que sea su régimen jurídico y su titularidad.

El Estado, basándose en esta reserva y en el título competencial del artículo 149.2 de la Constitución, ha promulgado la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español y el Real Decreto 111/1986, de 10 de enero, que la desarrolla parcialmente, modificado este último por el Real Decreto 64/1994, de 21 de enero, para adaptarlo a la interpretación dada por el Tribunal Constitucional a determinados preceptos de la Ley. Normativa ésta que ha sido hasta ahora, en su integridad, de aplicación directa en la Comunidad Valenciana.

El pleno ejercicio por la Generalitat de su competencia propia en materia de patrimonio cultural exige, sin embargo, el establecimiento en el ámbito de la Comunidad Valenciana de una norma con rango de ley que dé cumplida respuesta a las necesidades que presenta la protección de este patrimonio, superando las insuficiencias del marco legal hasta ahora vigente.

En el ejercicio, pues, de esta competencia, y con este objetivo, se promulga la presente Ley del Patrimonio Cultural Valenciano.

II

La Ley del Patrimonio Cultural Valenciano constituye el marco legal de la acción pública y privada dirigida a la conservación, difusión, fomento y acrecentamiento del patrimonio cultural en el ámbito de la Comunidad Valenciana, determinando las competencias de los poderes públicos en la materia, las obligaciones y derechos que incumben a los titulares de los bienes y las sanciones que se derivan de las infracciones a sus preceptos. Sin embargo no se concibe la Ley, tal como ha sido frecuente en materia de patrimonio histórico, como un conjunto de normas predominantemente

en favor dels titulars dels béns certs drets, de caràcter més teòric que real al no disposar de mecanismes necessaris per a exercir-los ni correlatives obligacions de l'administració. Per contra, el legislador parteix del fet, tantes vegades confirmat per l'experiència, que sense la col·laboració de la societat en la conservació, restauració i rehabilitació de l'ingent nombre de béns de patrimoni cultural, la gran majoria de titularitat privada, l'acció pública en aquesta matèria està destinada al fracàs per falta de mitjans suficients per a afrontar una tasca d'aquestes proporcions.

Per això, la llei tracta, en primer lloc, de fomentar l'estima general del patrimoni cultural, a través de l'educació i la informació, com el mitjà més eficaç d'assegurar la col·laboració social en la protecció i conservació d'aquell. I pretén també, de manera especial, promoure l'interés dels propietaris dels béns en la conservació, restauració i rehabilitació d'aquests a través de mesures concretes, l'aplicació de les quals es concep en molts dels casos com un dret del propietari, legalment exigible, establert com a contraprestació a les inevitables limitacions dominicals que la llei imposa. A aquest mateix propòsit respon el principi general establert en l'article 9, que obliga l'administració a afavorir la incorporació dels béns del patrimoni cultural a usos actius, adequats a la seua naturalesa.

Si ambdós objectius s'aconsegueixen, disposant, a més, de l'acció dels poders públics, en els tres aspectes de conservació del patrimoni propi, vigilància i foment, el compliment dels fins de la llei estarà en gran part assegurat.

III

La llei adopta en la denominació el terme cultural per considerar-lo el més ajustat a l'amplitud dels valors que, segons el que es disposa en l'article 1, defineixen el patrimoni que constitueix el seu objecte, la naturalesa del qual no s'esgota en allò purament històric o artístic. Tanmateix, no obstant aquesta amplitud amb què es conceptua el patrimoni cultural, es diferencien ja en l'article 2 les tres categories de béns que formen part d'aquell segons la importància dels valors que incorporen, a les quals es relacionen diferents graus de protecció, detallats al llarg de l'articulat de la llei. Es tracta així de distingir els béns que tenen algun dels valors assenyalats en l'article 1, que són òbviamment innumerables i la regulació dels quals es dirigeix en gran manera a facilitar l'accés d'aquests a un nivell superior de protecció quan en siguen mereixedors, d'aquells altres que pel major valor cultural exigeixen la concentració dels esforços públics i privats en les tasques de conservació i foment, mitjançant la inclusió prèvia en l'Inventari.

IV

L'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, al qual es dedica el primer capítol del títol II, és la institució bàsica entorn de la qual es configura el sistema legal de classificació i protecció dels béns de naturalesa cultural que mereixen una empara especial. La llei concep l'Inventari com un instrument unitari, adscrit a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, que evite la dispersió derivada de l'existència de diferents instruments de catalogació, segons es referisquen a béns mobles o immobles. En ell s'inscriuen tota classe de béns, mobles i immobles o immaterials, classificats segons dos nivells de protecció: el corresponent als béns declarats d'interés cultural i l'assignat als béns inventariats que no siguen objecte d'aquesta declaració. Als primers es destina la secció primera de l'Inventari i la resta s'inscriuran en alguna de les altres seccions, reservant-se, per raó de l'especialitat, la secció quarta per als béns del patrimoni documental, bibliogràfic i audiovisual que tinguen rellevància cultural i la cinquena als béns immaterials del patrimoni etnològic.

La llei té entre els seus objectius fonamentals el d'impulsar la formació d'un Inventari el més complet possible de tots aquells béns del patrimoni cultural valencià que mereixen una protecció

prohibitiva al lado de algunas otras que establecen en favor de los titulares de los bienes ciertos derechos, de carácter más teórico que real al no contar con mecanismos precisos para su ejercicio ni correlativas obligaciones de la Administración. Por el contrario, el legislador parte del hecho, tantas veces confirmado por la experiencia, de que sin la colaboración de la sociedad en la conservación, restauración y rehabilitación del ingente número de bienes del patrimonio cultural, en su gran mayoría de titularidad privada, la acción pública en esta materia está abocada al fracaso por falta de medios suficientes para afrontar una tarea de tales proporciones.

Por ello la Ley trata, en primer lugar, de fomentar el aprecio general del patrimonio cultural, a través de la educación y la información, como el medio más eficaz de asegurar la colaboración social en su protección y conservación. Y pretende también, de modo especial, promover el interés de los propietarios de los bienes en la conservación, restauración y rehabilitación de éstos a través de medidas concretas, cuya aplicación se concibe en muchos casos como un derecho del propietario, legalmente exigible, establecido como contraprestación a las inevitables limitaciones dominicales que la Ley impone. A este mismo propósito responde el principio general establecido en el artículo 9, que obliga a la Administración a favorecer la incorporación de los bienes del patrimonio cultural a usos activos, adecuados a su naturaleza.

Si ambos objetivos se logran, contando además con la acción de los poderes públicos, en sus tres aspectos de conservación del propio patrimonio, vigilancia y fomento, el cumplimiento de los fines de la Ley estará en gran parte asegurado.

III

La Ley adopta en su denominación el término cultural por considerarlo el más ajustado a la amplitud de los valores que, según lo dispuesto en el artículo 1, definen el patrimonio que constituye su objeto, cuya naturaleza no se agota en lo puramente histórico o artístico. Sin embargo, no obstante esta amplitud con que se conceptúa el patrimonio cultural, se diferencian ya en el artículo 2 las tres categorías de bienes que forman parte del mismo según la importancia de los valores que incorporan, a las que se relacionan distintos grados de protección, pormenorizados a lo largo del articulado de la Ley. Se trata así de distinguir los bienes que tienen alguno de los valores señalados en el artículo 1, que son obviamente innumerables y cuya regulación se dirige en buena medida a facilitar su acceso a un nivel superior de protección cuando sean acreedores a ello, de aquellos otros que por su mayor valor cultural exigen la concentración de los esfuerzos públicos y privados en las tareas de su conservación y fomento, mediante su previa inclusión en el Inventario.

IV

El Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, al que se dedica el primer capítulo del Título II, es la institución básica en torno a la cual se configura el sistema legal de clasificación y protección de los bienes de naturaleza cultural que merecen especial amparo. La Ley concibe el Inventario como un instrumento unitario, adscrito a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, que evite la dispersión derivada de la existencia de distintos instrumentos de catalogación según se refieran a bienes muebles o inmuebles. En él se inscriben toda clase de bienes, muebles, inmuebles o inmateriales, clasificados según dos niveles de protección: el correspondiente a los bienes declarados de interés cultural y el asignado a los bienes inventariados que no sean objeto de esta declaración. A los primeros se destina la Sección 1ª del Inventario y el resto se inscribirán en alguna de las demás secciones, reservándose, por razón de su especialidad, la Sección 4ª para los bienes del patrimonio documental, bibliográfico y audiovisual que tengan relevancia cultural y la 5ª a los bienes inmateriales del patrimonio etnológico.

La Ley tiene entre sus objetivos fundamentales el de impulsar la formación de un Inventario lo más completo posible de todos aquellos bienes del patrimonio cultural valenciano que merezcan

especial, ja que el legislador és conscient que d'això depén en gran manera l'èxit de la política de conservació i foment d'aquesta riquesa cultural. Preveu diferents procediments per a la inclusió dels béns en l'Inventari, segons la categoria de protecció a què accedisquen i la naturalesa, moble o immoble o immaterial d'aquells. I ha preferit, abans que establir obligacions genèriques de difícil compliment, promoure l'interés dels titulars de béns de valor cultural en la inscripció dels béns en l'Inventari. Per a això, es preveu l'aplicació de les mesures de foment del títol VI amb caràcter general a tots els béns inclosos en l'Inventari, als quals s'equiparen els que hagen iniciat l'expedient per a ser-hi inclosos; es constreny la possibilitat de dació de béns culturals en pagament de deutes als prèviament inclosos en l'Inventari; es reconeix a tota persona la condició d'interessat per a promoure l'aprovació o modificació dels catàlegs de béns i espais protegits a l'efecte d'incloure-hi béns immobles amb la qualificació de béns de rellevància local i s'estableix la preferència en els concursos d'ajudes públiques dels ajuntaments que hagen aprovat els esmentats catàlegs.

El segon dels capítols del títol II conté el règim comú a tots els béns de l'Inventari. S'estableixen els drets de tanteig i retracte en favor de la Generalitat respecte dels béns inventariats, i també sobre determinats béns mobles que es venguen en subhasta, i es reconeix el mateix als ajuntaments respecte dels béns immobles inventariats situats en el seu terme municipal. Es declara l'interés social per a l'expropiació, en determinades circumstàncies, de tots els béns inventariats, no tan sols d'aquells declarats d'interés cultural, i es proclama respecte de tots els béns inventariats de titularitat dels ens públics territorials el caràcter d'inalienables i imprescriptibles.

V

El capítol tercer del mateix títol es dedica als béns d'interés cultural, als quals es reserva el grau màxim de protecció legal, es regula en la secció primera el procediment especial per a la declaració d'interés cultural, amb terminis per a resoldre diferents en funció de la naturalesa dels béns que siguen objecte de l'expedient. La secció segona conté el règim especial dels béns immobles d'interés cultural, que recull els efectes de la declaració sobre llicències municipals i el planejament urbanístic. S'estableix, amb caràcter general, la necessitat d'autorització de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència per a les intervencions sobre aquests béns, i es fixen els criteris a què han d'ajustar-se tant aquestes intervencions com els plans especial de protecció, l'elaboració dels quals és obligatòria quan es produïssa la declaració d'interés cultural d'un bé immoble, llevat del cas dels monuments i els jardins històrics.

El règim dels béns mobles d'interés cultural es regula en la secció tercera, on s'estableix el règim de les intervencions i els trasllats i la prohibició de disgregar les col·leccions sense autorització de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència. I, finalment, es dedica la secció quarta d'aquest capítol als béns immaterials d'interés cultural, el règim específic de protecció dels quals s'establirà en el decret que els declare com a tals.

VI

El capítol IV es refereix a la resta de béns de l'Inventari General. Els primers d'ells són els béns de rellevància local, és a dir, aquells béns immobles inclosos amb aquesta classificació en els catàlegs de béns i espais protegits regulats per la legislació urbanística. La llei no fa una recepció en bloc en l'Inventari General de tots els immobles inclosos en els esmentats catàlegs, ni en els que es puguen incloure en el futur, ja que, certament, la major d'ells té un valor cultural relatiu, significatiu únicament per a l'àmbit humà o l'entorn en què se situen. Per això s'estableix l'esmentada categoria de béns de rellevància local dins dels nivells de protecció que han de determinar els catàlegs, en la qual s'inclouran els immobles

una protecció especial, pues el legislador es conscient de que de ello depende en buena medida el éxito de la política de conservación y fomento de esta riqueza cultural. Prevé distintos procedimientos para la inclusión de los bienes en el Inventario, según la categoría de protección a la que accedan y la naturaleza, mueble, inmueble o inmaterial, de los mismos. Y ha preferido, antes que establecer obligaciones genéricas de difícil cumplimiento, promover el interés de los titulares de bienes de valor cultural en la inscripción de los mismos en el Inventario. Para ello se prevé la aplicación de las medidas de fomento del Título VI con carácter general a todos los bienes incluidos en el Inventario, a los que se equiparan los que tengan iniciado expediente para su inclusión; se constriñe la posibilidad de dación de bienes culturales en pago de deudas a los previamente incluidos en el Inventario; se reconoce a toda persona la condición de interesado para promover la aprobación o modificación de los Catálogos de Bienes y Espacios Protegidos a los efectos de la inclusión en ellos de bienes inmuebles con la calificación de Bienes de Relevancia Local y se establece la preferencia en los concursos de ayudas públicas de los Ayuntamientos que hayan aprobado los mencionados Catálogos.

El segundo de los capítulos del Título II contiene el régimen común a todos los bienes del Inventario. Se establecen los derechos de tanteo y retracto en favor de la Generalitat respecto de los bienes inventariados, y también sobre determinados bienes muebles que se vendan en subasta, y se reconoce el mismo derecho a los Ayuntamientos respecto de los bienes inmuebles inventariados situados en su término municipal. Se declara el interés social para la expropiación, en determinadas circunstancias, de todos los bienes inventariados, no sólo de los declarados de interés cultural, y se proclama respecto de todos los bienes inventariados de titularidad de los entes públicos territoriales el carácter de inalienables e imprescriptibles.

V

El capítulo tercero del mismo Título se dedica a los Bienes de Interés Cultural, a los que se reserva el grado máximo de protección legal, regulándose en la sección 1ª el procedimiento especial para la declaración de interés cultural, con plazos para resolver diferentes en función de la naturaleza de los bienes que sean objeto del expediente. La sección 2ª contiene el régimen especial de los bienes inmuebles de interés cultural, que contempla los efectos de la declaración sobre las licencias municipales y el planeamiento urbanístico. Se establece, con carácter general, la necesidad de autorización de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia para las intervenciones sobre estos bienes, fijándose los criterios a los que han de ajustarse tanto dichas intervenciones como los Planes Especiales de protección, cuya elaboración es obligatoria cuando se produzca la declaración de interés cultural de un bien inmueble, salvo en el caso de los Monumentos y los Jardines Históricos.

El régimen de los bienes muebles de interés cultural se regula en la sección 3ª, estableciéndose el régimen de las intervenciones y los traslados y la prohibición de disgregar las colecciones sin autorización de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia. Y, finalmente, se dedica la sección 4ª de este capítulo a los bienes inmateriales de interés cultural, cuyo régimen específico de protección vendrá establecido por el Decreto que los declare como tales.

VI

El capítulo IV se refiere a los demás bienes del Inventario General. Los primeros de ellos son los Bienes de Relevancia Local, es decir aquellos bienes inmuebles incluidos con esta calificación en los Catálogos de Bienes y Espacios Protegidos regulados por la legislación urbanística. La Ley no hace una recepción en bloque en el Inventario General de todos los inmuebles incluidos en los referidos Catálogos, ni de los que se puedan incluir en el futuro, pues lo cierto es que la mayor parte de ellos tienen un valor cultural relativo, significativo únicamente para el ámbito humano o el entorno en que se sitúan. Por ello se establece la mencionada categoría de Bienes de Relevancia Local dentro de los niveles de protección que

que tinguen en si mateixos un valor històric, artístic, arqueològic, paleontològic o etnològic suficient per a justificar l'aplicació del règim de protecció, les limitacions i les mesures de foment que la llei reserva als béns inventariats.

En aquest punt, respectant la competència que la normativa urbanística atribueix a la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports respecte de l'aprovació definitiva dels catàlegs i el procediment establert per a la tramitació, es dona caràcter vinculant a l'informe de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència pel que fa a la qualificació de béns de rellevància local dins dels catàlegs, assegurant així, en consonància amb el sistema general establert per la llei, la intervenció de l'òrgan competent en matèria de patrimoni cultural en la decisió sobre l'accés d'aquests béns a l'Inventari General.

Es tracta, en definitiva, de distingir els béns immobles de valor històric, artístic, arqueològic o etnològic significatiu, que tenen accés a l'Inventari, del patrimoni arquitectònic simplement catalogat, el règim propi del qual, sense perjudici de les normes d'aquesta llei que se li hagen d'aplicar, es troba en la normativa urbanística i en la de foment de la rehabilitació d'edificis. Amb això s'evita la dispersió dels recursos destinats a la protecció i foment del patrimoni cultural i es delimiten amb claredat els camps d'actuació dels òrgans competents en matèria de patrimoni cultural i d'habitatge.

Les dues últimes seccions del capítol IV es refereixen, respectivament, als béns mobles i immaterials de l'Inventari, constituïts aquests últims per les activitats i coneixements de valor etnològic, establint-s'hi les particularitats dels respectius procediments per a la inscripció i el règim de protecció que els és aplicable.

VII

El títol III es dedica al patrimoni arqueològic i paleontològic, l'especialitat del qual exigeix determinar no només el règim d'autoritzacions i llicències a què han de subjectar-se les actuacions arqueològiques i paleontològiques, sinó també el de les obres afectades per aquestes, el destí dels productes d'aquestes actuacions i el règim de les troballes casuals. La llei preceptua la intervenció de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència tant en l'autorització d'actuacions arqueològiques i paleontològiques, com en la d'obres que resulten afectades per l'existència de restes d'aquesta naturalesa, però disposa la participació de la Generalitat en el finançament dels treballs arqueològics o paleontològics que, en aquest últim cas, s'hagen de fer quan es tracte d'obres en què no es poguera preveure l'existència d'aquelles restes. Pel que fa al règim de les troballes casuals, es regula el dret a la recompensa en metàl·lic dels descobridors i propietaris.

VIII

El títol IV es dedica al règim dels museus, als quals s'equiparen les col·leccions museogràfiques permanents. La llei estableix el contingut mínim dels expedients per a la creació o reconeixement d'ambdues categories d'institucions museístiques i preveu la integració d'aquestes, ja siguen de titularitat pública o privada, en el Sistema Valencià de Museus, configurat com una estructura organitzativa que es crea per a facilitar la coordinació i tutela per la Generalitat dels museus i col·leccions museogràfiques permanents que s'hi integren. S'estableixen els mecanismes legals per a la inclusió dels fons dels museus i col·leccions en l'Inventari General, amb la qualificació fins i tot de béns d'interés cultural, així com el règim general dels depòsits i les eixides temporals de fons. Es prohibeix la disgregació dels fons dels museus i col·leccions museogràfiques permanents sense autorització expressa de l'òrgan competent en matèria de patrimoni cultural i es garanteix l'accés públic als museus, llevat de les restriccions que la mateixa llei preveu.

S'hi recullen així mateix mesures especials de protecció dels fons davant situacions excepcionals dels mateixos centres que els

han de determinar los Catálogos, en la cual se incluirán los inmuebles que tengan en sí mismos un valor histórico, artístico, arqueológico, paleontológico o etnológico suficiente para justificar la aplicación del régimen de protección, las limitaciones y las medidas de fomento que la Ley reserva a los bienes inventariados.

En este punto, respetándose la competencia que la normativa urbanística atribuye a la Conselleria de Obras Públicas, Urbanismo y Transportes respecto de la aprobación definitiva de los Catálogos y el procedimiento establecido para su tramitación, se da carácter vinculante al informe de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia en cuanto se refiere a la calificación de Bienes de Relevancia Local dentro de los Catálogos, asegurándose así, en consonancia con el sistema general establecido por la Ley, la intervención del órgano competente en materia de patrimonio cultural en la decisión sobre el acceso de estos bienes al Inventario General.

Se trata, en definitiva, de distinguir los bienes inmuebles de valor histórico, artístico, arqueológico, paleontológico o etnológico significativo, que tienen acceso al Inventario, del patrimonio arquitectónico simplemente catalogado, cuyo régimen propio, sin perjuicio de las normas de esta Ley que le son de aplicación, se encuentra en la normativa urbanística y en la de fomento de la rehabilitación de edificios. Con ello se evita la dispersión de los recursos destinados a la protección y fomento del patrimonio cultural y se delimitan con claridad los campos de actuación de los órganos competentes en materia de patrimonio cultural y de vivienda.

Las dos últimas secciones del capítulo IV se refieren, respectivamente, a los bienes muebles e inmateriales del Inventario, constituidos estos últimos por las actividades y conocimientos de valor etnológico, estableciéndose las particularidades de los respectivos procedimientos para su inscripción y el régimen de protección que les es aplicable.

VII

El Título III se dedica al patrimonio arqueológico y paleontológico, cuya especialidad exige determinar no sólo el régimen de autorizaciones y licencias al que han de sujetarse las actuaciones arqueológicas y paleontológicas, sino también el de las obras afectadas por éstas, el destino de los productos de dichas actuaciones y el régimen de los hallazgos casuales. La Ley preceptúa la intervención de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia tanto en la autorización de actuaciones arqueológicas y paleontológicas, como en la de obras que resulten afectadas por la existencia de restos de esta naturaleza, pero dispone la participación de la Generalitat en la financiación de los trabajos arqueológicos o paleontológicos que, en este último caso, hayan de hacerse cuando se trate de obras en las que no pudiera preverse la existencia de aquellos restos. En cuanto al régimen de los hallazgos casuales, se regula el derecho a la recompensa en metálico de los descubridores y propietarios.

VIII

El Título IV se dedica al régimen de los museos, a los que se equiparan las colecciones museográficas permanentes. La Ley establece el contenido mínimo de los expedientes para la creación o reconocimiento de ambas categorías de instituciones museísticas y prevé su integración, ya sean de titularidad pública o privada, en el Sistema Valenciano de Museos, configurado como una estructura organizativa que se crea para facilitar la coordinación y tutela por parte de la Generalitat de los museos y colecciones museográficas permanentes que se integren en ella. Se establecen los mecanismos legales para la inclusión de los fondos de los museos y colecciones en el Inventario General, con la calificación incluso de Bienes de Interés Cultural, así como el régimen general de los depósitos y las salidas temporales de fondos. Se prohíbe la disgregación de los fondos de los museos y colecciones museográficas permanentes sin autorización expresa del órgano competente en materia de patrimonio cultural y se garantiza el acceso público a los museos, salvo las restricciones que la propia Ley prevé.

Se contemplan asimismo medidas especiales de protección de los fondos ante situaciones excepcionales de los propios centros

contenen i que pogueren afectar de forma negativa la preservació d'aquells. Per a això, es condiona l'augment de fons en un museu o col·lecció museogràfica a l'acreditació de la capacitat de la institució per a atendre degudament els fins que li són propis en relació amb aquests fons, garantint-se en última instància l'exposició pública d'aquests. S'estableix també un règim excepcional per al depòsit dels fons d'un museu en un altre o altres centres de depòsit quan se'n pose en perill la conservació, seguretat o accessibilitat. I, finalment, es tutela la destinació dels fons d'un museu en el supòsit de dissolució o clausura, a fi que el trasllat no desvirtue la naturalesa dels béns culturals exposats.

IX

El títol V es refereix al patrimoni documental, bibliogràfic i audiovisual i al règim general dels arxius i biblioteques. El primer es defineix com a integrant del patrimoni cultural valencià i s'ordena la formació del Cens del Patrimoni Documental Valencià i del Catàleg del Patrimoni Bibliogràfic i Audiovisual Valencià, però es preveu l'accés a l'Inventari General, amb la categoria fins i tot de béns d'interés cultural, només per als béns inclosos en aquests Cens i Catàleg que tinguen valor cultural significatiu, a fi de no estendre abusivament les mesures i limitacions que la llei estableix per als béns de l'inventari a l'ingent nombre de documents i obres bibliogràfiques que integren l'esmentat patrimoni. D'altra banda, es determinen les línies generals del règim dels arxius i biblioteques, creant-se el Sistema Arxivístic Valencià, i s'ordena l'establiment per via reglamentària de les normes sobre conservació i vigència administrativa dels documents de les administracions públiques.

X

El títol VI conté les mesures de foment del patrimoni cultural dirigides, d'una banda, a compensar els titulars de béns del patrimoni cultural de les càrregues i limitacions en els seus drets que la llei els imposa. Significativament, la llei situa al davant d'aquest títol el reconeixement de l'interés públic de les activitats de conservació i promoció del patrimoni cultural i el seu caràcter de font de riquesa econòmica col·lectiva, establint la consegüent obligació de l'administració de cooperar en aquestes activitats quan siguen dutes a terme pels particulars. Es configuren així les ajudes públiques previstes en la llei com un dret dels particulars derivat del compliment de les obligacions que la mateixa llei imposa, superant la concepció de mera concessió graciosa amb què en la pràctica han estat regulades. Es tracta de fomentar amb això l'interés dels titulars d'aquests béns en la conservació i manteniment, no per la via, tant vegades inoperant per si mateixa, de l'obligació, la prohibició i la sanció, sinó preferentment mitjançant la cooperació pública al sosteniment de les càrregues que la naturalesa cultural dels béns comporta per als seus propietaris.

Es preveuen tres tipus de mesures en relació amb els titulars dels béns. El primer se centra en l'ajuda directa a les actuacions de conservació i acreixement del patrimoni cultural, mitjançant el finançament del cost d'aquestes actuacions a càrrec de les consignacions pressupostàries que a l'efecte es faran anualment en la llei de pressupostos de la Generalitat. S'estableix el dret dels titulars de béns immobles d'interés cultural de rebre ajuda pública per al sosteniment de la càrrega que suposa la visita pública d'aquests béns. I s'opta per concentrar els recursos que la Generalitat destina a la conservació i foment del patrimoni cultural mitjançant l'obligació de consignar anualment per a aquest fi en la llei de pressupostos una quantitat equivalent a l'1% de l'import del capítol d'inversions reals dels pressupostos de l'exercici anterior, en lloc del denominat 1% cultural del pressupost de cada obra pública que s'execute, sistema aquest últim que la pràctica ha demostrat de difícil control i escàs compliment.

El segon tipus de mesures es refereix a l'accés al crèdit oficial o reforçat amb subsidis de fons públics dels titulars de béns del patri-

que los albergan y que pudieran afectar de forma negativa a la preservación de aquéllos. Para ello, se condiciona el aumento de fondos en un museo o colección museográfica a la acreditación de la capacidad de la institución para atender debidamente los fines que le son propios en relación a tales fondos, garantizándose en última instancia la exposición pública de los mismos. Se establece también un régimen excepcional para el depósito de los fondos de un museo en otro u otros centros de depósito cuando se ponga en peligro la conservación, seguridad o accesibilidad de los mismos. Y, por último, se tutela el destino de los fondos de un museo en el supuesto de disolución o clausura de éste, al objeto de que el traslado no desvirtúe la naturaleza de los bienes culturales expuestos.

IX

El Título V se refiere al patrimonio documental, bibliográfico y audiovisual y al régimen general de los archivos y bibliotecas. Se define aquél como integrante del patrimonio cultural valenciano y se ordena la formación del Censo del Patrimonio Documental Valenciano y del Catálogo del Patrimonio Bibliográfico y Audiovisual Valenciano, pero se prevé el acceso al Inventario General, con la categoría incluso de Bienes de Interés Cultural, solo para los bienes incluidos en dichos Censo y Catálogo que tengan valor cultural significativo, con objeto de no extender abusivamente las medidas y limitaciones que la Ley establece para los bienes del Inventario al ingente número de documentos y obras bibliográficas que integran el mencionado patrimonio. Por otra parte, se determinan las líneas generales del régimen de los archivos y bibliotecas, creándose el Sistema Archivístico Valenciano, y se ordena el establecimiento por vía reglamentaria de las normas sobre conservación y vigencia administrativa de los documentos de las administraciones públicas.

X

El Título VI contiene las medidas de fomento del patrimonio cultural, dirigidas, por una parte, a compensar a los titulares de bienes del patrimonio cultural de las cargas y limitaciones en sus derechos que la Ley les impone. Significativamente, la Ley sitúa al frente de este Título el reconocimiento del interés público de las actividades de conservación y promoción del patrimonio cultural y su carácter de fuente de riqueza económica colectiva, estableciendo la consecuente obligación de la Administración de cooperar a las mismas cuando sean llevadas a cabo por los particulares. Se configuran así las ayudas públicas previstas en la Ley como un derecho de los particulares derivado del cumplimiento de las obligaciones que la propia Ley les impone, superando la concepción de mera concesión graciosa con que en la práctica se las ha venido regulando. Se trata con ello de fomentar el interés de los titulares de estos bienes en su conservación y mantenimiento, no por la vía, tantas veces inoperante por sí misma, de la obligación, la prohibición y la sanción, sino preferentemente mediante la cooperación pública al sostenimiento de las cargas que la naturaleza cultural de los bienes conlleva para sus propietarios.

Se prevén tres tipos de medidas en relación con los titulares de los bienes. El primero se centra en la ayuda directa a las actuaciones de conservación y acrecentamiento del patrimonio cultural, mediante la financiación del coste de dichas actuaciones con cargo a las consignaciones presupuestarias que a tal efecto se harán anualmente en la Ley de Presupuestos de la Generalitat. Se establece el derecho de los titulares de bienes inmuebles de interés cultural de recibir ayuda pública para el sostenimiento de la carga que supone la visita pública de dichos bienes. Y se opta por concentrar los recursos que la Generalitat destina a la conservación y fomento del patrimonio cultural mediante la obligación de consignar anualmente para dicho fin en la Ley de Presupuestos una cantidad equivalente al 1% del importe del capítulo de inversiones reales de los presupuestos del ejercicio anterior, en lugar del denominado uno por ciento cultural del presupuesto de cada obra pública que se ejecute, sistema este último que la práctica ha demostrado de difícil control y escaso cumplimiento.

El segundo tipo de medidas se refiere al acceso al crédito oficial o subsidiado con fondos públicos de los titulares de bienes del

moni cultural, i el seu objecte és fomentar l'interés d'aquests en la conservació i rehabilitació d'aquests béns, situant-los en aquest aspecte en condicions d'igualtat, com a mínim, amb els habitatges de nova construcció.

I, finalment, el tercer tipus de mesures fa referència als beneficis fiscals de què gaudeixen aquests béns. En aquest punt la llei ha d'acontentar-se amb una declaració general com la continguda en l'article 94, el desenvolupament del qual queda condicionat necessàriament a l'ampliació de la capacitat normativa de les comunitats autònomes en matèria tributària. No obstant això, s'incentiva l'aplicació per les corporacions locals dels beneficis fiscals previstos per la legislació estatal i s'estableix la possibilitat del pagament amb béns inscrits en l'Inventari General de tota classe de deutes amb la hisenda de la Generalitat.

En una altra direcció, les mesures previstes en el títol VI fan referència a l'acció pública encaminada a promoure en la societat l'estima pels valors del patrimoni cultural, a través de l'ensenyament, en tots els nivells, i del reconeixement oficial de les actuacions destacades dutes a terme per particulars en defensa d'aquest patrimoni. No és aliena a aquest fi l'obligació, que s'estableix amb caràcter general per als ens públics valencians, de destinar amb preferència els immobles de què siguen titulars a una activitat pública que no en desvirtue els valors artístics, històrics o culturals, cosa que, d'una banda, n'afavoreix la conservació i, d'una altra, familiaritza els ciutadans amb aquests béns i fomenta l'estima per ells. I, en el mateix sentit, es preveu la cessió als particulars, sota determinades condicions, de l'ús dels immobles de titularitat pública quan això redunde en la millor conservació i estima pública.

XI

La llei dedica l'últim capítol a les infraccions i sancions, que es tipifiquen en la major part dels casos atenent la importància del dany causat al bé. Les activitats constitutives d'infracció no podran ser mai font de lucre per a l'infractor. Es consagra, a més, el principi de necessitat de reparació del dany causat i s'augmenta notablement, en relació amb la normativa aplicable fins ara, el límit màxim de la sanció per infraccions greus.

La no-necessitat de l'aplicació del règim sancionador previst en la llei serà la millor prova del compliment de la voluntat col·lectiva de la qual ella mateixa és expressió: el propòsit decidit dels valencians de conservar i acréixer la riquesa insubstituïble del seu patrimoni cultural.

TÍTOL I Del patrimoni cultural valencià

CAPÍTOL I Disposicions generals

Article 1. Objecte

1. La present llei té com a objecte la protecció, la conservació, la difusió, el foment, la investigació i l'acreciment del patrimoni cultural valencià.

2. El patrimoni cultural valencià està constituït pels béns mobles i immobles de valor històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, paleontològic, etnològic, documental, bibliogràfic, científic, tècnic o de qualsevol altra naturalesa cultural existents al territori de la Comunitat Valenciana o que, trobant-se fora d'aquest, siguen especialment representatius de la història i la cultura valenciana. La Generalitat promourà el retorn a la Comunitat Valenciana d'aquests últims a fi de fer possible que se'ls apliquen les mesures de protecció i foment previstes en aquesta llei. També formen part del patrimoni cultural valencià, en qualitat de béns immaterials del patrimoni etnològic, les creacions, coneixements i pràctiques de la cultura tradicional valenciana.

patrimonio cultural y su objeto es fomentar el interés de éstos en la conservación y rehabilitación de dichos bienes, situándolos en este aspecto en condiciones de igualdad, cuando menos, con las viviendas de nueva construcción.

Y, por último, el tercer tipo de medidas hace referencia a los beneficios fiscales de que gozan estos bienes. En este punto la Ley ha de contentarse con una declaración general como la contenida en el artículo 94, cuyo desarrollo queda condicionado necesariamente a la ampliación de la capacidad normativa de las Comunidades Autónomas en materia tributaria. No obstante, se incentiva la aplicación por parte de las corporaciones locales de los beneficios fiscales previstos por la legislación estatal y se establece la posibilidad del pago con bienes inscritos en el Inventario General de toda clase de deudas con la Hacienda de la Generalitat.

En otra dirección, las medidas previstas en el Título VI hacen referencia a la acción pública encaminada a promover en la sociedad el aprecio a los valores del patrimonio cultural, a través de la enseñanza, en todos sus niveles, y del reconocimiento oficial de las actuaciones destacadas llevadas a cabo por particulares en defensa de este patrimonio. No es ajena a este mismo fin la obligación, que se establece con carácter general para los entes públicos valencianos, de destinar con preferencia los inmuebles de que sean titulares a una actividad pública que no desvirtúe sus valores artísticos, históricos o culturales, lo que, por un lado, favorece su conservación y, por otro, familiariza a los ciudadanos con dichos bienes y fomenta su aprecio por ellos. Y, en el mismo sentido, se prevé la cesión a los particulares, bajo determinadas condiciones, del uso de los inmuebles de titularidad pública cuando ello redunde en su mejor conservación y apreciación pública.

XI

La Ley dedica su último Título a las infracciones y sanciones, que se tipifican en la mayor parte de los casos atendiendo a la importancia del daño causado al bien. Las actividades constitutivas de infracción no podrán ser nunca fuente de lucro para el infractor. Se consagra además el principio de necesidad de reparación del daño causado y se aumenta notablemente, en relación con la normativa aplicable hasta ahora, el límite máximo de la sanción por infracciones graves.

La innecesidad de la aplicación del régimen sancionador previsto en la Ley será la mejor prueba del cumplimiento de la voluntad colectiva de la que ella misma es expresión: el propósito decidido de los valencianos de conservar y acrecentar la riqueza insubstituïble de su patrimonio cultural.

TÍTULO I Del patrimonio cultural valenciano

CAPÍTULO I Disposiciones generales

Artículo 1. Objeto

1. La presente Ley tiene por objeto la protección, la conservación, la difusión, el fomento, la investigación y el acrecentamiento del patrimonio cultural valenciano.

2. El patrimonio cultural valenciano está constituido por los bienes muebles e inmuebles de valor histórico, artístico, arquitectónico, arqueológico, paleontológico, etnológico, documental, bibliográfico, científico, técnico, o de cualquier otra naturaleza cultural, existentes en el territorio de la Comunidad Valenciana o que, hallándose fuera de él, sean especialmente representativos de la historia y la cultura valenciana. La Generalitat promoverá el retorno a la Comunidad Valenciana de estos últimos a fin de hacer posible la aplicación a ellos de las medidas de protección y fomento previstas en esta Ley. También forman parte del patrimonio cultural valenciano, en calidad de bienes inmateriales del patrimonio etnológico, las creaciones, conocimientos y prácticas de la cultura tradicional valenciana.

Article 2. Clases de béns

Els béns que, a l'efecte d'aquesta llei, integren el patrimoni cultural valencià poden ser:

a) Béns d'interés cultural valencià. Són aquells que per les seues singulars característiques i rellevància per al patrimoni cultural són objecte de les especials mesures de protecció, divulgació i foment que es deriven d'aquesta declaració.

b) Béns inventariats no declarats d'interés cultural. Són aquells que per tenir algun dels valors esmentats en l'article 1 en grau particularment significatiu, encara que sense la rellevància reconeguda als béns d'interés cultural, formen part de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià i gaudeixen del règim de protecció i foment que es deriva d'aquesta inclusió.

c) Béns no inventariats del patrimoni cultural. Són tots els béns que, d'acord amb l'article 1.2 d'aquesta llei, formen part del patrimoni cultural valencià i no estan inclosos en cap de les dues categories anteriors. Seran objecte de les mesures de protecció que aquesta llei preveu amb caràcter general per als béns del patrimoni cultural, així com de totes altres que puguen establir les normes de caràcter sectorial per raó dels seus valors culturals.

Article 3. Divulgació

Sense perjudici de la competència que l'article 2.3 de la Llei de Patrimoni Històric Espanyol atribueix a l'administració de l'estat, la Generalitat promourà la divulgació del coneixement del patrimoni cultural valencià, tant a l'interior de la comunitat autònoma com a fora, podent establir o impulsar, en l'àmbit de les seues competències, els oportuns intercanvis culturals, convenis o acords amb organismes públics i amb particulars, supranacionals o estrangers.

Article 4. Col·laboració entre les administracions públiques

1. La Generalitat i les diferents administracions públiques de la Comunitat Valenciana col·laboraran entre si per a la millor consecució dels fins en aquesta llei.

2. Les entitats locals estan obligades a protegir i donar a conèixer els valors del patrimoni cultural existent en l'àmbit cultural respectiu. Els correspon especialment:

a) Adoptar les mesures cautelars necessàries per a evitar el deteriorament, pèrdua o destrucció dels béns del patrimoni cultural.

b) Comunicar a l'administració de la Generalitat qualsevol amenaça, dany o pertorbació de la seua funció social de què siguen objecte aquests béns, així com les dificultats i necessitats de qualsevol ordre que tinguen per al compliment de les obligacions establides en la present llei.

c) Exercir la resta de funcions que expressament els atribuisca aquesta llei, sense perjudici del que estableix la legislació urbanística, mediambiental i qualsevol altra que s'haja d'aplicar en matèria de protecció del patrimoni cultural.

3. La Generalitat Valenciana prestarà assistència tècnica a la resta d'administracions públiques valencianes i establirà els mitjans de col·laboració amb aquestes en els casos i en la mesura en què siga necessari per al compliment dels fins de la present llei.

Article 5. Col·laboració dels particulars

1. Els propietaris i posseïdors de béns del patrimoni cultural valencià han de custodiar-los i conservar-los adequadament a fi d'assegurar el manteniment dels seus valors culturals i evitar que es perden, es destruisquen o es deteriorenen.

2. Qualsevol que tinga coneixement del perill de destrucció, deteriorament o pertorbació en la funció social d'un bé del patrimoni cultural, o de la consumació d'aquests fets, ho haurà de comunicar immediatament a l'administració de la Generalitat o a l'ajuntament corresponent, els quals adoptaran sense dilació les mesures procedents en compliment de la present llei.

3. Totes les persones físiques i jurídiques estan legitimades per a exigir el compliment d'aquesta llei davant les administracions

Artículo 2. Clases de bienes

Los bienes que, a los efectos de la presente Ley, integran el patrimonio cultural valenciano pueden ser:

a) Bienes de Interés Cultural Valenciano. Son aquellos que por sus singulares características y relevancia para el patrimonio cultural son objeto de las especiales medidas de protección, divulgación y fomento que se derivan de su declaración como tales.

b) Bienes inventariados no declarados de interés cultural. Son aquellos que por tener alguno de los valores mencionados en el artículo primero en grado particularmente significativo, aunque sin la relevancia reconocida a los Bienes de Interés Cultural, forman parte del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano y gozan del régimen de protección y fomento que de dicha inclusión se deriva.

c) Bienes no inventariados del patrimonio cultural. Son todos los bienes que, conforme al artículo 1.2 de esta Ley, forman parte del patrimonio cultural valenciano y no están incluidos en ninguna de las dos categorías anteriores. Serán objeto de las medidas de protección que esta Ley prevé con carácter general para los bienes del patrimonio cultural, así como de cuantas otras puedan establecer las normas de carácter sectorial en razón de sus valores culturales.

Artículo 3. Divulgación

Sin perjuicio de la competencia que el artículo 2.3 de la Ley del Patrimonio Histórico Español atribuye a la Administración del Estado, la Generalitat promoverá la divulgación del conocimiento del patrimonio cultural valenciano, tanto en el interior de la Comunidad Autónoma como fuera de ella, pudiendo establecer o impulsar, en el ámbito de sus competencias, los oportunos intercambios culturales, convenios o acuerdos con organismos públicos y con particulares, nacionales, supranacionales o extranjeros.

Artículo 4. Colaboración entre las administraciones públicas

1. La Generalitat y las distintas administraciones públicas de la Comunidad Valenciana colaborarán entre sí para la mejor consecución de los fines en esta Ley.

2. Las entidades locales están obligadas a proteger y dar a conocer los valores del patrimonio cultural existente en su respectivo ámbito territorial. Especialmente les corresponde:

a) Adoptar las medidas cautelares necesarias para evitar el deterioro, pérdida o destrucción de los bienes del patrimonio cultural.

b) Comunicar a la administración de la Generalitat cualquier amenaza, daño o perturbación de su función social de que sean objeto tales bienes, así como las dificultades y necesidades de cualquier orden que tengan para el cumplimiento de las obligaciones establecidas en la presente Ley.

c) Ejercer las demás funciones que expresamente les atribuye esta Ley, sin perjuicio de cuanto establece la legislación urbanística, medioambiental y demás que resulten de aplicación en materia de protección del patrimonio cultural.

3. La Generalitat Valenciana prestará asistencia técnica a las demás administraciones públicas valencianas y establecerá los medios de colaboración con ellas en los casos y en la medida en que fuere necesario para el cumplimiento de los fines de la presente Ley.

Artículo 5. Colaboración de los particulares

1. Los propietarios y poseedores de bienes del patrimonio cultural valenciano deben custodiarlos y conservarlos adecuadamente a fin de asegurar el mantenimiento de sus valores culturales y evitar su pérdida, destrucción o deterioro.

2. Cualquiera que tuviera conocimiento del peligro de destrucción, deterioro o perturbación en su función social de un bien del patrimonio cultural, o de la consumación de tales hechos, deberá comunicarlo inmediatamente a la administración de la Generalitat o al Ayuntamiento correspondiente, quienes adoptarán sin dilación las medidas procedentes en cumplimiento de la presente Ley.

3. Todas las personas físicas y jurídicas están legitimadas para exigir el cumplimiento de esta Ley ante las administraciones públi-

públiques de la Comunitat Valenciana. La legitimació per a l'exercici d'accions davant els tribunals de justícia es regirà per la legislació de l'estat.

4. La Generalitat Valenciana fomentarà el marc de col·laboració amb associacions de voluntariat per a la conservació i difusió del patrimoni cultural valencià.

Article 6. Col·laboració de l'església catòlica

1. Sense perjudici del que es disposa en els acords subscrits davant l'estat espanyol i la santa seu, l'església catòlica, com a titular d'una part singularment important dels béns que integren el patrimoni cultural valencià, vetlarà per la protecció, conservació i divulgació d'aquests i prestarà a les administracions públiques competents la col·laboració adequada al compliment dels fins d'aquesta llei, amb subjecció al que s'hi disposa.

2. La Generalitat podrà establir mitjans de col·laboració amb l'església catòlica a fi d'elaborar i desenvolupar plans d'intervenció conjunta que asseguren la protecció més eficaç del patrimoni cultural de titularitat eclesiàstica a l'àmbit de la Comunitat Valenciana. Així mateix, podrà establir l'adequada col·laboració a aquests fins amb la resta de confessions religioses reconegudes per la llei.

Article 7. Institucions consultives i òrgans assessors

1. Són institucions consultives de l'administració de la Generalitat en matèria de patrimoni cultural el Consell Valencià de Cultura, la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles, les universitats de la Comunitat Valenciana, els consells assessors d'arxius i biblioteques, d'arqueologia i paleontologia i totes les altres que siguen creades o reconegudes pel Govern Valencià, sense perjudici de l'assessorament que es pugua demanar d'altres organismes professionals i entitats culturals.

2. Seran òrgans assessors de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència en l'exercici ordinari de les seues funcions en matèria de patrimoni cultural, a més de la Junta de Valoració de Béns a què es refereix l'article 8, les comissions tècniques que s'establisquen reglamentàriament per a les diferents matèries que són objecte d'aquesta llei.

Article 8. Junta de Valoració de Béns

1. Es crea la Junta de Valoració de Béns del Patrimoni Cultural Valencià com a òrgan assessor de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència. La Junta estarà composta per vuit vocals. Sis d'ells seran designats, a proposta de les institucions consultives assenyalades en l'article 7.1 de la present llei, pel conseller de Cultura, Educació i Ciència entre les persones de reconeguda competència en les diferents matèries que són objecte de les funcions de la Junta. Els dos vocals restants seran designats pel conseller de d'Economia, Hisenda i Administració Pública. El nomenament del president i del vicepresident de la Junta es regularà reglamentàriament.

2. Són funcions de la Junta:

a) Valorar els béns de caràcter cultural que la Generalitat es proposa adquirir amb destí a museus, biblioteques, arxius o altres centres de depòsit cultural de titularitat pública, quan aquests no tinguen els seus propis òrgans de valoració.

b) Informar sobre l'exercici per la Generalitat Valenciana dels drets de tanteig i retracte establits en l'article 22.

c) Informar sobre l'autorització per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència de la permuta de béns de titularitat pública inclosos en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, prevista en l'article 24.

d) Ser oïda abans de l'emissió per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència de l'informe vinculant preceptuat en l'article 95 per a l'acceptació de béns culturals en pagament de deutes amb la hisenda de la Generalitat Valenciana.

e) Realitzar totes les valoracions de béns de caràcter cultural li siguen sol·licitades per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència i, a través d'aquesta en la forma que reglamentàriament es

cas de la Comunidad Valenciana. La legitimación para el ejercicio de acciones ante los tribunales de justicia se regirá por la legislación del Estado.

4. La Generalitat Valenciana fomentará el marco de colaboración con asociaciones de voluntariado para la conservación y difusión del patrimonio cultural valenciano.

Artículo 6. Colaboración de la Iglesia Católica

1. Sin perjuicio de cuanto se dispone en los acuerdos suscritos entre el Estado Español y la Santa Sede, la Iglesia Católica, como titular de una parte singularmente importante de los bienes que integran el patrimonio cultural valenciano, velará por la protección, conservación y divulgación de los mismos y prestará a las administraciones públicas competentes la colaboración adecuada al cumplimiento de los fines de esta Ley, con sujeción a las disposiciones de la misma.

2. La Generalitat podrá establecer medios de colaboración con la Iglesia Católica al objeto de elaborar y desarrollar planes de intervención conjunta que aseguren la más eficaz protección del patrimonio cultural de titularidad eclesiástica en el ámbito de la Comunidad Valenciana. Asimismo podrá establecer la adecuada colaboración a los mismos fines con las demás confesiones religiosas reconocidas por la Ley.

Artículo 7. Instituciones consultivas y órganos asesores

1. Son instituciones consultivas de la Administración de la Generalitat en materia de patrimonio cultural el Consejo Valenciano de Cultura, la Real Academia de Bellas Artes de San Carlos, las Universidades de la Comunidad Valenciana, los Consejos Asesores de Archivos y Bibliotecas, de Arqueología y Paleontología y cuantas otras sean creadas o reconocidas por el Gobierno Valenciano, sin perjuicio del asesoramiento que pueda recabarse de otros organismos profesionales y entidades culturales.

2. Serán órganos asesores de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia en el ejercicio ordinario de sus funciones en materia de patrimonio cultural, además de la Junta de Valoración de Bienes a que se refiere el artículo 8, las comisiones técnicas que se establezcan reglamentariamente para las distintas materias que son objeto de esta Ley.

Artículo 8. Junta de Valoración de Bienes

1. Se crea la Junta de Valoración de Bienes del Patrimonio Cultural Valenciano como órgano asesor de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia. La Junta estará compuesta por ocho vocales. Seis de ellos serán designados, a propuesta de las instituciones consultivas señaladas en el artículo 7.1 de la presente Ley, por el Conseller de Cultura, Educación y Ciencia entre las personas de reconocida competencia en las distintas materias que son objeto de las funciones de la Junta. Los dos vocales restantes serán designados por el Conseller de Economía, Hacienda y Administración Pública. El nombramiento del Presidente y del Vicepresidente de la Junta se regulará reglamentariamente.

2. Son funciones de la Junta:

a) Valorar los bienes de carácter cultural que la Generalitat se propone adquirir con destino a museos, bibliotecas, archivos u otros centros de depósito cultural de titularidad pública, cuando éstos carezcan de sus propios órganos de valoración.

b) Informar sobre el ejercicio por la Generalitat Valenciana de los derechos de tanteo y retracto establecidos en el artículo 22.

c) Informar la autorización por la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia de la permuta de bienes de titularidad pública incluidos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, prevista en el artículo 24.

d) Ser oída previamente a la emisión por la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia del informe vinculante preceptuado en el artículo 95 para la aceptación de bienes culturales en pago de deudas con la Hacienda de la Generalitat Valenciana.

e) Realizar cuantas valoraciones de bienes de carácter cultural le sean solicitadas por la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia y, a través de ésta y en la forma que reglamentariamente se

determine, per la resta d'administracions públiques valencianes, per al millor compliment dels fins d'aquesta llei.

f) La resta que legalment o reglamentàriament se li atribuïsquen.

CAPÍTOL II
*Normes generals de protecció
del patrimoni cultural*

Article 9. Protecció i promoció pública

1. Els poders públiques garantiran la protecció, conservació i acreixement del patrimoni cultural valencià, així com l'accés de tots els ciutadans als béns que l'integren, mitjançant l'aplicació de mesures que aquesta llei preveu per a cada una de les diferents classes de béns.

2. L'acció de les administracions públiques es dirigirà de manera especial a facilitar la incorporació dels béns del patrimoni cultural a usos actius i adequats a la seua naturalesa, com a mitjà de promoure l'interés social en la conservació i restauració d'aquells.

Article 10. Suspensió d'intervencions

La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència suspèn cautelarment qualsevol intervenció en béns mobles o immobles que posseïsquen algun dels valors mencionats en l'article 1.2 d'aquesta llei quan estime que la intervenció posa en perill aquests valors i, tractant-se de béns immobles, requerirà a l'ajuntament corresponent que adopte les mesures necessàries per a l'efectivitat de la suspensió, que seran executades subsidiàriament per la mateixa Conselleria en defecte d'actuació municipal. En el termini de dos mesos a comptar de la suspensió, la Conselleria, després de l'informe de l'ajuntament, acordarà el que en cada cas siga procedent, inclosa, si escau, la iniciació del procediment corresponent per a la inscripció del bé en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià. Transcorregut el termini assenyalat sense que hi haja recaigut resolució, s'entendrà alçada la suspensió.

Article 11. Impacte ambiental

Els estudis d'impacte ambiental relatius a tota classe de projectes, públics o privats, que puguen afectar béns immobles de valor cultural hauran d'incorporar l'informe de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència sobre la conformitat del projecte amb la normativa de protecció del patrimoni cultural. Aquest informe vincularà l'òrgan que haja de realitzar la declaració d'impacte ambiental.

Article 12. Comerç de béns mobles

Les persones físiques o jurídiques dedicades habitualment al comerç de béns mobles integrants del patrimoni cultural valencià, de les característiques que reglamentàriament s'assenyalen, s'inscriuran en el registre que a aquest efecte durà la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència. Hauran de formalitzar davant aquesta Conselleria un llibre registre en el qual anotaran les transaccions que efectuen sobre aquells béns quan reunisquen el valor i totes altres circumstàncies que així mateix es determinaran reglamentàriament.

Article 13. Exportació

1. L'exportació dels béns del patrimoni cultural valencià es regirà pel que es disposa en la legislació de l'estat.

2. La Generalitat realitzarà davant l'administració de l'estat els actes conduents que aquells béns mobles il·legalment exportats que formen part de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià o que, d'acord amb aquesta llei, hagueren de ser-hi inscrits, siguen destinats a museus, a biblioteques o a arxius públics situats a la Comunitat Valenciana quan hagen sigut recuperats i, conforme a legislació estatal, no siguen cedits als propietaris anteriors.

determine, por las demás administraciones públicas valencianas, por el mejor cumplimiento de los fines de esta Ley.

f) Las demás que legal o reglamentariamente se le atribuyan.

CAPÍTULO II
*Normas generales de protección
del patrimonio cultural*

Artículo 9. Protección y promoción pública

1. Los poderes públicos garantizan la protección, conservación y acrecentamiento del patrimonio cultural valenciano, así como el acceso de todos los ciudadanos a los bienes que lo integran, mediante la aplicación de las medidas que esta Ley prevé para cada una de las diferentes clases de bienes.

2. La acción de las administraciones públicas se dirigirá de modo especial a facilitar la incorporación de los bienes del patrimonio cultural a usos activos y adecuados a su naturaleza, como medio de promover el interés social en su conservación y restauración.

Artículo 10. Suspensión de intervenciones

La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia suspenderá cautelarmente cualquier intervención en bienes muebles o inmuebles que posean alguno de los valores mencionados en el artículo 1.2 de esta Ley cuando estime que la intervención pone en peligro dichos valores y, tratándose de bienes inmuebles, requerirá al Ayuntamiento correspondiente a que adopte las medidas necesarias para la efectividad de la suspensión, que serán ejecutadas subsidiariamente por la propia Conselleria en defecto de actuación municipal. En el plazo de dos meses a contar desde la suspensión la Conselleria, previo informe del Ayuntamiento, acordará lo que en cada caso sea procedente, incluida, en su caso, la iniciación del procedimiento correspondiente para la inscripción del bien en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano. Transcurrido el plazo señalado sin que hubiere recaído resolución se entenderá levantada la suspensión.

Artículo 11. Impacto ambiental

Los estudios de impacto ambiental relativos a toda clase de proyectos, públicos o privados, que puedan afectar a bienes inmuebles de valor cultural deberán incorporar el informe de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia acerca de la conformidad del proyecto con la normativa de protección del patrimonio cultural. Dicho informe vinculará al órgano que deba realizar la declaración de impacto ambiental.

Artículo 12. Comercio de bienes muebles

Las personas físicas o jurídicas dedicadas habitualmente al comercio de bienes muebles integrantes del patrimonio cultural valenciano, de las características que reglamentariamente se señalarán, se inscribirán en el registro que a tal efecto llevará la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia. Deberán también formalizar ante dicha Conselleria un libro-registro en el que anotarán las transacciones que efectúen sobre aquellos bienes cuando reúnan el valor y demás circunstancias que asimismo se determinarán reglamentariamente.

Artículo 13. Exportación

1. La exportación de los bienes del patrimonio cultural valenciano se regirá por lo dispuesto en la legislación del Estado.

2. La Generalitat realitzarà ante la Administración del Estado los actos conducentes a que aquellos bienes muebles ilegalmente exportados que formen parte del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano o que, con arreglo a esta Ley, debieran ser inscritos en él, sean destinados a museos, a bibliotecas o a archivos públicos situados en la Comunidad Valenciana cuando hubieren sido recuperados y, conforme a lo previsto en la legislación estatal, no fuesen cedidos a sus anteriores propietarios.

Article 14. Inspecció i vigilància

La Generalitat establirà els òrgans d'inspecció i vigilància del patrimoni cultural que millor asseguren el compliment de les disposicions d'aquesta llei. Aquests òrgans estaran integrats per personal especialitzat en la protecció del patrimoni cultural que dependrà funcionalment de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència i tindrà, en l'exercici de les seues funcions, la consideració d'autoritat. Reglamentàriament es determinaran l'estructura i funcionament dels esmentats òrgans i les atribucions del personal al seu servei.

TÍTOL II

De l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià i del règim de protecció dels béns inventariats

CAPÍTOL I

De l'Inventari General

Article 15. Objecte i contingut de l'Inventari

1. Es crea l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, adscrit a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, com a instrument unitari de protecció dels béns mobles, immobles i immaterials del patrimoni cultural els valors dels quals hagen de ser especialment preservats i coneguts.

2. En l'Inventari s'inscriuran:

1.º Els béns mobles, immobles i immaterials, declarats d'interés cultural conforme al que es disposa en el capítol III del títol II d'aquesta llei. Formaran la secció 1.ª de l'Inventari.

2.º Els béns immobles de rellevància local, inclosos amb aquest caràcter en els catàlegs de béns i espais protegits. S'inscriuran en la secció 2.ª de l'Inventari.

3.º Els béns mobles la inclusió dels quals en l'Inventari haja sigut ordenada segons allò previst en el títol II, capítol IV, secció segona, d'aquesta llei. Integraran la secció 3.ª de l'Inventari.

4.º Els béns del patrimoni documental, bibliogràfic i audiovisual valencià, el valor cultural dels quals exigisca incloure'ls en l'Inventari de conformitat amb allò previst en el títol V. S'inscriuran en la secció 4.ª.

5.º Els béns immaterials del patrimoni etnològic, constituïts pels coneixements, tècniques, usos i activitats de la cultura tradicional. S'inscriuran en la secció 5.ª de l'Inventari.

3. A l'efecte d'aquesta llei es consideren béns immobles, a més dels enumerats en l'article 334 del Codi Civil, tots aquells elements que siguen consubstancials als edificis o immobles dels quals formen o hagen format part, encara que pogueren ser separats d'aquests com un tot perfecte i aplicats a altres construccions o a usos diferents de l'original.

Tanmateix, es consideraran béns mobles, a l'efecte d'incloure'ls com a tals en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, aquells objectes de rellevant valor cultural que estiguen incorporats a un immoble mancat d'aquest valor o l'estat de ruïna del qual faça impossible conservar-lo.

4. És funció de l'Inventari la identificació i documentació sistemàtiques dels béns que, conforme a aquesta llei, n'hagen de formar part, a fi de fer possible l'aplicació a aquells de les mesures de protecció i foment previstes en aquesta, així com de facilitar la investigació i la difusió del coneixement del patrimoni cultural.

Article 16. Elaboració de l'inventari

1. La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència elaborarà i mantindrà, mitjançant la permanent actualització de les seues dades, l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, per a la qual cosa les administracions públiques i els particulars li prestaran la seua col·laboració en els termes establits en aquesta llei.

2. Sense perjudici del que s'estableix en la disposició addicional primera, la inclusió i exclusió de béns de l'Inventari es farà conforme al procediment previst en aquest títol per a cada una de les classes de béns inventariables.

Artículo 14. Inspección y vigilancia

La Generalitat establecerá los órganos de inspección y vigilancia del patrimonio cultural que mejor aseguren el cumplimiento de las disposiciones de esta Ley. Dichos órganos estarán integrados por personal especializado en la protección del patrimonio cultural que dependerá funcionalmente de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia y tendrá, en el ejercicio de sus funciones, la consideración de autoridad. Reglamentariamente se determinarán la estructura y funcionamiento de dichos órganos y las atribuciones del personal a su servicio.

TÍTULO II

Del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano y del régimen de protección de los bienes inventariados

CAPÍTULO I

Del Inventario General

Artículo 15. Objeto y contenido del Inventario.

1. Se crea el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, adscrito a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, como instrumento unitario de protección de los bienes muebles, inmuebles e inmateriales del patrimonio cultural cuyos valores deban ser especialmente preservados y conocidos.

2. En el Inventario se inscribirán:

1º Los bienes muebles, inmuebles e inmateriales, declarados de interés cultural conforme a lo dispuesto en el Capítulo III del Título II de esta Ley. Formarán la Sección 1ª del Inventario.

2º Los bienes inmuebles de relevancia local, incluidos con este carácter en los Catálogos de Bienes y Espacios Protegidos. Se inscribirán en la Sección 2ª del Inventario.

3º Los bienes muebles cuya inclusión en el Inventario haya sido ordenada según lo previsto en el Título II, Capítulo IV, Sección 2ª, de esta Ley. Integrarán la Sección 3ª del Inventario.

4º Los bienes del patrimonio documental, bibliográfico y audiovisual valenciano, cuyo valor cultural exija su inclusión en el Inventario de conformidad con lo previsto en el Título V. Se inscribirán en la Sección 4ª.

5º Los bienes inmateriales del patrimonio etnológico, constituidos por los conocimientos, técnicas, usos y actividades de la cultura tradicional. Se inscribirán, en la Sección 5ª del Inventario.

3. A los efectos de esta Ley, se consideran bienes inmuebles, además de los enumerados en el artículo 334 del Código Civil, todos aquellos elementos que sean consubstanciales a los edificios o inmuebles de los que formen o hayan formado parte, aun cuando pudieren ser separados de ellos como un todo perfecto y aplicados a otras construcciones o a usos distintos del original.

Sin embargo, se considerarán bienes muebles, a los efectos de su inclusión como tales en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, aquellos objetos de relevante valor cultural que estén incorporados a un inmueble carente de dicho valor o cuyo estado de ruina haga imposible su conservación.

4. Es función del Inventario la identificación y documentación sistemáticas de los bienes que, conforme a esta Ley, deben formar parte de él, a fin de hacer posible la aplicación a los mismos de las medidas de protección y fomento previstas en ella, así como facilitar la investigación y la difusión del conocimiento del patrimonio cultural.

Artículo 16. Elaboración del Inventario.

1. La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia elaborará y mantendrá, mediante la permanente actualización de sus datos, el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, para lo que las administraciones públicas y los particulares le prestarán su colaboración en los términos establecidos en esta Ley.

2. Sin perjuicio de lo establecido en la Disposición Adicional Primera, la inclusión y exclusión de bienes del Inventario se hará con arreglo al procedimiento previsto en este Título para cada una de las clases de bienes inventariables.

3. Els propietaris o posseïdors de béns del patrimoni cultural valencià hauran de facilitar a les administracions públiques competents l'examen d'aquests béns, així com les informacions pertinents, per a incloure'ls, si escau, en l'Inventari.

4. Només a l'efecte de l'elaboració de l'Inventari General, els propietaris o posseïdors de béns mobles del patrimoni cultural, del valor i característiques que reglamentàriament es determinen, estan obligats a comunicar l'existència d'aquests a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència.

Article 17. Publicitat

1. L'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià tindrà caràcter públic, sense perjudici de les restriccions que aquesta mateixa llei estableix respecte del patrimoni arqueològic i paleontològic.

2. No obstant el que es disposa en l'apartat anterior, es requerirà consentiment exprés del titular per a la consulta de dades relatives a la propietat i valor dels béns inscrits, excepte els de titularitat pública, i a la localització quan es tracte de béns mobles.

3. La Generalitat Valenciana facilitarà l'accés a l'Inventari dels particulars i les entitats públiques mitjançant l'establiment d'una xarxa descentralitzada de transmissió de dades.

4. Reglamentàriament es determinaran les condicions i formes d'accés a les dades contingudes en l'Inventari.

CAPÍTOL II Règim general de protecció dels béns inventariats

Article 18. Obligacions dels titulars

1. Els propietaris i posseïdors per qualsevol títol de béns inclosos en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià estan obligats a conservar-los i mantenir-ne la integritat del valor cultural.

2. Podran destinar els béns inventariats de què siguen titulars als usos que consideren convenients, sempre que no siguen incompatibles amb les obligacions imposades en l'apartat anterior. No obstant això, qualsevol canvi d'ús haurà de ser comunicat prèviament, per escrit, a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència. La no-oposició d'aquesta en el termini d'un mes, a comptar de la recepció de la comunicació, suposarà l'aprovació del nou ús. Tractant-se de béns declarats d'interés cultural serà necessària l'autorització prèvia de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, en els termes dels articles 36.2 i 41.1 d'aquesta llei.

3. Igualment, estan obligats a proporcionar a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència tota informació que aquesta els requereix sobre l'estat de tals béns i l'ús que se'ls estiguera donant, així com a facilitar-ne la inspecció i examen als efectes previstos en aquesta llei. La mateixa obligació tindran respecte de l'ajuntament on es trobe el bé quan es tracte d'immobles o de béns mobles declarats d'interés cultural.

4. A més, hauran de permetre l'accés dels investigadors als béns inventariats, després de sol·licitud raonada. El compliment d'aquesta obligació podrà ser dispensat excepcionalment per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència quan considere, per resolució motivada, que hi ha causa justificada per a això.

5. La transmissió per actes *inter vivos* o *mortis causa* o la formalització de qualsevol altre negoci jurídic, així com els trasllats i tots altres actes materials sobre els béns inventariats, hauran de ser comunicats a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència perquè ho anote en l'Inventari General. En cas de transmissió *inter vivos* o de constitució de qualsevol dret real el transmissor estarà obligat a donar a conèixer l'adquirent l'existència de la inscripció en l'Inventari.

Article 19. Execució subsidiària

1. La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, quan els propietaris o posseïdors de béns inclosos en l'Inventari General no

3. Los propietarios o poseedores de bienes del patrimonio cultural valenciano deberán facilitar a las administraciones públicas competentes el examen de dichos bienes, así como las informaciones pertinentes, para su inclusión, si procede, en el Inventario.

4. A los solos efectos de la elaboración del Inventario General, los propietarios o poseedores de bienes muebles del patrimonio cultural, del valor y características que reglamentariamente se determinen, están obligados a comunicar su existencia a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia.

Artículo 17. Publicidad

1. El Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano tendrá carácter público, sin perjuicio de las restricciones que esta misma Ley establece respecto del patrimonio arqueológico y paleontológico.

2. No obstante lo dispuesto en el apartado anterior, se requerirá consentimiento expreso de su titular para la consulta de datos relativos a la propiedad y valor de los bienes inscritos, excepto los de titularidad pública, y a su localización cuando se trate de bienes muebles.

3. La Generalitat Valenciana facilitará el acceso al Inventario de los particulares y las entidades públicas mediante el establecimiento de una red descentralizada de transmisión de datos.

4. Reglamentariamente se determinarán las condiciones y formas de acceso a los datos contenidos en el Inventario.

CAPÍTULO II Régimen general de protección de los bienes inventariados

Artículo 18. Obligaciones de los titulares

1. Los propietarios y poseedores por cualquier título de bienes incluidos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano están obligados a conservarlos y a mantener la integridad de su valor cultural.

2. Podrán destinar los bienes inventariados de que sean titulares a los usos que tengan por convenientes, siempre que no fueren incompatibles con las obligaciones impuestas en el apartado anterior. No obstante, cualquier cambio de uso deberá ser comunicado previamente, por escrito, a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia. La no oposición de ésta en el plazo de un mes, a contar desde la recepción de la comunicación, supondrá la aprobación del nuevo uso. Tratándose de bienes declarados de interés cultural será necesaria la autorización previa de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, en los términos de los artículos 36.2 y 41.1 de esta Ley.

3. Igualmente están obligados a proporcionar a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia toda información que ésta les requiera sobre el estado de tales bienes y el uso que se les estuviera dando, así como a facilitar su inspección y examen a los efectos previstos en esta Ley. La misma obligación tendrán respecto del Ayuntamiento donde se halle el bien cuando se trate de inmuebles o de bienes muebles declarados de interés cultural.

4. Deberán también permitir el acceso de los investigadores a los bienes inventariados, previa solicitud razonada. El cumplimiento de esta obligación podrá ser dispensado excepcionalmente por la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia cuando considere, por resolución motivada, haber causa justificada para ello.

5. La transmisión por actos *inter vivos* o *mortis causa* o la formalización de cualquier otro negocio jurídico, así como los traslados y demás actos materiales sobre los bienes inventariados, deberán ser comunicados a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia para su anotación en el Inventario General. En caso de transmisión *inter vivos* o de constitución de cualquier derecho real el transmitente estará obligado a dar a conocer al adquirente la existencia de la inscripción en el Inventario.

Artículo 19. Ejecución subsidiaria

1. La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, cuando los propietarios o poseedores de bienes incluidos en el Inventario

duguen a terme les actuacions necessàries per al compliment de l'obligació de conservació i manteniment establida en l'article 18, podrà, després del requeriment als interessats, ordenar que les execute subsidiàriament la mateixa administració, sent el cost íntegre d'aquestes actuacions a càrrec de l'obligat.

2. Les actuacions de conservació i manteniment dels béns inventariats realitzades voluntàriament pels titulars seran objecte de les ajudes previstes en el títol VI d'aquesta llei.

Article 20. Prohibició d'enderrocament

Els béns mobles inclosos en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià no podran enderrocar-se, total o parcialment, mentre estiga en vigor la inscripció en l'Inventari. Si aquesta queda sense efecte, només podrà atorgar-se llicència de demolició, d'acord amb allò establert en la legislació urbanística, després de l'exclusió de l'immoble del corresponent catàleg de béns i espais protegits.

Article 21. Expropiació

1. Constituirà causa d'interés social per a l'expropiació per la Generalitat dels béns inclosos en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià el perill de destrucció o deteriorament del bé, o el destí d'aquest a un ús incompatible amb els seus valors. Podran expropiar-se per igual causa els immobles que pertorben o impedisquen la contemplació d'un bé inclòs en l'Inventari General o siguen causa de risc o perjudici per a aquest, respectant la trama urbana de què forma part l'edifici.

2. Els ajuntaments podran acordar l'expropiació en els mateixos casos, quan es tracte de béns immobles inclosos en l'Inventari General, que es troben en el seu terme municipal, havent de notificar el seu propòsit a la Generalitat, que podrà exercir amb caràcter preferentment aquesta potestat iniciant el corresponent expedient dins dels dos mesos següents a la notificació.

Article 22. Drets de tanteig i retracte

1. Sense perjudici dels drets d'adquisició preferent que la Llei del Patrimoni Històric Espanyol estableix a favor de l'administració de l'estat, els qui proposen la transmissió a títol oneros del domini o de drets reals d'ús i gaudi sobre un bé inclòs en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, o respecte del qual s'haguera iniciat l'expedient d'inclusió, ho hauran de notificar a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, indicant la identitat de l'adquirent i el preu, forma de pagament i totes altres condicions de la transmissió que es pretén. Tractant-se de béns immobles, la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, en el termini de 10 dies, comunicarà la transmissió a l'ajuntament corresponent a l'efecte previst en l'apartat següent.

2. Dins dels dos mesos següents a la notificació rebuda, la Generalitat Valenciana podrà exercir el dret de tanteig, per a si mateix o per a altres entitats de dret públic o de caràcter cultural o benèfic declarades d'utilitat pública, obligant-se al pagament del preu convingut en el termini de dos exercicis econòmics, llevat que s'acorde una altra forma de pagament. El tanteig podrà ser exercit també pels ajuntaments, en el mateix termini, en relació amb els béns immobles situats en el seu terme municipal. L'exercici del dret de tanteig per la Generalitat Valenciana tindrà en tot cas caràcter preferent.

3. Si el propòsit d'alienació no es notifica adequadament o la transmissió es realitza en condicions diferents de les notificades, la Generalitat Valenciana, i subsidiàriament l'ajuntament corresponent quan es tracte de béns immobles, podrà, en els mateixos termes establits per al tanteig, exercir el dret de retracte en el termini de sis mesos des que va tenir coneixement feyant de la transmissió.

4. En tota classe de subhastes públiques en què es pretenga l'alienació de béns inscrits en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, o respecte dels quals s'haguera incoat un expedient d'inscripció, així com de béns mobles no inventariats que tinguin el valor i les característiques que reglamentàriament es deter-

General no llevaren a cabo las actuaciones precisas para el cumplimiento de la obligación de conservación y mantenimiento establecida en el artículo 18, podrá, previo requerimiento a los interesados, ordenar su ejecución subsidiaria por la propia Administración, siendo el coste íntegro de dichas actuaciones con cargo al obligado.

2. Las actuaciones de conservación y mantenimiento de los bienes inventariados realizadas voluntariamente por sus titulares serán objeto de las ayudas previstas en el Título VI de esta Ley.

Artículo 20. Prohibición de derribo

Los bienes inmuebles incluidos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano no podrán derribarse, total o parcialmente, mientras esté en vigor su inscripción en el Inventario. Si ésta quedare sin efecto, sólo podrá otorgarse licencia de demolición, de acuerdo con lo establecido en la legislación urbanística, previa la exclusión del inmueble del correspondiente Catálogo de Bienes y Espacios Protegidos.

Artículo 21. Expropiación

1. Constituirá causa de interés social para la expropiación por la Generalitat de los bienes incluidos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano el peligro de destrucción o deterioro del bien, o el destino del mismo a un uso incompatible con sus valores. Podrán expropiarse por igual causa los inmuebles que perturben o impidan la contemplación de un bien incluido en el Inventario General o sean causa de riesgo o perjuicio para él mismo, respetándose la trama urbana de que forma parte el edificio.

2. Los Ayuntamientos podrán acordar la expropiación en los mismos casos, cuando se trate de bienes inmuebles incluidos en el Inventario General, que se hallen en su término municipal, debiendo notificar su propósito a la Generalitat, que podrá ejercitar con carácter preferente esta potestad iniciando el correspondiente expediente dentro de los dos meses siguientes a la notificación.

Artículo 22. Derechos de tanteo y retracto

1. Sin perjuicio de los derechos de adquisición preferente que la Ley del Patrimonio Histórico Español establece a favor de la Administración del Estado, quienes se propusieren la transmisión a título oneroso del dominio o de derechos reales de uso y disfrute sobre un bien incluido en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, o respecto del que se hubiera iniciado expediente de inclusión, deberán notificarlo a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, indicando la identidad del adquirente y el precio, forma de pago y demás condiciones de la transmisión que se pretende. Tratándose de bienes inmuebles, la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, en el plazo de diez días, comunicará la transmisión al Ayuntamiento correspondiente a los efectos previstos en el apartado siguiente.

2. Dentro de los dos meses siguientes a la notificación recibida, la Generalitat Valenciana podrá ejercitar el derecho de tanteo, para sí o para otras entidades de derecho público o de carácter cultural o benéfico declaradas de utilidad pública, obligándose al pago del precio convenido en el término de dos ejercicios económicos, salvo que se acordara otra forma de pago. El tanteo podrá ser ejercitado también por los Ayuntamientos, en el mismo plazo, en relación con los bienes inmuebles situados en su término municipal. El ejercicio del derecho de tanteo por la Generalitat Valenciana tendrá en todo caso carácter preferente.

3. Si el propósito de enajenación no se hubiese notificado adecuadamente o la transmisión se hubiera realizado en condiciones distintas a las notificadas, la Generalitat Valenciana, y subsidiariamente el Ayuntamiento correspondiente cuando se trate de bienes inmuebles, podrá, en los mismos términos establecidos para el tanteo, ejercer el derecho de retracto en el plazo de seis meses desde que tuvo conocimiento fehaciente de la transmisión.

4. En toda clase de subastas públicas en que se pretenda la enajenación de bienes inscritos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, o respecto de los que se hubiera incoado expediente de inscripción, así como de bienes muebles no inventariados que posean el valor y las características que reglamentaria-

minaran, els subhastadors hauran de notificar la subhasta a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència amb una antelació no inferior a un mes, indicant el preu d'eixida a subhasta del bé, i el lloc i hora de celebració d'aquesta. La Conselleria comunicarà les subhastes relatives a béns immobles a l'ajuntament del lloc on es troben situats. La Generalitat Valenciana, i subsidiàriament l'ajuntament corresponent quan es tracte de béns immobles, podrà, en els termes establits en l'apartat segon, exercir els drets de tanteig i retracte sobre els béns objecte de la subhasta, pel preu d'eixida o d'execució, respectivament.

5. El que es disposa en aquest article no s'aplicarà als immobles compresos en conjunt històrics que no hagen sigut objecte d'inscripció independent en l'inventari.

Article 23. Escritures públiques

No s'autoritzaran, ni s'inscriuran en el registre de la propietat o mercantil, escriptures públiques de transmissió del domini i de constitució o transmissió de drets reals d'ús i gaudi sobre els béns a què es refereix l'article anterior, sense la prèvia acreditació del compliment del que s'hi disposa.

Article 24. Limitacions a la transmissió

1. Els béns inclosos en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià de què siguen titulars les administracions públiques de la Comunitat Valenciana són inalienables i imprescriptibles, excepte les transmissions que puguen acordar-se entre les administracions públiques.

2. No obstant el que es disposa en l'apartat anterior i sense perjudici del règim jurídic del domini públic, les administracions públiques de la Comunitat Valenciana podran, per causa d'interés públic i amb autorització de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, oïda la Junta de Valoració de Béns del Patrimoni Cultural Valencià, acordar amb els particulars la permuta dels seus béns, mobles i immobles, inclosos en l'Inventari General, sempre que no estiguen declarats d'interés cultural, amb altres d'almenys igual valor cultural. La permuta no suposarà en cap cas l'exclusió dels béns alienats del règim de protecció dels béns inventariats.

3. Tractant-se de béns mobles podran, amb els mateixos requisits, acordar-ne la permuta també amb entitats públiques o particulars estrangers, després de l'obtenció de la preceptiva autorització d'exportació per l'administració de l'estat, d'acord amb allò previst en la legislació estatal sobre el patrimoni històric.

4. La transmissió dels béns inventariats de què siguen titulars les institucions eclesiàstiques es regirà per la legislació estatal.

Article 25. Béns immaterials

El règim de protecció dels béns immaterials que, segons allò previst en l'article 15, siguen inscrits en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià serà l'específicament previst per a aquests en la present llei.

CAPÍTOL III Dels béns d'interés cultural valencià

Secció primera Disposicions generals

Article 26. Classes

1. Els béns d'interés cultural seran declarats atenent la següent classificació:

A) Béns immobles. Seran adscrits a alguna de les categories següents:

a) Monument. Es declararan com a tals les realitzacions arquitectòniques o d'enginyeria i les obres d'escultura colossal.

b) Conjunt històric. És l'agrupació de béns immobles, contínua o dispersa, clarament delimitable i amb entitat cultural pròpia i independent del valor dels elements singulars que la integren.

mente se determinarán, los subastadores deberán notificar la subasta a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia con una antelación no inferior a un mes, indicando el precio de salida a subasta del bien, y el lugar y hora de celebración de ésta. La Conselleria comunicará las subastas relativas a bienes inmuebles al Ayuntamiento del lugar donde se hallen situados. La Generalitat Valenciana, y subsidiariamente el ayuntamiento correspondiente cuando se trate de bienes inmuebles, podrá, en los términos establecidos en el apartado segundo, ejercer los derechos de tanteo y retracto sobre los bienes objeto de la subasta, por el precio de salida o de remate respectivamente.

5. Lo dispuesto en este artículo no será de aplicación a los inmuebles comprendidos en Conjuntos Históricos que no hayan sido objeto de inscripción independiente en el Inventario.

Artículo 23. Escrituras públicas

No se autorizarán, ni se inscribirán en el Registro de la Propiedad o Mercantil, escrituras públicas de transmisión del dominio y de constitución o transmisión derechos reales de uso y disfrute sobre los bienes a que se refiere el artículo anterior sin la previa acreditación del cumplimiento de lo dispuesto en el mismo.

Artículo 24. Limitaciones a su transmisión

1. Los bienes incluidos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano de que sean titulares las administraciones públicas de la Comunidad Valenciana son inalienables e imprescriptibles, salvo las transmisiones que puedan acordarse entre las administraciones públicas.

2. No obstante lo dispuesto en el apartado anterior y sin perjuicio del régimen jurídico del dominio público, las administraciones públicas de la Comunidad Valenciana podrán, por causa de interés público y con autorización de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, oída la Junta de Valoración de Bienes del Patrimonio Cultural Valenciano, acordar con los particulares la permuta de sus bienes, muebles o inmuebles, incluidos en el Inventario General, siempre que no estén declarados de interés cultural, con otros de al menos igual valor cultural. La permuta no supondrá en ningún caso la exclusión de los bienes enajenados del régimen de protección de los bienes inventariados.

3. Tratándose de bienes muebles, podrán, con los mismos requisitos, acordar su permuta también con entidades públicas o particulares extranjeros, previa la obtención de la preceptiva autorización de exportación por parte de la Administración del Estado, conforme a lo previsto en la legislación estatal sobre el patrimonio histórico.

4. La transmisión de los bienes inventariados de que sean titulares las instituciones eclesiásticas se regirá por la legislación estatal.

Artículo 25. Bienes inmateriales

El régimen de protección de los bienes inmateriales que, según lo previsto en el artículo 15, sean inscritos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano será el específicamente previsto para ellos en la presente Ley.

CAPÍTULO III De los Bienes de Interés Cultural Valenciano

Sección primera Disposiciones generales

Artículo 26. Clases

1. Los Bienes de Interés Cultural serán declarados atendiendo a la siguiente clasificación:

A) Bienes inmuebles. Serán adscritos a alguna de las siguientes categorías:

a) Monumento. Se declararán como tales las realizaciones arquitectónicas o de ingeniería y las obras de escultura colosal.

b) Conjunto Histórico. Es la agrupación de bienes inmuebles, continua o dispersa, claramente delimitable y con entidad cultural propia e independiente del valor de los elementos singulares que la integran.

c) Jardí històric. És l'espai delimitat producte de l'ordenació per l'home d'elements naturals, complementat o no amb estructures de fàbrica i estimat per raons històriques o pels seus valors estètics, sensorials o botànics.

d) Lloc històric. És el lloc vinculat a esdeveniments del passat, tradicions populars o creacions culturals de valor històric, etnològic o antropològic.

e) Zona arqueològica. És el paratge on hi ha béns l'estudi dels quals exigeix l'aplicació preferent de mètodes arqueològics, hagen sigut o no extrets i tant si es troben en la superfície, com en el subsòl o davall les aigües.

f) Zona paleontològica. És el lloc on hi ha un conjunt de fòssils d'interés científic o didàctic rellevant.

g) Parc cultural. És l'espai que conté elements significatius del patrimoni cultural integrats en un mitjà físic rellevant pels seus valors paisatgístic i ecològic.

B) Béns mobles, declarats individualment, com a col·lecció o com a fons de museus i col·leccions museogràfiques.

C) Documents i obres bibliogràfiques, cinematogràfiques, fonogràfiques o audiovisuals, declarades individualment, com a col·lecció o com a fons d'arxius i biblioteques.

D) Béns immaterials. Poden ser declarats d'interés cultural les activitats, coneixements, usos i tècniques representatius de la cultura tradicional valenciana.

2. La declaració es farà mitjançant decret del Govern Valencià, a proposta de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, sense perjudici del que disposa l'article 6 d'aquesta Llei del Patrimoni Històric Espanyol respecte dels béns adscrits a serveis públics gestionats per l'administració de l'estat o que formen part del patrimoni nacional.

3. No podrà delarar-se d'interés cultural l'obra d'un autor viu sinó mitjançant autorització expressa del propietari i de l'autor d'aquella.

Article 27. Procediment

1. La declaració d'un bé d'interés cultural es farà en la forma establida en l'article anterior, després de la incoació i tramitació del corresponent expedient per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència. La iniciació de l'expedient podrà realitzar-se d'ofici o a instància de qualsevol persona.

2. La sol·licitud d'incoació haurà de ser resolta en el termini de tres mesos. La denegació, si és el cas, haurà de ser motivada.

3. La incoació es notificarà als interessats, si són coneguts, i a l'ajuntament del municipi on es trobe el bé. Sense perjudici de l'eficàcia des de la notificació, la resolució que acorde la incoació es publicarà en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* i en el *Boletín Oficial del Estado* i es comunicarà al Registre General de Béns d'Interés Cultural dependent de l'administració de l'estat per a l'anotació preventiva. Tractant-se de monuments i jardins històrics es comunicarà a més al registre de la propietat amb el mateix fi.

4. La incoació d'un expedient per a la declaració d'un bé d'interés cultural determinarà l'aplicació immediata al bé afectat del règim de protecció previst per als béns ja declarats.

5. L'expedient que s'instruïca haurà de disposar dels informes favorables a la declaració de, almenys, dues de les institucions consultives a què es refereix l'article 7 d'aquesta llei. Els informes podran ser sol·licitats tant per l'administració que tramita l'expedient com per qui, si és el cas, en va instar la incoació. Transcorreguts tres mesos des de la sol·licitud de l'informe sense que aquest s'haja emés es considerarà favorable. No obstant això, si consta en l'expedient algun informe contrari a la declaració serà necessària l'existència de dos informes favorables expressos.

6. Tractant-se de béns immobles es donarà audiència a l'ajuntament interessat i s'obrirà un període d'informació pública per termini d'un mes. En el cas de béns immaterials del patrimoni etnològic, es donarà audiència a les entitats públiques i privades més estretament vinculades a l'activitat proposada per a la declaració.

7. L'expedient s'haurà de resoldre en el termini d'un any si es refereix a un bé moble, de dos anys en el cas de béns immaterials

c) Jardín Histórico. Es el espacio delimitado producto de la ordenación por el hombre de elementos naturales, complementado o no con estructuras de fábrica y estimado por razones históricas o por sus valores estéticos, sensoriales o botánicos.

d) Sitio Histórico. Es el lugar vinculado a acontecimientos del pasado, tradiciones populares o creaciones culturales de valor histórico, etnológico o antropológico.

e) Zona Arqueológica. Es el paraje donde existen bienes cuyo estudio exige la aplicación preferente de métodos arqueológicos, hayan sido o no extraídos y tanto se encuentren en la superficie, como en el subsuelo o bajo las aguas.

f) Zona Paleontológica. Es el lugar donde existe un conjunto de fósiles de interés científico o didáctico relevante.

g) Parque Cultural. Es el espacio que contiene elementos significativos del patrimonio cultural integrados en un medio físico relevante por sus valores paisajísticos y ecológicos.

B) Bienes muebles, declarados individualmente, como colección o como fondos de museos y colecciones museográficas.

C) Documentos y obras bibliográficas, cinematográficas, fonográficas o audiovisuales, declaradas individualmente, como colección o como fondos de archivos y bibliotecas.

D) Bienes inmateriales. Pueden ser declarados de interés cultural las actividades, conocimientos, usos y técnicas representativos de la cultura tradicional valenciana.

2. La declaración se hará mediante Decreto del Gobierno Valenciano, a propuesta de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, sin perjuicio de lo que dispone el artículo 6 de la Ley del Patrimonio Histórico Español respecto de los bienes adscritos a servicios públicos gestionados por la Administración del Estado o que formen parte del Patrimonio Nacional.

3. No podrá declararse de interés cultural la obra de un autor vivo sino mediando autorización expresa de su propietario y de su autor.

Artículo 27. Procedimiento

1. La declaración de un Bien de Interés Cultural se hará en la forma establecida en el artículo anterior, previa la incoación y tramitación del correspondiente expediente por la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia. La iniciación del expediente podrá realizarse de oficio o a instancia de cualquier persona.

2. La solicitud de incoación habrá de ser resuelta en el plazo de tres meses. La denegación, en su caso, deberá ser motivada.

3. La incoación se notificará a los interesados, si fueran conocidos, y al ayuntamiento del municipio donde se encuentre el bien. Sin perjuicio de su eficacia desde la notificación, la resolución acordando la incoación se publicará en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* y en el *Boletín Oficial del Estado* y se comunicará al Registro General de Bienes de Interés Cultural dependiente de la Administración del Estado para su anotación preventiva. Tratándose de Monumentos y Jardines Históricos se comunicará además al Registro de la Propiedad al mismo fin.

4. La incoación del expediente para la declaración de un Bien de Interés Cultural determinará la aplicación inmediata al bien afectado del régimen de protección previsto para los bienes ya declarados.

5. El expediente que se instruya deberá contar con los informes favorables a la declaración de al menos dos de las instituciones consultivas a que se refiere el artículo 7 de esta Ley. Los informes podrán ser solicitados tanto por la Administración que tramita el expediente como por quien, en su caso, instó la incoación. Transcurridos tres meses desde la solicitud del informe sin que éste se hubiere emitido se entenderá que es favorable. No obstante, si constara en el expediente algún informe contrario a la declaración será necesaria la existencia de dos informes favorables expresos.

6. Tratándose de bienes inmuebles se dará audiencia al Ayuntamiento interesado y se abrirá un período de información pública por término de un mes. En el caso de bienes inmateriales del patrimonio etnológico, se dará audiencia a las entidades públicas y privadas más estrechamente vinculadas a la actividad propuesta para la declaración.

7. El expediente deberá resolverse en el plazo de un año si se refiere a un bien mueble, de dos años en el caso de bienes inmateriales

del patrimoni etnològic i de 15 mesos si es tracta d'immobles, a comptar de la data de la incoació. Si l'expedient es refereix a declaració de conjunts històrics o zones arqueològiques o paleontològiques o d'immobles que exigisquen un estudi complementari el termini serà de 20 mesos. En el cas de procediments iniciats d'ofici s'entendrà caducat l'expedient si no hi ha resolució dins dels 30 dies següents a l'acabament del termini per a dictar-la. Una vegada caducat l'expedient no podrà tornar a iniciar-se en els tres anys següents, excepte a instància del propietari.

Article 28. Contingut de la declaració

1. El decret que declare un bé d'interés cultural determinarà amb claredat els valors del bé que justifiquen la declaració i contindrà una descripció detallada d'aquest bé que en permeta la identificació precisa.

2. En el cas dels béns immobles determinarà a més:

a) El caràcter amb què són declarats, segons la classificació continguda en l'article 26 d'aquesta llei.

b) La delimitació geogràfica i l'entorn afectat per la declaració per raó de l'adequada protecció del bé i de la relació amb l'àrea territorial a què pertany, el qual inclourà el subsòl si és procedent.

c) La relació de les parts integrants, pertinences i accessoris de l'immoble que participen de la mateixa condició de bé d'interés cultural.

d) Les normes de protecció del bé, que en el cas que, conforme al que es disposa en aquesta llei, siga preceptiva l'aprovació d'un pla especial de protecció, regiran provisionalment fins a l'aprovació d'aquest instrument d'ordenació.

e) En els conjunts històrics la declaració haurà de precisar els immobles compresos en el conjunt que es declaren per sí mateixos béns d'interés cultural, els quals seran objecte d'inscripció independent en la secció 1.ª de l'Inventari, així com l'entorn de protecció d'aquests. Assenyalarà igualment els immobles que hagen de ser inscrits separatament en l'Inventari com a béns de rellevància local, si no ho estan ja, determinant, a aquest efecte, l'aprovació o modificació del corresponent catàleg de béns i espais protegits a iniciativa de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, conforme al que es disposa en l'article 47.3.

3. Tractant-se de col·leccions de béns mobles, la declaració enumerarà i descriurà cada un dels elements que integren la col·lecció. En el cas dels fons de museus, col·leccions museogràfiques, arxius i biblioteques cal seguir el que es disposa en els articles 72 i 79 d'aquesta llei.

4. En el cas dels béns immaterial, caldrà definir-ne, a més, l'àmbit espacial i temporal.

Article 29. Inscripció i publicitat

1. El decret que declare un bé d'interés cultural ordenarà la inscripció d'aquest en la secció 1.ª de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià.

2. La declaració es comunicarà al Registre General de Béns d'Interés Cultural, dependent de l'administració de l'estat, només a l'efecte de la inscripció prevista en la Llei del Patrimoni Històric Espanyol.

3. La declaració es notificarà als interessats, així com a l'ajuntament del lloc on es trobe situat, i es publicarà en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* i en el *Boletín Oficial del Estado*.

4. Quan es tracte de monuments i jardins històrics la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència instarà d'ofici la inscripció gratuïta de la declaració d'interés cultural en el registre de la propietat. En el cas de conjunts històrics es farà la inscripció respecte dels immobles compresos en el conjunt que es declaren per sí mateixos béns d'interés cultural.

Article 30. Extinció de la declaració de bé d'interés cultural

1. La declaració d'un bé d'interés cultural només podrà deixar-se sense efecte en virtut d'un decret del Govern Valencià, després

riales del patrimoni etnològic i de quinze mesos si se trata de inmuebles, a contar desde la fecha de su incoación. Si el expediente se refiere a declaración de Conjuntos Históricos o Zonas Arqueológicas o Paleontológicas o de inmuebles que exijan un estudio complementario el plazo será de veinte meses. En el caso de procedimientos iniciados de oficio se entenderá caducado el expediente si no hubiere recaído resolución dentro de los treinta días siguientes a la terminación del plazo para dictarla. Una vez caducado el expediente no podrá volver a iniciarse en los tres años siguientes, salvo a instancia del propietario.

Artículo 28. Contenido de la declaración

1. El Decreto declarando un Bien de Interés Cultural determinará con claridad los valores del bien que justifican la declaración y contendrá una descripción detallada del mismo que permita su precisa identificación.

2. En el caso de los bienes inmuebles determinará además:

a) El carácter con que son declarados, según la clasificación contenida en el artículo 26 de esta Ley.

b) Su delimitación geográfica y el entorno afectado por la declaración en razón de la adecuada protección del bien y de su relación con el área territorial a que pertenece, el cual incluirá el subsuelo si procede.

c) La relación de las partes integrantes, pertenencias y accesorios del inmueble que participan de su misma condición de Bien de Interés Cultural.

d) Las normas de protección del bien, que en el caso de que, conforme a lo dispuesto en esta Ley, fuera preceptiva la aprobación de un Plan Especial de protección regirán provisionalmente hasta la aprobación de dicho instrumento de ordenación.

e) En los Conjuntos Históricos la declaración deberá precisar los inmuebles comprendidos en el Conjunto que se declaren por sí mismos Bienes de Interés Cultural, los cuales serán objeto de inscripción independiente en la Sección 1.ª del Inventario, así como el entorno de protección de los mismos. Señalará igualmente los inmuebles que hayan de ser inscritos separatamente en el Inventario como Bienes de Relevancia Local, si no lo estuvieren ya, determinando, a tales efectos, la aprobación o modificación del correspondiente Catálogo de Bienes y Espacios Protegidos a iniciativa de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, conforme a lo dispuesto en el artículo 47.3.

3. Tratándose de colecciones de bienes muebles, la declaración enumerará y describirá cada uno de los elementos que integran la colección. En el caso de los fondos de museos, colecciones museográficas, archivos y bibliotecas se estará a lo dispuesto en los artículos 72 y 79 de esta Ley.

4. En el caso de los bienes inmateriales, se deberá definir, además, su ámbito espacial y temporal.

Artículo 29. Inscripción y publicidad

1. El Decreto declarando un Bien de Interés Cultural ordenará la inscripción de éste en la Sección 1.ª del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano.

2. La declaración se comunicará al Registro General de Bienes de Interés Cultural, dependiente de la Administración del Estado, a los efectos de la inscripción prevista en la Ley del Patrimonio Histórico Español.

3. La declaración se notificará a los interesados, así como al Ayuntamiento del lugar donde se encuentre situado, y se publicará en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* y en el *Boletín Oficial del Estado*.

4. Cuando se trate de Monumentos y Jardines Históricos la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia instará de oficio la inscripción gratuita de la declaración de interés cultural en el Registro de la Propiedad. En el caso de Conjuntos Históricos se hará la inscripción respecto de los inmuebles comprendidos en el Conjunto que se declaren por sí mismos Bien de Interés Cultural.

Artículo 30. Extinción de la declaración de Bien de Interés Cultural

1. La declaración de un Bien de Interés Cultural sólo podrá dejarse sin efecto en virtud de Decreto del Gobierno Valenciano,

de la tramitació d'un expedient, incoat d'ofici o a instància del titular d'un interès legítim i directe, amb els mateixos requisits i garanties exigits per a la declaració, llevat del que disposa l'article 72.2 en relació amb els fons de museus i col·leccions museogràfiques permanents. Els informes a què es refereix l'article 27.5 hauran de ser sempre expressos.

2. No podran invocar-se com a causes per a deixar sense efecte la declaració d'un bé d'interès cultural les que es deriven de l'incompliment de les obligacions establides en aquesta llei.

3. La resolució que deixe sense efecte una declaració d'interès cultural donarà lloc a la cancel·lació de la corresponent inscripció en la secció 1.ª de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, sense perjudici que, si així es disposa, es mantinga la inclusió del bé en qualsevol de la resta de seccions de l'Inventari.

4. De la resolució dictada se'n donarà compte a l'administració de l'estat perquè produísca els seus efectes en el Registre General de Béns d'Interès Cultural que depén d'aquesta.

5. Tractant-se de monuments i jardins històrics, la resolució que deixe sense efecte la declaració d'interès cultural es comunicarà també al registre de la propietat perquè hi conste.

Article 31. Programes d'actuació de conservació

A l'efecte de l'aplicació de les mesures de foment previstes en aquesta llei, els titulars de béns declarats d'interès cultural podran presentar a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència programes de conservació i manteniment d'aquests béns, en què s'assenyalaran les actuacions necessàries per a l'adequada conservació i el cost estimat d'aquestes.

Article 32. Règim de visites

1. Per a fer possible l'adequat coneixement i difusió pública dels béns del patrimoni cultural valencià, els propietaris i posseïdors per qualsevol títol de béns immobles declarats d'interès cultural hauran de facilitar la visita pública d'aquests, almenys, durant cinc dies al mes, en dies i horari predeterminats, que es faran públics amb la difusió adequada tant en mitjans de comunicació com en centres d'informació turística i cultural. El règim de visites que s'establisca haurà de garantir degudament el respecte al dret a la intimitat personal i familiar.

Sense perjudici de la contribució pública al règim de visites prevista en l'article 91 d'aquesta llei, la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència prestarà als titulars dels béns, en la forma que reglamentàriament es determine, l'assistència per al compliment d'aquesta obligació en la condicions adequades.

L'observança d'aquesta norma podrà ser dispensada, en tot o en part, per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència per causa justificada.

2. En el cas de béns mobles que no estiguen habitualment exposats al públic, els titulars d'aquests estaran obligats a cedir-los temporalment a exposicions organitzades per entitats o institucions públiques, després de l'autorització de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, d'acord amb els desplegament reglamentari.

Secció segona Règim dels béns immobles d'interès cultural

Article 33. Suspensió i revisió de llicències

1. La incoació d'expedient per a la declaració d'un immoble com a bé d'interès cultural determinarà la suspensió de l'atorgament de llicències municipals de parcel·lació, urbanització, construcció, demolició, activitat i tots altres actes d'edificació i ús del sòl que afecten l'immoble i el seu entorn de protecció, així com d'aquestes actuacions quan siguin dutes a terme directament per les entitats locals, quedant també suspesos els efectes de les llicències ja atorgades. La suspensió dependrà de la resolució o la caducitat de l'expedient.

previa la tramitació de expediente, incoado de oficio o a instancia del titular de un interés legítimo y directo, con los mismos requisitos y garantías exigidos para la declaración, salvo lo que dispone el artículo 72.2 en relación con los fondos de museos y colecciones museográficas permanentes. Los informes a que se refiere el artículo 27.5 habrán de ser siempre expresos.

2. No podrán invocarse como causas para dejar sin efecto la declaración de un Bien de Interés Cultural las que deriven del incumplimiento de las obligaciones establecidas en esta Ley.

3. La resolución que deje sin efecto una declaración de interés cultural dará lugar a la cancelación de la correspondiente inscripción en la Sección 1ª del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, sin perjuicio de que, si así se dispone, se mantenga la inclusión del bien en cualquiera de las restantes secciones del Inventario.

4. De la resolución recaída se dará cuenta a la Administración del Estado para que produzca sus efectos en el Registro General de Bienes de Interés Cultural dependiente de ella.

5. Tratándose de Monumentos y Jardines Históricos, la resolución dejando sin efecto la declaración de interés cultural se comunicará también al Registro de la Propiedad para su constancia en el mismo.

Artículo 31. Programas de actuaciones de conservación

A efectos de la aplicación de las medidas de fomento previstas en esta Ley, los titulares de bienes declarados de interés cultural podrán presentar a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia programas de conservación y mantenimiento de dichos bienes, en los que se señalarán las actuaciones necesarias para su adecuada conservación y el coste estimado de éstas.

Artículo 32. Régimen de visitas

1. Para hacer posible el adecuado conocimiento y difusión pública de los bienes del patrimonio cultural valenciano los propietarios y poseedores por cualquier título de bienes inmuebles declarados de interés cultural deberán facilitar la visita pública de éstos, al menos, durante cuatro días al mes, en días y horario predeterminados, que se harán públicos con la difusión adecuada tanto en medios de comunicación como en centros de información turística y cultural. El régimen de visitas que se establezca deberá garantizar debidamente el respeto al derecho a la intimidad personal y familiar.

Sin perjuicio de la contribución pública al régimen de visitas prevista en el artículo 91 de esta Ley, la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia prestará a los titulares de los bienes, en la forma que reglamentariamente se determine, la asistencia necesaria para el cumplimiento de esta obligación en las adecuadas condiciones.

La observancia de esta norma podrá ser dispensada, en todo o en parte, por la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia por causa justificada.

2. En el caso de bienes muebles que no estén habitualmente expuestos al público, los titulares de los mismos estarán obligados a cederlos temporalmente a exposiciones organizadas por entidades o instituciones públicas, previa autorización de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, de acuerdo con el desarrollo reglamentario.

Sección segunda Régimen de los bienes inmuebles de interés cultural

Artículo 33. Suspensión y revisión de licencias

1. La incoación de expediente para la declaración de un inmueble como Bien de Interés Cultural determinará la suspensión del otorgamiento de licencias municipales de parcelación, urbanización, construcción, demolición, actividad y demás actos de edificación y uso del suelo que afecten al inmueble y a su entorno de protección, así como de dichas actuaciones cuando sean llevadas a cabo directamente por las entidades locales, quedando también suspendidos los efectos de las licencias ya otorgadas. La suspensión dependerá de la resolución o la caducidad del expediente.

No obstant això, la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència autoritzarà les actuacions esmentades quan considere que manifestament no perjudiquen els valors del bé que van motivar la incoació de l'expedient, així com les obres que per causa de força major o interès general hagueren de realitzar-se de manera inajornable.

2. Declarat un immoble com a bé d'interès cultural, la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, en el termini de tres mesos i amb audiència de l'ajuntament corresponent, emetrà un informe vinculant sobre les llicències, o els seus efectes, i les actuacions urbanístiques suspeses com a conseqüència de la incoació de l'expedient, podent proposar les modificacions necessàries per a l'adequació al contingut de la declaració i a les disposicions d'aquesta llei. Transcorregut aquest termini sense haver-se emés l'informe, s'entendrà alçada la suspensió.

Si com a conseqüència d'aquest informe l'ajuntament haguera d'anul·lar o modificar una llicència atorgada de conformitat amb la normativa vigent en el moment de la concessió, la Generalitat Valenciana es farà càrrec de la indemnització que, si és el cas, corresponga, d'acord amb els criteris establits en la legislació urbanística.

Article 34. Planejament urbanístic

1. Els plans d'ordenació previstos en la legislació urbanística que afecten béns immobles declarats d'interès cultural s'ajustaran als termes de la declaració. La declaració sobrevinguda a l'aprovació dels plans determinarà la modificació d'aquests si és necessària per a l'adaptació al contingut de la declaració.

2. La declaració d'un immoble com a bé d'interès cultural, determinarà per a l'ajuntament corresponent l'obligació d'aprovar provisionalment un pla especial de protecció definitiva, en el termini d'un any des de la publicació de la declaració, fins i tot en el cas que el municipi de què es tracte manque de planejament general. L'aprovació provisional haurà de disposar d'un informe previ favorable de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència que haurà de ser emés en el termini de tres mesos, transcorregut el qual es considerarà formulat en sentit favorable. En el cas de monuments i de jardins històrics cal seguir el que es disposa en l'apartat quart d'aquest article.

Si en el moment de la declaració hi ha aprovat un pla especial de protecció de l'immoble, o un altre instrument de planejament amb el mateix objecte, l'ajuntament podrà sotmetre'l a informe de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència perquè el convalide a l'efecte d'aquest article.

3. Fins que es produïska l'aprovació definitiva del corresponent pla especial regiran transitòriament les normes de protecció contingudes en el decret de declaració, de conformitat amb allò previst en l'article 28 d'aquesta llei.

4. Tractant-se de monuments i jardins històrics l'obligatorietat de redactar el pla especial de protecció s'entendrà referida únicament a l'entorn del bé. Tanmateix, la declaració podrà eximir l'ajuntament competent de l'obligació de redactar l'esmentat pla especial quan es consideren suficients les normes de protecció de l'entorn contingudes en la mateixa declaració, que en tal cas regiran amb caràcter definitiu.

5. La declaració d'interès cultural d'un immoble determinarà per a l'ajuntament on es trobe el bé l'obligació d'incloure'l en el corresponent catàleg de béns i espais protegits amb el grau de protecció adequat al contingut d'aquesta llei i al decret de declaració.

6. La Generalitat prestarà als ajuntaments l'assistència tècnica i econòmica necessària per a l'elaboració dels plans especials de protecció dels béns immobles declarats d'interès cultural.

Article 35. Autorització d'intervencions

1. Fins que no s'aprove definitivament el corresponent pla especial de protecció, o es convalide, si és el cas, l'instrument preexis-

No obstante, la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia autorizará las actuaciones mencionadas cuando considere que manifestamente no perjudican los valores del bien que motivaron la incoación del expediente, así como las obras que por causa de fuerza mayor o interés general hubieren de realizarse inaplazablemente.

2. Declarado un inmueble como Bien de Interés Cultural, la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, en el plazo de tres meses y con audiencia del Ayuntamiento correspondiente, emitirá informe vinculante sobre las licencias, o sus efectos, y las actuaciones urbanísticas suspendidas como consecuencia de la incoación del expediente, pudiendo proponer las modificaciones necesarias para su adecuación al contenido de la declaración y a las disposiciones de esta Ley. Transcurrido dicho plazo sin haberse emitido el informe, se entenderá levantada la suspensión.

Si como consecuencia de este informe el Ayuntamiento hubiera de anular o modificar una licencia otorgada de conformidad con la normativa vigente en el momento de su concesión, la Generalitat Valenciana se hará cargo de la indemnización que en su caso corresponda, conforme a los criterios establecidos en la legislación urbanística.

Artículo 34. Planeamiento urbanístico

1. Los planes de ordenación previstos en la legislación urbanística que afecten a bienes inmuebles declarados de interés cultural se ajustarán a los términos de la declaración. La declaración sobrevenida a la aprobación de los planes determinará la modificación de éstos si fuera necesaria para su adaptación al contenido de la declaración.

2. La declaración de un inmueble como Bien de Interés Cultural, determinará para el Ayuntamiento correspondiente la obligación de aprobar provisionalmente un Plan Especial de protección del bien y remitirlo al órgano urbanístico competente para su aprobación definitiva, en el plazo de un año desde la publicación de la declaración, aun en el caso de que el municipio de que se trate careciera de planeamiento general. La aprobación provisional deberá contar con informe previo favorable de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia que deberá ser emitido en el plazo de tres meses, transcurrido el cual se tendrá por formulado en sentido favorable. En el caso de Monumentos y de Jardines Históricos se estará a lo dispuesto en el apartado cuarto de este artículo.

Si al momento de la declaración hubiere ya aprobado un Plan Especial de protección del inmueble, u otro instrumento de planeamiento con el mismo objeto, el Ayuntamiento podrá someterlo a informe de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia para su convalidación a los efectos de este artículo.

3. Hasta tanto se produzca la aprobación definitiva del correspondiente Plan Especial regirán transitoriamente las normas de protección contenidas en el Decreto de declaración, conforme a lo previsto en el artículo 28 de esta Ley.

4. Tratándose de Monumentos y Jardines Históricos la obligatoriedad de redactar el Plan Especial de protección se entenderá referida únicamente al entorno del bien. Sin embargo la declaración podrá eximir al Ayuntamiento competente de la obligación de redactar el mencionado Plan Especial cuando se consideren suficientes las normas de protección del entorno contenidas en la propia declaración, que en tal caso regirán con carácter definitivo.

5. La declaración de interés cultural de un inmueble determinará para el Ayuntamiento donde se halle el bien la obligación de incluirlo en el correspondiente Catálogo de Bienes y Espacios Protegidos con el grado de protección adecuado al contenido de este Ley y al Decreto de declaración.

6. La Generalitat prestará a los Ayuntamientos la asistencia técnica y económica necesaria para la elaboración de los Planes Especiales de protección de los bienes inmuebles declarados de interés cultural.

Artículo 35. Autorización de intervenciones

1. Hasta tanto no se apruebe definitivamente el correspondiente Plan Especial de protección, o se convalide en su caso el instru-

tent, tota intervenció que afecte un bé immoble declarat d'interés cultural o inclòs en l'entorn de protecció d'un monument o jardí històric haurà de ser autoritzada per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, abans de la concessió d'una llicència municipal, quan siga preceptiva. L'autorització s'entendrà concedida una vegada transcorreguts tres mesos des que es va sol·licitar sense que hi haguera recaigut resolució.

2. Una vegada aprovat definitivament el pla especial de protecció, no serà necessària l'autorització a què es refereix l'apartat anterior, llevat del cas que la intervenció afecte monuments o jardins històrics o immobles compresos en els seus entorns. En el cas de les zones arqueològiques o paleontològiques cal seguir el que es disposa en l'article 62 en relació amb la necessitat d'actuacions arqueològiques o paleontològiques prèvies a l'execució de les obres. Les llicències municipals s'hauran d'ajustar estrictament a les determinacions del pla.

3. Els projectes d'intervenció en béns immobles declarats d'interés cultural contindran un estudi sobre els valors històrics, artístics, arquitectònics o arqueològics de l'immoble, l'estat actual d'aquest i les deficiències que presente, la intervenció proposada i els efectes d'aquesta sobre els esmentats valors. L'estudi serà redactat per un equip de tècnics competents en cada una de les matèries afectades. Dins del mes següent a la conclusió de la intervenció, el promotor del projecte presentarà davant l'ajuntament que va atorgar la llicència, perquè es remeta a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, una memòria descriptiva de l'obra realitzada i dels tractaments aplicats, amb la documentació gràfica del procés d'intervenció elaborada per la direcció facultativa. S'exclouen del que es disposa en aquest apartat els immobles compresos en conjunts històrics que no tinguen per si mateixos la condició de bé d'interés cultural.

Article 36. Llicències municipals

1. Els ajuntaments no podran atorgar llicències per a actes d'edificació i ús del sòl relatives a immobles declarats d'interés cultural, o als entorns d'aquests, sense que l'interessat haja acreditat l'obtenció de l'autorització de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, quan siga preceptiva conforme al que es disposa en l'article 35.

2. Serà també necessari que el sol·licitant acredite haver obtingut la preceptiva autorització de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència per a la concessió de llicències municipals d'activitat que suposen canvi en l'ús d'un bé immoble d'interés cultural, de conformitat amb el que es preveu en l'article 18.2. Aquesta autorització es considerarà atorgada, a falta de resolució expressa, transcorreguts tres mesos des que es va sol·licitar.

3. En cap cas es concediran llicències condicionades a la posterior obtenció de les autoritzacions exigides en els apartats anteriors.

4. Els ajuntaments comunicaran a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, simultàniament a la notificació a l'interessat, les llicències urbanístiques i d'activitat que afecten béns declarats d'interés cultural o els compresos en entorns de monuments i jardins històrics. Tractant-se de béns integrants d'un conjunt històric que no estiguen declarats per si mateixos d'interés cultural, bastarà la comunicació a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència dins dels 10 dies següents a la concessió de la llicència.

Article 37. Obres il·legals

1. Les obres realitzades amb infracció del que es disposa en els dos articles anteriors es consideraran il·legals i l'ajuntament o, si és el cas, la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, en requerirà el promotor per a la restitució dels valors afectats, mitjançant la remoció, demolició o reconstrucció del que s'ha fet. Si no és atés el requeriment, l'administració realitzarà aquella restitució a càrrec del responsable de la infracció. En el cas hi haguera una llicència l'execució subsidiària correspondrà a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència.

mento preexistent, toda intervenció que afecte a un bien inmueble declarado de interés cultural o incluido en el entorno de protección de un Monumento o Jardín Histórico deberá ser autorizada por la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, previamente a la concesión de la licencia municipal cuando fuere preceptiva. La autorización se entenderá concedida una vez transcurridos tres meses desde que se solicitó sin que hubiera recaído resolución.

2. Una vez aprobado definitivamente el Plan Especial de protección, no será necesaria la autorización a que se refiere el apartado anterior salvo en el caso de que la intervención afecte a Monumentos o Jardines Históricos o a inmuebles comprendidos en sus entornos. En el caso de las Zonas Arqueológicas o Paleontológicas se estará a lo dispuesto en el artículo 62 en relación con la necesidad de actuaciones arqueológicas o paleontológicas previas a la ejecución de las obras. Las licencias municipales deberán ajustarse estrictamente a las determinaciones del Plan.

3. Los proyectos de intervención en bienes inmuebles declarados de interés cultural contendrán un estudio acerca de los valores históricos, artísticos, arquitectónicos o arqueológicos del inmueble, el estado actual de éste y las deficiencias que presente, la intervención propuesta y los efectos de la misma sobre dichos valores. El estudio será redactado por un equipo de técnicos competentes en cada una de las materias afectadas. Dentro del mes siguiente a la conclusión de la intervención, el promotor del proyecto presentará ante el Ayuntamiento que otorgó la licencia, para su remisión a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, una memoria descriptiva de la obra realizada y de los tratamientos aplicados, con la documentación gráfica del proceso de intervención elaborada por la dirección facultativa. Se excluyen de lo dispuesto en este apartado los inmuebles comprendidos en Conjuntos Históricos que no tengan por sí mismos la condición de Bienes de Interés Cultural.

Artículo 36. Licencias municipales

1. Los Ayuntamientos no podrán otorgar licencias para actos de edificación y uso del suelo relativas a inmuebles declarados de interés cultural, o a sus entornos, sin haberse acreditado por el interesado la obtención de la autorización de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, cuando sea preceptiva conforme a lo dispuesto en el artículo 35.

2. Será también necesario que el solicitante acredite haber obtenido la preceptiva autorización de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia para la concesión de licencias municipales de actividad que supongan cambio en el uso de un bien inmueble de interés cultural, conforme a lo prevenido en el artículo 18.2. Dicha autorización se considerará otorgada, a falta de resolución expresa, transcurridos tres meses desde que se solicitó.

3. En ningún caso se concederán licencias condicionadas a la posterior obtención de las autorizaciones exigidas en los apartados anteriores.

4. Los Ayuntamientos comunicarán a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, simultáneamente a la notificación al interesado, las licencias urbanísticas y de actividad que afecten a bienes declarados de interés cultural o los comprendidos en entornos de Monumentos y Jardines Históricos. Tratándose de bienes integrantes de un Conjunto Histórico que no estén declarados por sí mismos de interés cultural bastará la comunicación a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia dentro de los diez días siguientes a la concesión de la licencia.

Artículo 37. Obras ilegales

1. Las obras realizadas con infracción de lo dispuesto en los dos artículos anteriores se considerarán ilegales y el Ayuntamiento o, en su caso, la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia requerirá al promotor de las mismas a la restitución de los valores afectados, mediante la remoción, demolición o reconstrucción de lo hecho. Si no fuera atendido el requerimiento, la Administración realizará aquella restitución con cargo al responsable de la infracción. En el caso en que hubiere mediado licencia municipal la ejecución subsidiaria corresponderá a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia.

2. De les obres executades sense l'autorització de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, en cas que siga preceptiva, s'haja concedit o no llicència municipal, en seran responsables solidaris el promotor, el constructor i el tècnic director.

3. De la concessió de llicències municipals que contravinguen el que es disposa en els dos articles anteriors en seran responsables els ajuntaments que les atorgaren en els termes establits en la legislació urbanística.

Article 38. Criteris d'intervenció en monuments i jardins històrics

En cas de trobar-se separat algun element original del monument o jardí històric del que formava part, la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència promourà la recuperació d'aquells que tinguin especial rellevància artística o històrica:

a) La intervenció respectarà les característiques i valors essencials de l'immoble. Se'n conservaran les característiques volumètriques, espacials, morfològiques i artístiques, així com les aportacions de diferents èpoques que n'hagen enriquit els valors originals. En cas que s'autoritze alguna supressió, haurà de quedar degudament documentada.

b) Es preservarà la integritat de l'immoble i no s'autoritzarà la separació de cap de les parts essencials ni dels elements que li són consubstancials. Els béns mobles vinculats com pertinences o accessoris a un immoble declarat d'interés cultural no podran ser separats de l'immoble a què pertanyen, excepte en benefici de la pròpia protecció i de la difusió pública i sempre amb autorització de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència. Reglamentàriament es determinaran les condicions d'aquests trasllats que asseguren el compliment dels fins que els justifiquen.

c) Els béns immobles d'interés cultural són inseparables de l'entorn. No se n'autoritzarà el desplaçament sinó quan resulte imprescindible per causa d'interés social o força major, mitjançant resolució de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència i després de l'informe favorable d'almenys dues de les institucions consultives a què es refereix l'article 7 d'aquesta llei.

d) No s'autoritzaran les reconstruccions totals o parcials del bé, llevat que la pervivència d'elements originals o el coneixement documental suficient del que s'haja perdut ho permeten, i tampoc cap afegit que falsege l'autenticitat històrica. En tot cas, tant la documentació prèvia de l'estat original de les restes, com el tipus de reconstrucció i els materials utilitzats hauran de permetre la identificació de la intervenció i la reversibilitat d'aquesta.

e) Queda prohibida la col·locació de rètols i cartells publicitaris, conduccions aparents i elements impropis en els jardins històrics i en les façanes i cobertes dels monuments, així com de tots aquells elements que en menyscaben o n'impedisquen l'adequada apreciació o contemplació.

f) La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència podrà autoritzar la instal·lació de rètols indicadors del patrocini dels béns i de l'activitat a què es destinen.

Article 39. Plans especials de protecció

1. Els plans especials de protecció dels immobles declarats d'interés cultural desplegaran les normes de protecció establides en la declaració, regulant amb detall els requisits a què han de sotmetre's els actes d'edificació i ús del sòl i les activitats que afecten els immobles i l'entorn de protecció. Aquest podrà ser delimitat pel mateix pla especial quan no ho faça la declaració i es considere necessari per a l'adequada protecció i valoració de l'immoble.

2. Els plans especials de protecció dels conjunts històrics tindran en compte els criteris següents:

a) Es mantindrà l'estructura urbana i arquitectònica del conjunt i les característiques generals de l'ambient i de la silueta paisatgística. No es permetran modificacions d'alineacions, alteracions de l'edificabilitat, parcel·lacions ni agregacions d'immobles, llevat que contribuïsquen a la millor conservació general del conjunt.

2. De las obras ejecutadas sin la autorización de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, cuando fuere preceptiva, se haya concedido o no licencia municipal, serán responsables solidarios el promotor, el constructor y el técnico director de las mismas.

3. De la concesión de licencias municipales contraviniendo lo dispuesto en los dos artículos anteriores serán responsables los Ayuntamientos que las otorgaron en los términos establecidos en la legislación urbanística.

Artículo 38. Criterios de intervención en Monumentos y Jardines Históricos

En caso de encontrarse separado algún elemento original del monumento o jardín histórico del que formaba parte, la Conselleria de Cultura, Educación y ciencia promoverá la recuperación de aquellos que tengan especial relevancia artística o histórica:

a) La intervención respetará las características y valores esenciales del inmueble. Se conservarán sus características volumétricas, espaciales, morfológicas y artísticas, así como las aportaciones de distintas épocas que hayan enriquecido sus valores originales. En caso de que se autorice alguna supresión deberá quedar debidamente documentada.

b) Se preservará la integridad del inmueble y no se autorizará la separación de ninguna de sus partes esenciales ni de los elementos que le son consubstanciales. Los bienes muebles vinculados como pertenencias o accesorios a un inmueble declarado de interés cultural no podrán ser separados del inmueble al que pertenecen, salvo en beneficio de su propia protección y de su difusión pública y siempre con autorización de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia. Reglamentariamente se determinarán las condiciones de dichos traslados que aseguren el cumplimiento de los fines que los justifiquen.

c) Los bienes inmuebles de interés cultural son inseparables de su entorno. No se autorizará el desplazamiento de los mismos sino cuando resulte imprescindible por causa de interés social o fuerza mayor, mediante resolución de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia y previo el informe favorable de al menos dos de las instituciones consultivas a que se refiere el artículo 7 de esta Ley.

d) No se autorizarán las reconstrucciones totales o parciales del bien, salvo que la pervivencia de elementos originales o el conocimiento documental suficiente de lo que se haya perdido lo permitan, y tampoco cualquier añadido que falsee la autenticidad histórica. En todo caso, tanto la documentación previa del estado original de los restos, como el tipo de reconstrucción y los materiales empleados deberán permitir la identificación de la intervención y su reversibilidad.

e) Queda prohibida la colocación de rótulos y carteles publicitarios, conducciones aparentes y elementos impropios en los Jardines Históricos y en las fachadas y cubiertas de los Monumentos, así como de todos aquellos elementos que menoscaben o impidan su adecuada apreciación o contemplación.

f) La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia podrá autorizar la instalación de rótulos indicadores del patrocinio de los bienes y de la actividad a que se destinan.

Artículo 39. Planes Especiales de protección

1. Los Planes Especiales de protección de los inmuebles declarados de interés cultural desarrollarán las normas de protección establecidas en la declaración, regulando con detalle los requisitos a que han de sujetarse los actos de edificación y uso del suelo y las actividades que afectan a los inmuebles y a su entorno de protección. Este podrá ser delimitado por el propio Plan Especial cuando no lo hiciera la declaración y se considere necesario para la adecuada protección y valoración del inmueble.

2. Los Planes Especiales de protección de los Conjuntos Históricos tendrán en cuenta los siguientes criterios:

a) Se mantendrá la estructura urbana y arquitectónica del Conjunto y las características generales del ambiente y de la silueta paisajística. No se permitirán modificaciones de alineaciones, alteraciones de la edificabilidad, parcelaciones ni agregaciones de inmuebles, salvo que contribuyan a la mejor conservación general del Conjunto.

b) Es garantirà l'edificació substitutòria en la demolició d'immobles, condicionant-se la concessió de la llicència de demolició a la prèvia obtenció de la d'edificació.

c) La concessió de llicències d'edificació o demolició, o l'execució d'aquestes obres quan no siga necessària la llicència municipal, requerirà la prèvia realització de les actuacions arqueològiques previstes en l'article 62 d'aquesta llei.

d) Es determinaran les possibles zones de rehabilitació que permeten la recuperació de l'àrea residencial i de les activitats econòmiques compatibles amb els valors del conjunt.

e) El pla continuarà la determinacions relatives a la conservació de façanes i cobertes i dels elements més significatius de l'interior dels edificis, així com de les instal·lacions existents.

f) Tota nova instal·lació urbana elèctrica, telefònica o de qualsevol altra naturalesa haurà de canalitzar-se subterràniament, quedant expressament prohibida l'estesa de xarxes aèries o adossades a les façanes. Les antenes de televisió i dispositius similars se situaran en llocs en què no perjudiquen la imatge urbana o de part del conjunt.

g) S'establirà la normativa reguladora de la instal·lació de rètols anunciadors de serveis públics, de senyalització i comercials, que hauran d'harmonitzar amb l'entorn.

h) El pla especial establirà els criteris de protecció dels elements unitaris del conjunt que tinguen per sí mateixos la condició de béns d'interés cultural i dels seus entorns, així com d'aquells altres que gaudisquen de la qualificació de béns de rellevància local; amb aquesta finalitat inclourà un catàleg de béns i espais protegits amb el contingut i les determinacions que en aquesta mateixa llei i en la legislació urbanística s'estableixen.

3. En els plans especials de protecció dels entorns de monuments i jardins històrics es tindrà en compte el següent:

a) Es delimitarà amb precisió l'entorn de protecció, que estarà constituït pels immobles i espais públics que formen l'àmbit visual i ambiental immediat i aquells elements urbans o del paisatge sobre els quals qualsevol intervenció poguera afectar la percepció del mateix bé.

b) Cap intervenció podrà alterar el caràcter arquitectònic i paisatgístic de la zona ni pertorbar la contemplació del bé.

c) Podran expropiar-se i demolar-se els immobles que impedisquen o pertorben la contemplació dels monuments i jardins històrics, sempre que amb això no s'alteren substancialment les proporcions i característiques espacials de l'entorn en què va ser concebut l'immoble o teixit urbà històric.

d) Es garantirà l'edificació substitutòria en les demolicions d'immobles en els mateixos termes establits per als conjunts històrics.

4. Els llocs històrics i les zones arqueològiques i paleontològiques s'ordenaran així mateix mitjançant els corresponents plans especials de protecció, que compliran les exigències establides en aquesta llei.

Article 40. Ruïna

1. Si, a pesar del que es disposa en l'article 18 d'aquesta llei, arriba a incoar-se un expedient per a la declaració de la situació legal de ruïna d'un immoble declarat d'interés cultural, la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència intervindrà com a interessada en aquest expedient, la incoació del qual haurà de ser notificada. L'expedient haurà de ser també sotmés a informació pública per termini d'un mes a fi de fer possible el compliment del que es disposa en l'article 5.3 d'aquesta llei. La incoació de l'expedient podrà donar lloc a l'expropiació de l'immoble en els termes establits en l'article 21.

De conformitat amb el que s'estableix en l'article 30.2, la situació de ruïna d'un immoble declarat d'interés cultural que siga conseqüència de les obligacions establides en la present llei, no podrà mai servir de causa per a deixar sense efecte la dita declaració i determinarà per al propietari l'obligació de realitzar al seu càrrec les obres de restauració i conservació necessàries, sense que siga aplicable en aquest cas el límit del deure normal de conservació que estableix la legislació urbanística.

b) Se garantizará la edificación sustitutoria en los derribos de inmuebles, condicionándose la concesión de la licencia de derribo a la previa obtención de la de edificación.

c) La concesión de licencias de edificación o demolición, o la ejecución de dichas obras cuando no sea necesaria la licencia municipal, requerirá la previa realización de las actuaciones arqueológicas previstas en el artículo 62 de esta Ley.

d) Se determinarán las posibles zonas de rehabilitación que permitan la recuperación del área residencial y de las actividades económicas compatibles con los valores del Conjunto.

e) El Plan contendrá las determinaciones relativas a la conservación de fachadas y cubiertas y de los elementos más significativos del interior de los edificios, así como de las instalaciones existentes.

f) Toda nueva instalación urbana eléctrica, telefónica o de cualquier otra naturaleza deberá canalizarse subterráneamente, quedando expresamente prohibido el tendido de redes aéreas o adosadas a las fachadas. Las antenas de televisión y dispositivos similares se situarán en lugares en que no perjudiquen la imagen urbana o de parte del Conjunto.

g) Se establecerá la normativa reguladora de la instalación de rótulos anunciadores de servicios públicos, de señalización y comerciales, que deberán armonizar con el entorno.

h) El Plan Especial establecerá los criterios de protección de los elementos unitarios del Conjunto que tengan por sí mismos la condición de Bienes de Interés Cultural y de sus entornos, así como de aquellos otros que gocen de la calificación de Bienes de Relevancia Local, a cuyo efecto incluirá un Catálogo de Bienes y Espacios Protegidos con el contenido y determinaciones que en esta misma Ley y en la legislación urbanística se establecen.

3. En los Planes Especiales de protección de los entornos de Monumentos y Jardines Históricos se tendrá en cuenta lo siguiente:

a) Se delimitará con precisión el entorno de protección, que estará constituido por los inmuebles y espacios públicos que formen el ámbito visual y ambiental inmediato y aquellos elementos urbanos o del paisaje sobre los que cualquier intervención pudiera afectar a la percepción del propio bien.

b) Ninguna intervención podrá alterar el carácter arquitectónico y paisajístico de la zona ni perturbar la contemplación del bien.

c) Podrán expropiarse y demolerse los inmuebles que impidan o perturben la contemplación de los Monumentos y Jardines Históricos, siempre que con ello no se alteren sustancialmente las proporciones y características espaciales del entorno en que fue concebido el inmueble o tejido urbano histórico.

d) Se garantizará la edificación sustitutoria en los derribos de inmuebles en los mismos términos establecidos para los Conjuntos Históricos.

4. Los Sitios Históricos y las Zonas Arqueológicas y Paleontológicas se ordenarán asimismo mediante sus correspondientes Planes Especiales de protección, que cumplirán las exigencias establecidas en esta Ley.

Artículo 40. Ruina

1. Si, pese a lo dispuesto en el artículo 18 de esta Ley, llegara a incoarse expediente para la declaración de la situación legal de ruina de un inmueble declarado de interés cultural, la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia intervendrá como interesada en dicho expediente, cuya incoación deberá serle notificada. El expediente deberá ser también sometido a información pública por plazo de un mes a fin de hacer posible el cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 5.3 de esta Ley. La incoación del expediente podrá dar lugar a la expropiación del inmueble en los términos establecidos en el artículo 21.

De conformidad con lo prevenido en el artículo 30.2, la situación de ruina de un inmueble declarado de interés cultural que sea consecuencia del incumplimiento de las obligaciones establecidas en la presente Ley, no podrá jamás servir de causa para dejar sin efecto dicha declaración y determinará para el propietario la obligación de realizar a su cargo las obras de restauración y conservación necesarias, sin que sea aplicable en este caso el límite del deber normal de conservación que establece la legislación urbanística.

2. Quan, a conseqüència del mal estat de conservació d'un immoble declarat d'interés cultural, l'ajuntament corresponent, per a evitar danys a tercers, haja d'adoptar mesures que puguen afectar elements de l'edificació, ho comunicarà immediatament a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, que haurà de resoldre amb la urgència necessària i en tot cas en el termini de 72 hores, assenyalant les condicions a què haja de subjectar-se la intervenció.

3. Quan, per qualsevol circumstància, resulte destruïda una construcció o edifici declarat d'interés cultural, caldrà aplicar, pel que fa al règim del terreny subjacent i l'aprofitament subjectiu del propietari, allò disposat en la legislació urbanística en relació amb la pèrdua o destrucció d'elements catalogats.

4. En el cas que un immoble siga derruït i forme part d'un entorn o conjunt inscrit en l'inventari general del patrimoni cultural valencià, la nova construcció s'ajustarà a la tipologia i a l'estil de l'entorn o conjunt urbanístic.

Secció tercera
Règim dels béns mobles d'interés cultural

Article 41. Usos i conservació

1. Els béns mobles declarats d'interés cultural no podran ser sotmesos a cap tractament, ni a canvi en l'ús que se n'estiguera fent, sense autorització de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència. S'entendrà concedida aquesta pel transcurs de tres mesos des que es va sol·licitar sense que se n'haja dictat resolució.

2. La sol·licitud d'autorització haurà d'anar acompanyada, almenys, de la documentació següent:

a) Memòria de l'estat de conservació del bé.

b) Projecte d'intervenció en què s'indiquen les tècniques, materials i processos a utilitzar i el lloc on s'efectuarà aquella.

c) Acreditació de la capacitat tècnica i professional de les persones que hagen de dirigir i dur a terme la intervenció.

3. La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència podrà inspeccionar en tot moment les intervencions que es realitzen sobre els béns mobles d'interés cultural i ordenarà la suspensió immediata d'aquelles quan no s'ajusten a l'autorització concedida o s'estime que les actuacions professionals no assolisquen el nivell adequat.

4. Si durant el transcurs de la intervenció apareixen signes o elements desconeguts que poden suposar l'atribució d'una autoria diferent a l'establida fins a aquest moment, o un canvi significatiu en l'obra original, caldrà donar-ne compte immediatament a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, i se suspendrà la intervenció fins que es resolga el que siga procedent sobre aquesta.

Article 42. Depòsit i exposició

1. La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència podrà, després de la instrucció del corresponent expedient contradictori, acordar el depòsit provisional dels béns mobles d'interés cultural en centres de titularitat pública quan perille la seguretat o la conservació d'aquells béns.

2. Els propietaris i posseïdors legítims dels dits béns podran acordar amb les administracions públiques de la Comunitat Valenciana la cessió en depòsit d'aquests. Aquesta cessió comportarà el dret de l'administració a exposar al públic els béns depositats, excepte causa en contrari degudament justificada.

Article 43. Traslats

Els trasllats de béns immobles d'interés cultural hauran de fer-se amb les garanties suficients per a evitar que se'ls pugua causar dany i es comunicaran, amb una antelació mínima de 15 dies, a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, que assenyalarà les condicions tècniques a què s'haja d'ajustar el trasllat i el compli-

2. Cuando, a consecuencia del mal estado de conservación de un inmueble declarado de interés cultural, el Ayuntamiento correspondiente, para evitar daños a terceros, hubiera de adoptar medidas que pudieran afectar a elementos de la edificación, lo comunicará inmediatamente a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, que deberá resolver con la urgencia precisa y en todo caso en el plazo de setenta y dos horas, señalando las condiciones a las que haya de sujetarse la intervención.

3. Cuando, por cualquier circunstancia, resultare destruida una construcción o edificio declarado de interés cultural será de aplicación, en cuanto al régimen del terreno subyacente y el aprovechamiento subjetivo del propietario, lo dispuesto en la legislación urbanística en relación con la pérdida o destrucción de elementos catalogados.

4. En el caso de que un inmueble fuera derruido y formara parte de un entorno o conjunto inscrito en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, la nueva construcción se ajustará a la tipología y al estilo del entorno o conjunto urbanístico.

Sección tercera
Régimen de los bienes muebles de interés cultural

Artículo 41. Uso y conservación

1. Los bienes muebles declarados de interés cultural no podrán ser sometidos a tratamiento alguno, ni a cambio en el uso que de ellos se viniera haciendo, sin autorización de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia. Se entenderá ésta concedida por el transcurso de tres meses desde que se solicitó sin haberse dictado resolución.

2. La solicitud de autorización deberá ir acompañada, al menos, de la siguiente documentación:

a) Memoria del estado de conservación del bien.

b) Proyecto de intervención en el que se indiquen las técnicas, materiales y procesos a utilizar y el lugar donde se efectuará aquella.

c) Acreditación de la capacidad técnica y profesional de las personas que hayan de dirigir y llevar a cabo la intervención.

3. La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia podrá inspeccionar en todo momento las intervenciones que se realicen sobre los bienes muebles de interés cultural y ordenará la suspensión inmediata de las mismas cuando no se ajusten a la autorización concedida o se estime que las actuaciones profesionales no alcanzan el nivel adecuado.

4. Si durante el transcurso de la intervención aparecieran signos o elementos desconocidos que pudieran suponer la atribución de una autoría diferente a la establecida hasta ese momento, o un cambio significativo en la obra original, deberá darse cuenta inmediata a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, suspendiéndose la intervención hasta tanto ésta no resuelva lo procedente en relación a la misma.

Artículo 42. Depósito y exposición

1. La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia podrá, previa instrucción del correspondiente expediente contradictorio, acordar el depósito provisional de los bienes muebles de interés cultural en centros de titularidad pública cuando peligre la seguridad o la conservación de los mismos.

2. Los propietarios y poseedores legítimos de dichos bienes podrán acordar con las administraciones públicas de la Comunidad Valenciana la cesión en depósito de los mismos. Dicha cesión conllevará el derecho de la Administración a exponer al público los bienes depositados, salvo causa en contrario debidamente justificada.

Artículo 43. Traslados

Los traslados de bienes muebles de interés cultural deberán hacerse con las garantías suficientes para evitar que pueda causarse daño y se comunicarán, con una antelación mínima de quince días, a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, que señalará las condiciones técnicas a que deba ajustarse el traslado y el cum-

ment d'aquestes. La comunicació indicarà l'origen i el destí del bé i si el trasllat és de caràcter temporal o definitiu. Una vegada realitzat aquest, se'n donarà compte a la Conselleria perquè l'anote en l'Inventari.

En quedaran exclosos aquells béns immobles d'interés cultural que per la pròpia naturalesa són tradicionalment traslladats provisionalment en dates determinades o en festivitats, segons la tradició. Tot això, sense perjudici del control necessari per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència.

Article 44. Integritat de les col·leccions

Les col·leccions de béns immobles declarades d'interés cultural no podran ser disgregades pels propietaris o posseïdors sense autorització prèvia de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, que haurà de disposar de l'informe d'almenys dues de les institucions consultives a què es refereix l'article 7 de la present llei.

Secció quarta Règim dels béns immaterials d'interés cultural

Article 45. Declaració i règim de protecció

1. Aquelles activitats, coneixements, usos i tècniques que constitueixen les manifestacions més representatives i valuoses de la cultura i les maneres de vida tradicionals dels valencians seran declarats béns d'interés cultural.

2. El decret establirà les mesures de protecció i foment de la manifestació cultural objecte de la declaració que millor en garantisca la conservació. En qualsevol cas, s'ordenarà l'estudi i la documentació amb criteris científics de l'activitat o coneixement de què es tracte, incorporant els testimonis disponibles d'aquests que en garantisquen la pervivència.

CAPÍTOL IV De la resta de béns de l'Inventari General

Secció primera Dels béns de rellevància local

Article 46. Concepte

1. Són béns de rellevància locals aquells béns immobles que, no reunint els valors a què es refereix l'article 1 d'aquesta llei en grau tan singular que justifiquen declarar-los com a béns d'interés cultural, tenen no obstant això significació pròpia com a béns de caràcter històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, paleontològic o etnològic.

Aquests béns hauran de ser inclosos en els corresponents catàlegs de béns i espais protegits, previstos en la legislació urbanística, amb l'esmentada qualificació de béns de rellevància local i s'inscriuran en la secció 2.ª de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià.

2. La inexistència, si és el cas, de béns qualificats de rellevància local en un determinat catàleg de béns i espais protegits haurà de ser motivada en la mateix catàleg.

Article 47. Formació dels catàlegs de béns i espais protegits

1. Dels catàlegs de béns i espais protegits, i les seues modificacions, n'haurà d'informar la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, abans de l'aprovació provisional d'acord amb la legislació urbanística. L'informe tindrà caràcter vinculant en tot allò referent a la inclusió i exclusió de béns qualificats de rellevància local i el seu règim de protecció, tant respecte de l'aprovació provisional del catàleg com per a l'òrgan urbanístic que haja d'atorgar-ne l'aprovació definitiva.

2. La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència prestarà als municipis que ho requerisquen l'assistència tècnica necessària per a l'elaboració dels catàlegs de béns i espais protegits.

3. Sense perjudici del que es disposa en la legislació urbanística

plimiento de éstas. La comunicación indicará el origen y el destino del bien y si el traslado es de carácter temporal o definitivo. Una vez realizado éste, se dará cuenta a la Conselleria para su anotación en el Inventario.

Quedarán excluidos aquellos bienes muebles de interés cultural que por su propia naturaleza son tradicionalmente trasladados provisionalmente en fechas determinadas o en festividades, según la tradición. Todo ello sin perjuicio del necesario control por parte de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia.

Artículo 44. Integridad de las colecciones

Las colecciones de bienes muebles declaradas de interés cultural no podrán ser disgregadas por sus propietarios o poseedores sin autorización previa de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, que deberá contar con el informe de al menos dos de las Instituciones consultivas a las que se refiere el artículo 7 de la presente Ley.

Sección cuarta Régimen de los bienes inmateriales de interés cultural

Artículo 45. Declaración y régimen de protección

1. Aquellas actividades, conocimientos, usos y técnicas que constituyen las manifestaciones más representativas y valiosas de la cultura y los modos de vida tradicionales de los valencianos serán declarados Bienes de Interés Cultural.

2. El Decreto establecerá las medidas de protección y fomento de la manifestación cultural objeto de la declaración que mejor garanticen su conservación. En cualquier caso, se ordenará el estudio y la documentación con criterios científicos de la actividad o conocimiento de que se trate, incorporando los testimonios disponibles de los mismos a soportes materiales que garanticen su pervivencia.

CAPÍTULO IV De los demás bienes del Inventario General

Sección primera De los Bienes de Relevancia Local

Artículo 46. Concepto

1. Son Bienes de Relevancia Local todos aquellos bienes inmuebles que, no reuniendo los valores a que se refiere el artículo 1º de esta Ley en grado tan singular que justifique su declaración como Bienes de Interés Cultural, tienen no obstante significación propia como bienes de carácter histórico, artístico, arquitectónico, arqueológico, paleontológico o etnológico.

Dichos bienes deberán ser incluidos en los correspondientes Catálogos de Bienes y Espacios Protegidos, previstos en la legislación urbanística, con la expresada calificación de Bienes de Relevancia Local y se inscribirán en la Sección 2ª del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano.

2. La inexistencia, en su caso, de bienes calificados de relevancia local en un determinado Catálogo de Bienes y Espacios Protegidos habrá de ser motivada en el propio Catálogo.

Artículo 47. Formación de los Catálogos de Bienes y Espacios Protegidos

1. Los Catálogos de Bienes y Espacios Protegidos, y sus modificaciones, deberán ser informados por la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, previamente a su aprobación provisional con arreglo a la legislación urbanística. El informe tendrá carácter vinculante en todo lo referente a la inclusión y exclusión de bienes calificados de relevancia local y su régimen de protección, tanto respecto de la aprobación provisional del Catálogo como para el órgano urbanístico que haya de otorgar la aprobación definitiva.

2. La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia prestará a los municipios que lo requieran la asistencia técnica necesaria para la elaboración de sus Catálogos de Bienes y Espacios Protegidos.

3. Sin perjuicio de lo dispuesto en la legislación urbanística en

en relació amb l'elaboració dels catàlegs de béns i espais protegits, la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, quan aprecie l'existència d'immobles que hagen de ser inclosos en l'Inventari General del Patrimoni Cultural com a béns de rellevància local, promourà l'aprovació o modificació, si és el cas, dels corresponents catàlegs, a l'efecte d'incloure-hi els immobles de què es tracte amb la indicada qualificació de béns de rellevància local. L'aprovació provisional vincularà l'òrgan urbanístic competent per a l'aprovació definitiva.

4. L'anunci, segons el que s'estableix en la legislació urbanística, de la informació pública dels catàlegs de béns i espais protegits o dels plans que els continguen determinarà l'aplicació immediata als béns qualificats de rellevància local en els esmentats catàlegs del règim del protecció i de les mesures de foment previstes en aquesta llei per als béns de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià.

Article 48. Inclusió en l'Inventari General

L'aprovació o modificació definitives dels catàlegs de béns i espais protegits que inclouen immobles qualificats de rellevància local determinarà la inscripció d'aquests béns en la secció 2.ª de l'Inventari General del Patrimoni Cultural. A aquest efecte, l'òrgan urbanístic que haguera acordat l'aprovació definitiva comunicarà la seua resolució a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència i hi remetrà un original del catàleg.

Article 49. Inscripció en el registre de la propietat

La inclusió d'un bé de rellevància local en l'Inventari General es comunicarà al registre de la propietat perquè hi conste.

Article 50. Règim de protecció

1. Sense perjudici de tot el que s'estableix en aquesta secció, els béns de rellevància local estaran subjectes al règim general dels béns immobles de l'Inventari General, al que es disposa en la legislació urbanística respecte dels béns catalogats i a les normes de protecció contingudes en el corresponent catàleg de béns i espais protegits.

2. Els catàlegs de béns i espais protegits establiran la protecció integral dels béns qualificats de rellevància local, determinant les mesures que, de conformitat amb el que es disposa en aquesta llei i en la normativa urbanística, asseguren l'adequada conservació i apreciació d'aquests béns. En relació amb els béns de rellevància social contindran almenys les determinacions següents:

- Situació i descripció detallada del bé i dels elements protegits.
- Determinació dels valors patrimonials que justifiquen la classificació de rellevància local.
- Entorn d'afecció del bé, si és el cas.
- Definició del grau de protecció i del règim d'intervenció autoritzat.

3. Els catàlegs prestaran l'adequada protecció, mitjançant la qualificació com a béns de rellevància local, a les mostres més representatives i valuoses de l'arquitectura popular i del patrimoni arquitectònic industrial. Inclouran també entre els béns qualificats de rellevància local els jaciments arqueològics i paleontològics d'especial valor existents en el seu àmbit territorial, amb la consideració d'espais de protecció arqueològica o paleontològica.

4. Les llicències municipals d'intervenció en els béns de rellevància local, així com les mateixes intervencions quan siguin dutes a terme sense necessitat de llicència i les ordres d'execució d'obres de reparació, conservació i rehabilitació, s'ajustaran estrictament a les determinacions establides en els catàlegs. Els ajuntaments hauran de comunicar a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, en el termini de 10 dies, les actuacions que aquests mateixos realitzen, les llicències d'intervenció concedides i les ordres d'execució que dicten sobre els dits béns.

relación con la elaboración de los Catálogos de Bienes y Espacios Protegidos, la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, cuando aprecie la existencia de inmuebles que deban ser incluidos en el Inventario General del Patrimonio Cultural como Bienes de Relevancia Local, promoverá la aprobación o modificación, en su caso, de los correspondientes Catálogos, a los efectos de la inclusión en ellos de los inmuebles de que se trate con la indicada calificación de Bienes de Relevancia Local. La aprobación provisional vinculará al órgano urbanístico competente para la aprobación definitiva.

4. El anuncio, según lo previsto en la legislación urbanística, de la información pública de los Catálogos de Bienes y Espacios Protegidos o de los Planes que los contengan determinará la aplicación inmediata a los bienes calificados de relevancia local en dichos Catálogos del régimen de protección y las medidas de fomento previstas en esta Ley para los bienes del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano.

Artículo 48. Inclusión en el Inventario General

La aprobación o modificación definitivas de los Catálogos de Bienes y Espacios Protegidos que incluyan bienes inmuebles calificados de relevancia local determinará la inscripción de dichos bienes en la Sección 2.ª del Inventario General del Patrimonio Cultural. A tal efecto, el órgano urbanístico que hubiera acordado la aprobación definitiva comunicará su resolución a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia y le remitirá un ejemplar original del Catálogo.

Artículo 49. Inscripción en el Registro de la Propiedad

La inclusión de un Bien de Relevancia Local en el Inventario General se comunicará al Registro de la Propiedad para su constancia en el mismo.

Artículo 50. Régimen de protección

1. Sin perjuicio de cuanto en esta sección se establece, los Bienes de Relevancia Local estarán sujetos al régimen general de los bienes inmuebles del Inventario General, a lo dispuesto en la legislación urbanística respecto de los bienes catalogados y a las normas de protección contenidas en el correspondiente Catálogo de Bienes y Espacios Protegidos.

2. Los Catálogos de Bienes y Espacios Protegidos establecerán la protección integral de los bienes calificados de relevancia local, determinando las medidas que, de conformidad con lo dispuesto en esta Ley y en la normativa urbanística, aseguren la adecuada conservación y apreciación de dichos bienes. En relación con los Bienes de Relevancia Local contendrán al menos las siguientes determinaciones:

- Situación y descripción detallada del bien y de los elementos protegidos.
- Determinación de los valores patrimoniales que justifican la calificación de relevancia local.
- Entorno de afección del bien, si procede.
- Definición del grado de protección y del régimen de intervención autorizado.

3. Los Catálogos prestarán la adecuada protección, mediante su calificación como Bienes de Relevancia Local, a las muestras más representativas y valiosas de la arquitectura popular y del patrimonio arquitectónico industrial. Incluirán también entre los bienes calificados de relevancia local los yacimientos arqueológicos y los paleontológicos de especial valor existentes en su ámbito territorial, con la consideración de espacios de protección arqueológica o paleontológica.

4. Las licencias municipales de intervención en los Bienes de Relevancia Local, así como las propias intervenciones cuando sean llevadas a cabo sin necesidad de licencia y las órdenes de ejecución de obras de reparación, conservación y rehabilitación, se ajustarán estrictamente a las determinaciones establecidas en los Catálogos. Los Ayuntamientos deberán comunicar a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, en el plazo de diez días, las actuaciones que ellos mismos realicen, las licencias de intervención concedidas y las órdenes de ejecución que dicten sobre dichos bienes.

5. Respecte de les llicències d'excavacions o remocions de terra amb fins arqueològics o paleontològics caldrà seguir el que es disposa en l'article 60.5.

6. Caldrà aplicar als projectes d'intervenció en béns de rellevància local el que es disposa en l'article 35.3 d'aquesta llei.

7. Pel que fa a la declaració de ruïna dels béns de rellevància local caldrà aplicar allò preceptuat en els apartats primer i tercer de l'article 40.

Secció segona
Dels béns mobles inventariats

Article 51. Concepte

Els béns mobles que posseïsquen algun dels valors assenyalats en l'article 1 d'aquesta llei en grau rellevant, encara que sense la singularitat pròpia dels béns declarats d'interés cultural, seran inclosos en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià a l'efecte de l'adequada protecció, conservació, estudi i coneixement públic. La inclusió podrà fer-se a títol individual, com a col·lecció o en concepte de fons de museus, arxius, biblioteques i tots altres centres de depòsit cultural previstos en la present llei.

Article 52. Procediment

1. La inclusió de béns mobles en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià es farà mitjançant resolució de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, després de la tramitació del corresponent expedient, d'ofici o a instància dels seus propietaris o posseïdors legítims o de l'ajuntament, o amb el coneixement d'aquest, on es trobe situat el bé. L'expedient haurà de ser resolt en el termini de sis mesos des de la sol·licitud o la incoació d'ofici. La denegació, si és el cas, de la sol·licitud d'incoació haurà de ser notificada.

2. La incoació de l'expedient determinarà l'aplicació immediata del règim de protecció previst en aquesta llei per als béns mobles inventariats.

3. La resolució donarà lloc a la inscripció del bé en la secció 3.ª de l'Inventari, llevat del cas de béns del patrimoni documental, bibliogràfic o audiovisual, la inscripció dels quals es farà en la secció 4.ª, i es notificarà a l'administració de l'estat a l'efecte de la inscripció corresponent en l'Inventari General de Béns Mobles del Patrimoni Històric Espanyol.

Article 53. Règim de protecció

Caldrà aplicar als béns mobles de l'Inventari General no declarats d'interés cultural el que es disposa en l'article 41 sobre ús i conservació dels béns mobles d'interés cultural, així com la prohibició de disgregació de col·leccions establida en l'article 44.

Article 54. Exclusió de béns mobles de l'Inventari

L'exclusió de béns mobles de l'Inventari General es farà pel mateix procediment previst per a la inclusió i produirà la cancel·lació de la inscripció.

Secció tercera
Dels béns immaterials valencians inventariats

Article 55. Concepte

Sense perjudici del que es disposa en l'article 45 d'aquesta llei, s'inclouran en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, com a béns immaterials del patrimoni etnològic, aquells coneixements, tècniques, usos i activitats representatius de la cultura tradicional valenciana.

Article 56. Procediment

1. La inclusió en l'Inventari dels béns immaterials del patrimoni etnològic, quan no siguen objecte de declaració com a béns d'interés cultural, es farà mitjançant resolució de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, després de la tramitació del correspo-

5. Respecto a las licencias de excavaciones o remociones de tierra con fines arqueológicos o paleontológicos se estará a lo dispuesto en el artículo 60.5.

6. Será de aplicación a los proyectos de intervención en Bienes de Relevancia Local lo dispuesto en el artículo 35.3 de esta Ley.

7. En cuanto se refiere a la declaración de ruina de los Bienes de Relevancia Local, será de aplicación lo preceptuado en los apartados primero y tercero del artículo 40.

Sección segunda
De los bienes muebles inventariados

Artículo 51. Concepto

Los bienes muebles que posean alguno de los valores señalados en el artículo 1 de esta Ley en grado relevante, aunque sin la singularidad propia de los bienes declarados de interés cultural, serán incluidos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano a los efectos de su adecuada protección, conservación, estudio y conocimiento público. La inclusión podrá hacerse a título individual, como colección o en concepto de fondos de museos, archivos, bibliotecas y demás centros de depósito cultural previstos en la presente Ley.

Artículo 52. Procedimiento

1. La inclusión de bienes muebles en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano se hará mediante resolución de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, previa la tramitación del correspondiente expediente, de oficio o a instancia de sus propietarios o poseedores legítimos o del Ayuntamiento o con el conocimiento del mismo, donde se halle situado el bien. El expediente habrá de ser resuelto en el plazo de seis meses desde la solicitud o la incoación de oficio. La denegación, en su caso, de la solicitud de incoación habrá de ser notificada.

2. La incoación del expediente determinará la aplicación inmediata del régimen de protección previsto en esta Ley para los bienes muebles inventariados.

3. La resolución dará lugar a la inscripción del bien en la Sección 3.ª del Inventario, salvo en el caso de bienes del patrimonio documental, bibliográfico o audiovisual, cuya inscripción se hará en la Sección 4.ª, y se notificará a la Administración del Estado a los efectos de la correspondiente inscripción en el Inventario General de Bienes Muebles del Patrimonio Histórico Español.

Artículo 53. Régimen de protección

Será de aplicación a los bienes muebles del Inventario General no declarados de interés cultural lo dispuesto en el artículo 41 sobre uso y conservación de los bienes muebles de interés cultural, así como la prohibición de disgregación de colecciones establecida en el artículo 44.

Artículo 54. Exclusión de bienes muebles del Inventario

La exclusión de bienes muebles del Inventario General se hará por el mismo procedimiento previsto para su inclusión y producirá la cancelación de la inscripción.

Sección tercera
De los bienes inmateriales valencianos inventariados

Artículo 55. Concepto

Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 45 de esta Ley, se incluirán en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, como bienes inmateriales del patrimonio etnológico, aquellos conocimientos, técnicas, usos y actividades representativos de la cultura tradicional valenciana.

Artículo 56. Procedimiento

1. La inclusión en el Inventario de los bienes inmateriales del patrimonio etnológico, cuando no fueren objeto de declaración como Bienes de Interés Cultural, se hará mediante resolución de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, previa la tramitación

ment expedient, iniciat d'ofici o a instància de qualsevol persona. La incoació, la denegació de la qual haurà de ser motivada, es notificarà a les entitats, públiques i privades, directament relacionades amb la pràctica o coneixement de què es tracte.

2. La resolució es dictarà en el termini d'un any des de la sol·licitud o la incoació d'ofici i donarà lloc a la inscripció del bé en la secció 5.ª de l'Inventari.

Article 57. Règim de protecció

La resolució per la qual s'incloua en l'Inventari un bé immaterial del patrimoni etnològic establirà les mesures que garantisquen la preservació i difusió del coneixement d'aquest, mitjançant la investigació i documentació en el termes disposats en l'article 45.2 d'aquesta llei.

TÍTOL III

Del patrimoni arqueològic i paleontològic

Article 58. Concepte

1. Formen part del patrimoni arqueològic valencià els béns immobles, objectes, vestigis i qualsevol altre senyal de manifestacions humanes que tinguen els valors propis del patrimoni cultural i el coneixement dels quals requerisca l'aplicació de mètodes arqueològics, tant si es troben a la superfície com al subsòl o davall les aigües i n'hagen siguts extrets o no. També formen part del patrimoni arqueològic els elements geològics relacionats amb la història del ser humà, els seus orígens i antecedents.

2. Integren el patrimoni paleontològic valencià els béns mobles i els jaciments que continguén fòssils d'interés rellevant.

3. De conformitat amb el que s'estableix en aquesta llei, els jaciments arqueològics i paleontològics, considerats com espais de protecció arqueològica o paleontològica, hauran de ser inclosos en els catàlegs de béns i espais protegits amb la qualificació de béns de rellevància local i s'inscriuran en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià. Podran, així mateix, ser declarats béns d'interés cultural, com a zona arqueològica o paleontològica.

4. Els ajuntaments podran delimitar les àrees existents al seu terme municipal, amb possibilitat de contenir restes arqueològiques. Les delimitacions les faran tècnics competents en arqueologia o paleontologia i s'elevaran a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència perquè les aprobe. En cas de ser aprovades, passaran a ser considerades com àrees de protecció arqueològica o paleontològica i, com a tals, incloses en el catàleg de béns i espais protegits de cada municipi.

5. Sense perjudici de les disposicions especials contingudes en el present títol, les restes materials de valor cultural el descobriment de les quals siga producte d'actuacions arqueològiques, així com les restes o vestigis fòssils, seran inclosos en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, individualment o com a col·lecció arqueològica o paleontològica, d'acord amb el que s'estableix en aquesta llei.

6. A l'efecte d'aquesta llei, s'entén per serveis municipals d'arqueologia i paleontologia aquells departaments o institucions municipals, amb arqueòlegs o paleontòlegs titulats, encarregats de l'execució i supervisió tècnica de les intervencions arqueològiques o paleontològiques que tinguen lloc al seu terme municipal. Reglamentàriament se'n determinaran les competències i funcions. La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència o altres institucions supranacionals, podran gestionar aquest servei amb aquells municipis que així ho convinguen.

Article 59. Actuacions arqueològiques i paleontològiques

1. A l'efecte d'aquesta llei es consideren actuacions arqueològiques:

a) Les prospeccions arqueològiques, entenent-hi les explotacions superficials, subterrànies o subaquàtiques, sense remoció del terreny dirigides al descobriment, estudi i investigació de tota clas-

del correspondiente expediente, iniciado de oficio o a instancia de cualquier persona. La incoación, cuya denegación habrá de ser motivada, se notificará a las entidades, públicas o privadas, directamente relacionadas con la práctica o conocimiento de que se trate.

2. La resolución se dictará en el plazo de un año desde la solicitud o la incoación de oficio y dará lugar a la inscripción del bien en la Sección 5ª del Inventario.

Artículo 57. Régimen de protección

La resolución por la que se incluya en el Inventario un bien inmaterial del patrimonio etnológico establecerá las medidas que garanticen la preservación y difusión de su conocimiento, mediante su investigación y documentación en los términos dispuestos en el artículo 45.2 de esta Ley.

TÍTULO III

Del patrimonio arqueológico y paleontológico

Artículo 58. Concepto

1. Forman parte del patrimonio arqueológico valenciano los bienes inmuebles, objetos, vestigios y cualesquiera otras señales de manifestaciones humanas que tengan los valores propios del patrimonio cultural y cuyo conocimiento requiera la aplicación de métodos arqueológicos, tanto si se encuentran en la superficie como en el subsuelo o bajo las aguas y hayan sido o no extraídos. También forman parte del patrimonio arqueológico los elementos geológicos relacionados con la historia del ser humano, sus orígenes y antecedentes.

2. Integran el patrimonio paleontológico valenciano los bienes muebles y los yacimientos que contengan fósiles de interés relevante.

3. De conformidad con lo preceptuado en esta Ley, los yacimientos arqueológicos y paleontológicos, considerados como espacios de protección arqueológica o paleontológica, deberán ser incluidos en los Catálogos de Bienes y Espacios Protegidos con la calificación de Bienes de Relevancia Local y se inscribirán en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano. Podrán asimismo ser declarados Bien de Interés Cultural, como Zona Arqueológica o Paleontológica.

4. Los ayuntamientos podrán delimitar las áreas existentes en su término municipal, con posibilidad de contener restos arqueológicos. Las delimitaciones se harán por técnicos competentes en arqueología o paleontología y se elevarán a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia para su aprobación. En caso de ser aprobadas, pasarán a ser consideradas como Áreas de protección Arqueológica, o Paleontológica y como tales, incluidas en el Catálogo de Bienes y Espacios Protegidos de cada municipio.

5. Sin perjuicio de las disposiciones especiales contenidas en el presente Título, los restos materiales de valor cultural cuyo descubrimiento sea producto de actuaciones arqueológicas, así como los restos o vestigios fósiles, serán incluidos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, individualmente o como colección arqueológica o paleontológica, con arreglo a lo previsto en esta Ley.

6. A los efectos de la presente Ley, se entiende por Servicios Municipales de Arqueología y Paleontología aquellos departamentos o instituciones municipales, con arqueólogos o paleontólogos titulados, encargados de la ejecución y supervisión técnica de las intervenciones arqueológicas o paleontológicas que se lleven a cabo en su término municipal. Reglamentariamente se determinarán sus competencias y funciones. La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia u otras instituciones supranacionales, podrán gestionar este servicio con aquellos municipios que así lo conveniesen.

Artículo 59. Actuaciones arqueológicas y paleontológicas

1. A los efectos de la presente Ley se consideran actuaciones arqueológicas:

a) Las prospecciones arqueológicas, entendiéndose por tales las exploraciones superficiales, subterráneas o subacuáticas, sin remoción del terreno, dirigidas al descubrimiento, estudio e investiga-

se de restes històriques, així com dels elements geològics que s'hi relacionen.

b) Les excavacions arqueològiques, és a dir, les remocions en la superfície, en el subsòl o en els medis subaquàtics realitzats amb els fins assenyalats en l'apartat anterior.

c) Els estudis directes d'art rupestre, constituïts pels treballs de camp orientats al descobriment, estudi, documentació gràfica i reproducció d'aquesta classe de vestigis humans, així com altres manifestacions com la musivària o l'epigrafia.

2. Són actuacions paleontològiques les esmentades en els apartats a i b del número anterior quan es referisquen a elements paleontològics de valor cultural significatiu.

Article 60. Autorització d'actuacions

1. Tota actuació arqueològica o paleontològica haurà de ser autoritzada expressament per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència. La sol·licitud d'autorització haurà de contenir un plaol en què es determinen amb precisió els límits de la zona objecte de l'actuació, la identificació del propietari o propietaris dels terrenys i un programa detallat dels treballs que justifique la conveniència i interès científic i la qualificació professional, determinada reglamentàriament, de la direcció i equip tècnic encarregats d'aquells. Tant l'autorització com la denegació hauran de ser motivades. Les autoritzacions concedides hauran de ser comunicades a l'ajuntament corresponent immediatament.

2. Si l'actuació s'ha de realitzar en terrenys privats, el sol·licitant, abans de l'autorització, haurà d'acreditar la conformitat del propietari o promoure el corresponent expedient per a l'afectació i ocupació dels terrenys en els termes previstos en la legislació sobre expropiació forçosa.

3. La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència establirà reglamentàriament els procediments d'inspecció oportuns per a comprovar que els treballs es desenvolupen segons el programa autoritzat i ordenarà la suspensió immediata d'aquests quan no s'ajusten a l'autorització concedida o es considere que les actuacions professionals no assolixen el nivell adequat.

4. Una vegada concloua l'actuació arqueològica o paleontològica i dins del termini que en l'autorització o amb posterioritat a aquesta fixe l'administració o, si no n'hi ha, en el de dos anys, el promotor, al seu càrrec, sense perjudici del que es disposa en l'article 64.2, haurà de presentar a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència una memòria científica dels treballs desenvolupats, subscripta per l'arqueòleg o paleontòleg director d'aquests.

5. No s'atorgaran llicències municipals per a excavacions o remocions de terra amb fins arqueològics o paleontològics, quan aquesta llicència siga preceptiva conforme a la legislació urbanística, sense que s'haja acreditat prèviament l'autorització a què es refereix l'apartat primer d'aquest article. L'atorgament de la llicència es comunicarà a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència simultàniament a la notificació a l'interessat.

6. Serà il·lícita tota actuació arqueològica o paleontològica que es realitze sense l'autorització corresponent, o sense subjecció als termes d'aquesta, així com les obres de remoció de terra, de demolició o qualsevol altra realitzada amb posterioritat al lloc on s'haja produït una troballa casual de béns arqueològics o paleontològics que no haguera sigut comunicada immediatament a l'administració competent. La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència ordenarà la paralització immediata de l'actuació o de l'obra i s'apropiarà tots els objectes i béns trobats, sense perjudici de les sancions que siguen procedents d'acord amb el que es disposa en aquesta llei.

Article 61. Execució d'actuacions arqueològiques i paleontològiques per l'administració

La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència podrà realitzar actuacions arqueològiques o paleontològiques en qualsevol lloc en què es conega o pressupose amb fonament l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques, ajustant-se al principi del menor perjudici per als particulars. Aquestes actuacions es notifica-

cion de toda clase de restos históricos, así como de los elementos geológicos con ellos relacionados.

b) Las excavaciones arqueológicas, es decir las remociones en la superficie, en el subsuelo o en los medios subacuáticos realizadas con los fines señalados en el apartado anterior.

c) Los estudios directos de arte rupestre, constituidos por los trabajos de campo orientados al descubrimiento, estudio, documentación gráfica y reproducción de esta clase de vestigios humanos, así como otras manifestaciones como la musivaria o la epigrafía.

2. Son actuaciones paleontológicas las mencionadas en los apartados a) y b) del número anterior cuando se refieran a elementos paleontológicos de valor cultural significativo.

Artículo 60. Autorización de actuaciones

1. Toda actuación arqueológica o paleontológica deberá ser autorizada expresamente por la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia. La solicitud de autorización deberá contener un plano en el que se determinen con precisión los límites de la zona objeto de la actuación, la identificación del propietario o propietarios de los terrenos y un programa detallado de los trabajos que justifique su conveniencia e interés científico y la cualificación profesional, determinada reglamentariamente, de la dirección y equipo técnico encargados de los mismos. Tanto la autorización como su denegación habrán de ser motivadas. Las autorizaciones concedidas deberán ser comunicadas al Ayuntamiento correspondiente inmediatamente.

2. Si la actuación hubiere de realizarse en terrenos privados, el solicitante, previamente a la autorización, deberá acreditar la conformidad del propietario o promover el correspondiente expediente para la afectación y ocupación de los terrenos en los términos previstos en la legislación sobre expropiación forzosa.

3. La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia establecerá reglamentariamente los procedimientos de inspección oportunos para comprobar que los trabajos se desarrollan según el programa autorizado y ordenará su suspensión inmediata cuando no se ajusten a la autorización concedida o se considere que las actuaciones profesionales no alcancen el nivel adecuado.

4. Una vez concluida la actuación arqueológica o paleontológica y dentro del plazo que en la autorización o con posterioridad a ella fije la Administración, o en su defecto en el de dos años, el promotor, a su cargo, sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 64.2, deberá presentar a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia una Memoria científica de los trabajos desarrollados, suscrita por el arqueólogo o paleontólogo director de los mismos.

5. No se otorgarán licencias municipales para excavaciones o remociones de tierra con fines arqueológicos o paleontológicos, cuando dicha licencia fuere preceptiva conforme a la legislación urbanística, sin haberse acreditado previamente la autorización a que se refiere el apartado primero de este artículo. El otorgamiento de la licencia se comunicará a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia simultáneamente a su notificación al interesado.

6. Será ilícita toda actuación arqueológica o paleontológica que se realice sin la correspondiente autorización, o sin sujeción a los términos de ésta, así como las obras de remoción de tierra, de demolición o cualesquiera otras realizadas con posterioridad en el lugar donde se haya producido un hallazgo casual de bienes arqueológicos o paleontológicos que no hubiera sido comunicado inmediatamente a la Administración competente. La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia ordenará la paralización inmediata de la actuación o de la obra y se incautará de todos los objetos y bienes hallados, sin perjuicio de las sanciones que procedan con arreglo a lo dispuesto en esta Ley.

Artículo 61. Ejecución de actuaciones arqueológicas y paleontológicas por la Administración

La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia podrá realizar actuaciones arqueológicas o paleontológicas en cualquier lugar en que se conozca o presuma fundadamente la existencia de restos arqueológicos o paleontológicos, ajustándose al principio del menor perjuicio para los particulares. Dichas actuaciones se notifi-

ran als ajuntaments interessats, que podran també realitzar-les després de l'autorització de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, atorgada en els termes previstos en l'article 60. La determinació de la indemnització que, si és el cas, siga procedent per causa d'aquestes actuacions es farà conforme als que es disposa en la legislació sobre expropiació forçosa.

Article 62. Actuacions arqueològiques o paleontològiques prèvies a l'execució de l'obra

1. Per a la realització d'obres, públiques o privades, en immobles compresos en zones o àrees de protecció arqueològiques o paleontològiques, així com, en general, en tots aquells en què es conega o presumisca amb fonament l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques d'interés rellevant, el promotor de les obres haurà d'aportar al corresponent expedient un estudi previ sobre els efectes que les obres projectades pogueren causar en les restes d'aquesta naturalesa, subscrit per un tècnic competent. Les actuacions necessàries per a l'elaboració d'aquest estudi seran autoritzades per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, que establirà els criteris a què s'ha d'ajustar l'actuació, i que seran supervisades per un arqueòleg o paleontòleg designat per la mateixa Conselleria.

2. L'ajuntament competent per a atorgar la llicència o, si és el cas, l'entitat pública responsable de l'obra remetrà un exemplar de l'estudi mencionat en l'apartat anterior a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, que, en vista d'aquest, determinarà la necessitat o no d'una actuació arqueològica o paleontològica, a càrrec del promotor de les obres, a la qual caldrà aplicar el que es disposa en els articles 60 i 64 d'aquesta llei. Una vegada realitzada la intervenció, la Conselleria determinarà les condicions a què s'haja d'ajustar l'obra a realitzar. Aquesta intervenció serà supervisada en els mateixos termes establits en l'article 62.1.

3. Els ajuntaments no concediran cap llicència per a actuacions urbanístiques en els terrenys i edificacions mencionats en l'apartat primer d'aquest article sense que prèviament s'haja aportat l'estudi arqueològic o paleontològic previst en el mateix apartat i, si és el cas, s'haja realitzat l'actuació a què fa referència l'apartat segon.

4. Tot acte d'edificació i ús del sòl realitzat contravenint el que es disposa en aquest article es considerarà il·legal i caldrà aplicar-hi el que es disposa en l'article 37 d'aquesta llei.

Article 63. Actuacions arqueològiques o paleontològiques en obres ja iniciades

1. Si amb motiu de la realització de reformes, demolicions, transformacions o excavacions en immobles no compresos en zones o àrees de protecció arqueològiques o paleontològiques apareixen restes d'aquesta naturalesa o indicis de la seua existència, el promotor, el constructor i el tècnic director de les obres estaran obligats a suspendre immediatament els treballs i a comunicar la troballa en el termes preceptuats en l'article 65, el règim del qual s'aplicarà íntegrament.

2. Tractant-se de béns mobles, la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, en el termini de 10 dies des que va tenir coneixement de la troballa, podrà acordar la continuació de les obres, amb la intervenció i vigilància dels serveis competents, establint el pla de treball a què en endavant hagen d'ajustar-se. O bé, quan ho considere necessari per a la protecció del patrimoni arqueològic o paleontològic i, si és el cas, quan la troballa es referisca a restes arqueològiques de construccions històriques o artístiques o a restes i vestigis fòssils vertebrats, prorrogarà la suspensió de les obres i determinarà les actuacions arqueològiques o paleontològiques que s'hagueren de realitzar. En qualsevol cas, donarà compte de la resolució a l'ajuntament corresponent. La suspensió no podrà durar més del temps imprescindible per a la realització de les mencionades actuacions. Caldrà aplicar les normes generals sobre responsabilitat de les administracions públiques per a la indemnització, si és el cas, del perjudicis que la pròrroga de la suspensió poguera ocasionar.

carán a los Ayuntamientos interesados, que podrán también realizarlas previa autorización de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, otorgada en los términos previstos en el artículo 60. La determinación de la indemnización que, en su caso, proceda por causa de estas actuaciones se hará conforme a lo dispuesto en la legislación sobre expropiación forzosa.

Artículo 62. Actuaciones arqueológicas o paleontológicas previas a la ejecución de obras

1. Para la realización de obras, públicas o privadas, en inmuebles comprendidos en zonas o áreas de protección arqueológicas o paleontológicas, así como, en general, en todos aquellos en los que se conozca o presuma fundadamente la existencia de restos arqueológicos o paleontológicos de interés relevante, el promotor de las obras deberá aportar al correspondiente expediente un estudio previo sobre los efectos que las obras proyectadas pudieran causar en los restos de esta naturaleza, suscrito por un técnico competente. Las actuaciones precisas para la elaboración de dicho estudio serán autorizadas por la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, que establecerá los criterios a los que se ha de ajustar la actuación, y se supervisarán por un arqueólogo o paleontólogo designado por la propia Conselleria.

2. El Ayuntamiento competente para otorgar la licencia o, en su caso, la entidad pública responsable de la obra remitirá un ejemplar del estudio mencionado en el apartado anterior a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, que, a la vista del mismo, determinará la necesidad o no de una actuación arqueológica o paleontológica, a cargo del promotor de las obras, a la que será de aplicación lo dispuesto en los artículos 60 y 64 de esta Ley. Una vez realizada la intervención, la Conselleria determinará las condiciones a que deba ajustarse la obra a realizar. Esta intervención será supervisada en los mismos términos establecidos en el artículo 62.1.

3. Los Ayuntamientos no concederán licencia para actuaciones urbanísticas en los terrenos y edificaciones mencionados en el apartado primero de este artículo sin que previamente se haya aportado el estudio arqueológico o paleontológico previsto en el mismo apartado y, en su caso, se haya realizado la actuación a que hace referencia el apartado segundo.

4. Todo acto de edificación y uso del suelo realizado contraviniendo lo dispuesto en este artículo se considerará ilegal y le será de aplicación lo dispuesto en el artículo 37 de esta Ley.

Artículo 63. Actuaciones arqueológicas o paleontológicas en obras ya iniciadas

1. Si con motivo de la realización de reformas, demoliciones, transformaciones o excavaciones en inmuebles no comprendidos en zonas o áreas de protección arqueológicas o paleontológicas aparecieran restos de esta naturaleza o indicios de su existencia, el promotor, el constructor y el técnico director de las obras estarán obligados a suspender de inmediato los trabajos y a comunicar el hallazgo en los términos preceptuados en el artículo 65, cuyo régimen se aplicará íntegramente.

2. Tratándose de bienes muebles, la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, en el plazo de diez días desde que tuviera conocimiento del hallazgo, podrá acordar la continuación de las obras, con la intervención y vigilancia de los servicios competentes, estableciendo el plan de trabajo al que en adelante hayan de ajustarse. O bien, cuando lo considere necesario para la protección del patrimonio arqueológico o paleontológico y, en todo caso, cuando el hallazgo se refiera a restos arqueológicos de construcciones históricas o artísticas o a restos y vestigios fósiles de vertebrados, prorrogará la suspensión de las obras y determinará las actuaciones arqueológicas o paleontológicas que hubieran de realizarse. En cualquier caso dará cuenta de su resolución al Ayuntamiento correspondiente. La suspensión no podrá durar más del tiempo imprescindible para la realización de las mencionadas actuaciones. Serán de aplicación las normas generales sobre responsabilidad de las Administraciones Públicas para la indemnización, en su caso, de los perjuicios que la pròrroga de la suspensión pudiera ocasionar.

Caldrà aplicar al producte d'aquestes actuacions el que es disposa en l'article 64.

3. La Generalitat participarà en el finançament de les mencionades actuacions, d'acord amb els crèdits que a l'efecte es consignen anualment en la llei de pressupostos de la Generalitat Valenciana.

Article 64. Titularitat i destí del producte de les actuacions arqueològiques i paleontològiques

1. Els béns que d'acord amb l'article 44 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, tenen la consideració de domini públic i són descoberts a la Comunitat Valenciana s'integren en el patrimoni de la Generalitat.

2. L'autorització de qualsevol classe d'actuació arqueològica o paleontològica determinarà per als beneficiaris l'obligació de comunicar els seus descobriments a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència en el termini de 30 dies i a entregar els objectes al museu o institució que assenyalare la mateixa Conselleria, de conformitat amb el que reglamentàriament s'establisca. Per a la determinació del centre on hagen de quedar els objectes, es tindran en compte les condicions per a la millor conservació, així com la proximitat al lloc de la troballa. Tractant-se del descobriment de manifestacions d'art rupestre, haurà de ser comunicat a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència o a l'ajuntament corresponent en els mateixos terminis i amb la mateixa obligació de reserva que els establits en l'article 65.3 per a les troballes casuals.

3. No s'aplicarà als descobriments a què es refereix l'apartat anterior el que s'estableix en l'article 65.4 d'aquesta llei.

Article 65. Troballes casuals

1. Són, així mateix, béns de domini públic de la Generalitat els objectes i restes materials que posseïsquen els valors propis del patrimoni cultural, així com les restes i vestigis fòssils de vertebrats, quan siguen producte de troballes casuals i no conste la seua legítima pertinença.

2. A l'efecte d'aquesta llei es consideren troballes casuals els descobriments dels béns a què es refereix l'apartat anterior quan es produïsquen per atzar o com a conseqüència d'excavacions, remocions de terra o altres obres de qualsevol índole, fetes a llocs on no poguera presumir-se l'existència d'aquells béns.

3. El descobridor, en el termini de 48 hores, haurà de comunicar la troballa i entregar els objectes trobats a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència o a l'ajuntament en el terme municipal del qual s'haja produït aquella, qui al seu torn donarà compte de la troballa a la Conselleria dins dels dos dies hàbils següents. S'exceptuen d'aquesta obligació d'entrega aquells objectes l'extracció dels quals requirisca remoció de terres, i les restes subaquàtiques, que quedaran en el lloc on es troben fins que la Conselleria acorde el que siga procedent. Una vegada comunicat el descobriment, i fins que els objectes siguen entregats al centre o museu que designe la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, el descobridor quedarà subjecte a les normes del depòsit necessari, conforme al que es disposa en el Codi Civil, llevat que els entregue a un museu públic. Per a l'elecció del centre on haguieren de quedar els béns, s'establiran els criteris assenyalats en l'article 64.

4. No obstant el que es disposa en l'apartat primer, el descobridor i el propietari del lloc on haguera sigut trobat l'objecte tenen dret a una recompensa en metàl·lic, l'import de la qual es repartirà a parts iguals entre ambdós, equivalent, a la meitat del valor que per taxació legal se li atribuisca. Si són dos o més els descobridors o els propietaris del terreny, es mantindrà la mateixa proporció.

5. L'incompliment de qualsevol de les obligacions establides en l'apartat tercer d'aquesta llei privarà el descobridor i, si és el cas, el propietari del terreny del dret a cap premi i la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència prendrà possessió immediata dels objectes trobats, sense perjudici de les responsabilitats que pertocuen i les sancions que siguen procedents.

6. El descobridor no tindrà en cap cas dret de retenció sobre els béns trobats.

Será de aplicación al producto de dichas actuaciones lo dispuesto en el artículo 64.

3. La Generalitat participará en la financiación de las mencionadas actuaciones, de acuerdo a los créditos que al efecto se consignen anualmente en la Ley de Presupuestos de la Generalitat Valenciana.

Artículo 64. Titularidad y destino del producto de las actuaciones arqueológicas y paleontológicas

1. Los bienes que de acuerdo con el artículo 44 de la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español tienen la consideración de dominio público y son descubiertos en la Comunidad Valenciana se integran en el patrimonio de la Generalitat.

2. La autorización de cualquier clase de actuaciones arqueológicas o paleontológicas determinará para los beneficiarios la obligación de comunicar sus descubrimientos a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia en el plazo de treinta días y a entregar los objetos obtenidos al museo o institución que señale la propia Conselleria, de conformidad con lo que reglamentariamente se establezca. Para la determinación del centro donde hayan de quedar los objetos, se tendrán en cuenta las condiciones para su mejor conservación, así como su proximidad al lugar del hallazgo. Tratándose del descubrimiento de manifestaciones de arte rupestre, deberá ser éste comunicado a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia o al Ayuntamiento correspondiente en los mismos plazos y con igual obligación de reserva que los establecidos en el artículo 65.3 para los hallazgos casuales.

3. No se aplicará a los descubrimientos a que se refiere el apartado anterior lo establecido en el artículo 65.4 de esta Ley.

Artículo 65. Hallazgos casuales

1. Son asimismo bienes de dominio público de la Generalitat los objetos y restos materiales que posean los valores propios del patrimonio cultural, así como los restos y vestigios fósiles de vertebrados, cuando sean producto de hallazgos casuales y no conste su legítima pertenencia.

2. A los efectos de esta Ley se consideran hallazgos casuales los descubrimientos de los bienes a que se refiere el apartado anterior cuando se produzcan por azar o como consecuencia de excavaciones, remociones de tierra u obras de cualquier índole, hechas en lugares donde no pudiera presumirse la existencia de aquellos bienes.

3. El descubridor deberá, en el plazo de cuarenta y ocho horas, comunicar el hallazgo y entregar los objetos hallados a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia o al Ayuntamiento en cuyo término municipal se haya producido éste, quien a su vez dará cuenta del hallazgo a la Conselleria dentro de los dos días hábiles siguientes. Se exceptúan de esta obligación de entrega aquellos objetos cuya extracción requiera remoción de tierras y los restos subacuáticos, que quedarán en el lugar donde se hallen hasta que la Conselleria acuerde lo procedente. Una vez comunicado el descubrimiento, y hasta que los objetos sean entregados al centro o museo que designe la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, el descubridor quedará sujeto a las normas del depósito necesario, conforme a lo dispuesto en el Código Civil, salvo que los entregue a un museo público. Para la elección del centro donde hubieren de quedar los bienes se establecerán los criterios señalados en el artículo 64.

4. No obstante lo dispuesto en el apartado primero, el descubridor y el propietario del lugar donde hubiere sido hallado el objeto tienen derecho a una recompensa en metálico, cuyo importe se repartirá por mitad entre ambos, equivalente, a la mitad del valor que por tasación legal se le atribuya. Si fueren dos o más los descubridores o los propietarios del terreno, se mantendrá igual proporción.

5. El incumplimiento de cualquiera de las obligaciones establecidas en el apartado tercero de este artículo privará al descubridor y, en su caso, al propietario del terreno del derecho a premio alguno y la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia tomará posesión inmediata de los objetos hallados, sin perjuicio de las responsabilidades a que hubiera lugar y las sanciones que procedan.

6. El descubridor no tendrá en ningún caso derecho de retención sobre los bienes hallados.

Article 66. Àrees de reserva arqueològica

La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència podrà establir als jaciments declarats zones arqueològiques àrees de reserva arqueològica, entenent com a tals aquelles parts dels jaciments en què es considere convenient, d'acord amb criteris científics, prohibir les intervencions actuals a fi de preservar-ne l'estudi per a èpoques futures. L'establiment d'àrees de reserva arqueològica es farà constar en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià.

Article 67. Restriccions a la publicitat de les dades de l'Inventari referides a jaciments arqueològics i paleontològics

Serà necessària l'autorització de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència per a la consulta de les dades contingudes en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià relatives a la situació dels jaciments arqueològics o paleontològics que no estiguen oberts a la visita pública.

TÍTOL IV
Dels museus i les col·leccions
museogràfiques permanents

Article 68. Museus: concepte i funcions

1. Són museus les institucions sense finalitat de lucre, obertes al públic, l'objecte de les quals siga l'adquisició, conservació, restauració, estudi, exposició i divulgació de conjunts o col·leccions de béns de valor històric, artístic, científic, tècnic, etnològic o de qualsevol altra naturalesa cultural amb fins d'investigació, gaudi i promoció científica i cultural.

2. Són funcions dels museus:

a) Conservar, catalogar, restaurar i exhibir de forma ordenada les seues col·leccions, segons criteris científics, estètics i didàctics.

b) Investigar i promoure la investigació respecte de les seues col·leccions o de l'especialitat a què el museu estiga dedicat.

c) Organitzar periòdicament exposicions científiques i divulgatives d'acord amb el seu objecte.

d) Elaborar i publicar catàlegs i monografies dels seus fons.

e) Desenvolupar una activitat didàctica respecte del contingut i funcions pròpies.

f) Qualsevol altra que en les seues normes estatutàries o per disposició legal o reglamentària se'ls atribuisca.

Article 69. Col·leccions museogràfiques permanents

Són col·leccions museogràfiques permanents aquelles que reuneixen béns de valor històric, artístic, científic, tècnic o de qualsevol altra naturalesa cultural i que, per tenir fons reduïts, escassetat de recursos o manca de tècnic competent al seu càrrec, no puguem desenvolupar les funcions atribuïdes als museus, sempre que els seus titulars garantisquen almenys la visita pública, en horari adequat i regular, a l'accés dels investigadors als fons i les condicions bàsiques de conservació i custòdia d'aquests.

Article 70. Sistema Valencià de Museus

1. Es crea el Sistema Valencià de Museus, en què s'integraran tots aquells de què siga titular la Generalitat i els de titularitat estatal la gestió dels quals tinga encomanada, així com els museus i col·leccions museogràfiques, de titularitat pública o privada, que a aquest efecte reconega la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència conforme al que es preveu en aquesta llei.

2. Correspon a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència la inspecció i tutela de tots els museus i col·leccions museogràfiques que s'integren en el Sistema Valencià de Museus, així com l'establiment dels mitjans de comunicació i coordinació entre ells que asseguren el millor compliment de les seues finalitats.

3. Els concursos d'ajudes per al manteniment i millora de museus i col·leccions museogràfiques establiran la preferència dels integrats en el Sistema Valencià de Museus.

Artículo 66. Áreas de reserva arqueológica

La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia podrá establecer en los yacimientos declarados Zonas Arqueológicas áreas de reserva arqueológica, entendiendo por tales aquellas partes de los yacimientos en que se considere conveniente, de acuerdo a criterios científicos, prohibir las intervenciones actuales a fin de reservar su estudio para épocas futuras. El establecimiento de áreas de reserva arqueológica se hará constar en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano.

Artículo 67. Restricciones a la publicidad de los datos del Inventario referidos a yacimientos arqueológicos y paleontológicos

Será necesaria la autorización de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia para la consulta de los datos contenidos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano relativos a la situación de los yacimientos arqueológicos o paleontológicos que no estén abiertos a la visita pública.

TÍTULO IV
De los museos y las colecciones
museográficas permanentes

Artículo 68. Museos: concepto y funciones

1. Son museos las instituciones sin finalidad de lucro, abiertas al público, cuyo objeto sea la adquisición, conservación, restauración, estudio, exposición y divulgación de conjuntos o colecciones de bienes de valor histórico, artístico, científico, técnico, etnológico o de cualquier otra naturaleza cultural con fines de investigación, disfrute y promoción científica y cultural.

2. Son funciones de los museos:

a) Conservar, catalogar, restaurar y exhibir de forma ordenada sus colecciones, con arreglo a criterios científicos, estéticos y didácticos.

b) Investigar y promover la investigación respecto de sus colecciones o de la especialidad a la que el museo esté dedicado.

c) Organizar periódicamente exposiciones científicas y divulgativas acordes con su objeto.

d) Elaborar y publicar catálogos y monografías de sus fondos.

e) Desarrollar una actividad didáctica respecto de su contenido y sus propias funciones.

f) Cualquiera otra que en sus normas estatutarias o por disposición legal o reglamentaria se les atribuya.

Artículo 69. Colecciones museográficas permanentes

Son colecciones museográficas permanentes aquellas que reúnan bienes de valor histórico, artístico, científico, técnico o de cualquier otra naturaleza cultural y que, por lo reducido de sus fondos, escasez de recursos o carencia de técnico competente a su cargo, no puedan desarrollar las funciones atribuidas a los museos, siempre que sus titulares garanticen al menos la visita pública, en horario adecuado y regular, el acceso de los investigadores a sus fondos y las condiciones básicas de conservación y custodia de los mismos.

Artículo 70. Sistema Valenciano de Museos

1. Se crea el Sistema Valenciano de Museos, en el que se integrarán todos aquellos de que sea titular la Generalitat y los de titularidad estatal cuya gestión tenga ésta encomendada, así como los museos y colecciones museográficas, de titularidad pública o privada, que a tal efecto reconozca la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia conforme a lo previsto en esta Ley.

2. Corresponde a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia la inspección y tutela de cuantos museos y colecciones museográficas se integren en el Sistema Valenciano de Museos, así como el establecimiento de los medios de comunicación y coordinación entre ellos que aseguren el mejor cumplimiento de sus fines.

3. Los concursos de ayudas para el mantenimiento y mejora de museos y colecciones museográficas establecerán la preferencia de los integrados en el Sistema Valenciano de Museos.

Article 71. Creació i reconeixement de museus i col·leccions museogràfiques

1. La creació de museus per la Generalitat Valenciana, així com el reconeixement, a l'efecte de la integració en el Sistema Valencià de Museus, de col·leccions museogràfiques i museus de què siguen titulars altres ens públics o els particulars, es farà per resolució de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, després de la tramitació del corresponent expedient, incoat d'ofici o a instància dels organismes públics o els particulars interessats.

Reglamentàriament es determinarà el contingut d'aquest expedient, en què haurà de constar, com a mínim, la documentació i l'inventari dels fons i el patrimoni que es posen a disposició del museu o col·lecció, així com el projecte museogràfic, que inclourà un estudi de les instal·lacions i dels mitjans materials i personals.

2. Quan així ho aconselle l'augment significatiu del volum o la qualitat dels fons d'un museu o col·lecció museogràfica integrats en el Sistema Valencià de Museus, la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, d'ofici o a sol·licitud de part interessada, promourà un expedient per a l'adaptació del museu o col·lecció a les noves circumstàncies, en què s'avaluarà la capacitat de la institució museística per al compliment dels fins propis en relació amb aquests fons.

Si la resolució d'aquest expedient és negativa, s'adoptaran les mesures necessàries per a l'exposició pública i l'adequada custòdia i conservació dels fons que excedisquen les possibilitats materials o tècniques del museu o la col·lecció museogràfica.

Article 72. Inclusió en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià

1. Els fons dels museus i col·leccions museogràfiques integrats en el Sistema Valencià de Museus seran inclosos en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià per efecte de la resolució que acorde aquesta integració i després de la formació de l'inventari dels béns que els componen, i s'inscriurà en la secció 3.ª de l'Inventari General.

La incoació de l'expedient per a la integració d'un museu o col·lecció museogràfica en el Sistema Valencià de Museus determinarà l'aplicació al seus fons de les normes d'aquest títol i de les altres establides en aquesta llei per als béns mobles inventariats.

Els béns que passen a formar part dels fons de museus o col·leccions museogràfiques amb posterioritat a la integració d'aquests en el Sistema Valencià de Museus tindran, des del moment de l'adquisició, la condició de béns inventariats a l'efecte de l'aplicació del règim previst per a ells en aquesta llei, sense perjudici de la pràctica de la corresponent inscripció en l'Inventari General.

2. D'acord amb el que s'estableix en l'article 26.1.B, els fons dels museus i col·leccions museogràfiques permanents que formen part del Sistema Valencià de Museus i tinguen singular rellevància per al patrimoni cultural valencià podran ser declarats béns d'interés cultural segons el procediment establert en l'article 27. No obstant això, quan així ho exigisca la protecció dels fons d'un determinat museu o col·lecció museogràfica, podrà iniciar-se el procediment per a la declaració d'aquests fons com a bé d'interés cultural simultàniament a la incoació de l'expedient per a la integració en el Sistema Valencià de Museus i encara que no s'haguera format prèviament l'inventari dels fons, havent-se d'aplicar en tot cas als béns que formen part dels dits fons el que es disposa en l'apartat quart de l'article 27.

El decret que declare d'interés cultural els fons d'un museu o col·lecció museogràfica precisarà els béns integrants d'aquests fons que tenen per sí mateixos la condició de bé d'interés cultural. Excepte aquests últims, la condició dels quals no s'extingirà sinó mitjançant el procediment previst en l'article 30, els béns integrants de fons de museus o col·leccions declarats d'interés cultural perdran aquesta condició quan isquen amb caràcter definitiu del museu o col·lecció de què es tracte, excepte quan siga per a passar a formar part d'altres fons museístics declarats també d'interés cultural.

Artículo 71. Creación y reconocimiento de museos y colecciones museográficas

1. La creación de museos por parte de la Generalitat Valenciana, así como el reconocimiento, a efectos de su integración en el Sistema Valenciano de Museos, de colecciones museográficas y museos de que sean titulares otros entes públicos o los particulares, se hará por resolución de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, previa la tramitación del correspondiente expediente, incoado de oficio o a instancia de los organismos públicos o los particulares interesados.

Reglamentariamente se determinará el contenido de dicho expediente, en el que deberá constar, como mínimo, la documentación y el inventario de los fondos y el patrimonio que se ponen a disposición del museo o colección, así como el proyecto museográfico, que incluirá un estudio de las instalaciones y de los medios materiales y personales.

2. Cuando así lo aconseje el aumento significativo del volumen o la calidad de los fondos de un museo o colección museográfica integrados en el Sistema Valenciano de Museos, la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, de oficio o a solicitud de parte interesada, promoverá un expediente para la adaptación del museo o colección a las nuevas circunstancias, en el que se evaluará la capacidad de la institución museística para el cumplimiento de sus fines propios en relación con tales fondos.

Si la resolución de dicho expediente fuera negativa se adoptarán las medidas necesarias para la exposición pública y la adecuada custodia y conservación de los fondos que excedan a la posibilidades materiales o técnicas del museo o la colección museográfica.

Artículo 72. Inclusión en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano

1. Los fondos de los museos y colecciones museográficas integrados en el Sistema Valenciano de Museos serán incluidos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano por efecto de la resolución que acuerde dicha integración y previa la formación del inventario de los bienes que los componen, inscribiéndose en la Sección 3.ª del Inventario General.

La incoación del expediente para la integración de un museo o colección museográfica en el Sistema Valenciano de Museos determinará la aplicación a sus fondos de las normas de este Título y de las demás establecidas en esta Ley para los bienes muebles inventariados.

Los bienes que pasen a formar parte de los fondos de museos o colecciones museográficas con posterioridad a la integración de éstos en el Sistema Valenciano de Museos tendrán, desde el momento de su adquisición, la condición de bienes inventariados a los efectos de la aplicación del régimen previsto para ellos en esta Ley, sin perjuicio de la práctica de la correspondiente inscripción en el Inventario General.

2. De acuerdo con lo previsto en el artículo 26.1 B), los fondos de los museos y colecciones museográficas permanentes que formen parte del Sistema Valenciano de Museos y tengan singular relevancia para el patrimonio cultural valenciano podrán ser declarados Bien de Interés Cultural con arreglo al procedimiento establecido en el artículo 27. No obstante, cuando así lo exija la protección de los fondos de un determinado museo o colección museográfica, podrá iniciarse el procedimiento para la declaración de dichos fondos como Bien de Interés Cultural simultáneamente a la incoación del expediente para su integración en el Sistema Valenciano de Museos y aun cuando no se hubiere formado previamente el inventario de los mismos, siendo en todo caso de aplicación a los bienes que formen parte de dichos fondos lo dispuesto en el apartado cuarto del artículo 27.

El Decreto que declare de interés cultural los fondos de un museo o colección museográfica precisará los bienes integrantes de dichos fondos que tienen por sí mismos la condición de Bien de Interés Cultural. Excepto éstos últimos, cuya condición no se extinguirá sino mediante el procedimiento previsto en el artículo 30, los bienes integrantes de fondos de museos o colecciones declarados de interés cultural perderán esta condición cuando salieren con carácter definitivo del museo o colección de que se trate, salvo cuando fuere para pasar a formar parte de otros fondos museísticos declarados también de interés cultural.

Article 73. Depòsit i eixida de fons

1. Els museus i col·leccions museogràfiques que formen part del Sistema Valencià de Museus podran admetre en depòsit béns de propietat privada o d'altres administracions públiques. Els béns depositats, mentre dure el depòsit, s'integraran a tots els efectes en els fons del museu o col·lecció i estaran subjectes al mateix règim jurídic d'aquests.

2. Les eixides temporals dels museus i col·leccions museogràfiques permanents dels fons que s'hi custodien, requeriran autorització prèvia i expressa de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, que assenyalarà la duració, finalitat i condicions de seguretat a què s'ajustarà l'eixida. Tractant-se d'objectes en depòsit caldrà seguir allò pactat al constituir-se aquest.

3. Excepcionalment i després de la instrucció de l'oportú expedient administratiu, la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència podrà disposar el depòsit dels fons d'un museu o col·lecció museogràfica integrats en el Sistema Valencià de Museus, en un altre o altres centres quan raons urgents de conservació, seguretat o accessibilitat dels béns així ho aconsellen i mentre no desapareguen les causes que van originar aquest trasllat.

4. En cas de dissolució o clausura d'un museu que forme part del Sistema Valencià de Museus, els seus fons seran depositats en una altre centre integrant d'aquest Sistema que siga adequat a la naturalesa dels béns exposats, tenint en compte la proximitat territorial d'ambdós centres entre si i oïdes les parts interessades. Els fons es reintegraran al museu d'origen en cas de reobertura d'aquest.

5. Caldrà aplicar als fons de museus i col·leccions museogràfiques integrades en el Sistema Valencià de Museus el que es disposa en l'article 44 respecte de la integritat de les col·leccions.

6. Tractant-se de museus de titularitat estatal la gestió de la qual tinga encomanada la Generalitat, caldrà ajustar-se, en relació amb el que disposa aquest article, al que establisca el conveni de gestió corresponent.

Article 74. Accés als museus

La Generalitat Valenciana garantirà i promourà l'accés de tots els ciutadans als museus i col·leccions museogràfiques integrants del Sistema Valencià de Museus en les condicions que reglamentàriament es determinen.

TÍTOL V Del patrimoni documental, bibliogràfic, audiovisual i informàtic

Article 75. Concepte i règim jurídic

1. Forma part del patrimoni cultural valencià el patrimoni documental, bibliogràfic i audiovisual, constituït per tots els béns d'aquesta naturalesa, reunits o no en arxius, biblioteques o altres centres de depòsit cultural, que es declara en aquest títol que l'integren.

2. El patrimoni documental, bibliogràfic i audiovisual valencià es regirà per les normes contingudes en el present títol i, en el que no s'hi preveu, per les disposicions d'aquesta llei que s'hagen d'aplicar als béns mobles.

Article 76. Béns integrants del patrimoni cultural

1. Integren el patrimoni documental valencià:

a) Els documents de qualsevol època produïts, conservats o reunits en l'exercici de la seua funció per qualsevol entitat, organisme o empresa públiques amb seu a la Comunitat Valenciana i per les persones privades, físiques o jurídiques, gestores de serveis públics en l'àmbit d'aquesta.

b) Els documents amb antiguitat superior a 40 anys que hagen sigut produïts, conservats o reunits en l'exercici de les seues activitats per entitats i associacions de caràcter polític, econòmic, empresarial, sindical o religiós i per les entitats, fundacions i associacions culturals i educatives de caràcter privat establides a la Comunitat Valenciana.

c) Els documents amb antiguitat superior a 100 anys que es troben a la Comunitat Valenciana i hagen sigut produïts, conservats o reunits per qualsevol altra entitat privada o persona física.

Artículo 73. Depósito y salida de fondos

1. Los museos y colecciones museográficas que formen parte del Sistema Valenciano de Museos podrán admitir en depósito bienes de propiedad privada o de otras administraciones públicas. Los bienes depositados, en tanto dure el depósito, se integrarán a todos los efectos en los fondos del museo o colección y estarán sujetos a su mismo régimen jurídico.

2. Las salidas temporales de los museos y colecciones museográficas permanentes de los fondos custodiados en ellos requerirán autorización previa y expresa de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, que señalará la duración, finalidad y condiciones de seguridad a las que se ajustará la salida. Tratándose de objetos en depósito se estará a lo pactado al constituirse éste.

3. Excepcionalmente y previa instrucción del oportuno expediente administrativo, la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia podrá disponer el depósito de los fondos de un museo o colección museográfica integrados en el Sistema Valenciano de Museos, en otro u otros centros cuando razones urgentes de conservación, seguridad o accesibilidad de los bienes así lo aconsejen y hasta tanto no desaparezcan las causas que originaron dicho traslado.

4. En caso de disolución o clausura de un museo que forme parte del Sistema Valenciano de Museos, sus fondos serán depositados en otro centro integrante de dicho Sistema que sea adecuado a la naturaleza de los bienes expuestos, teniéndose en cuenta la proximidad territorial de ambos centros entre sí y oídas las partes interesadas. Los fondos se reintegrarán al museo de origen en caso de reapertura del mismo.

5. Será de aplicación a los fondos de museos y colecciones museográficas integradas en el Sistema Valenciano de Museos lo dispuesto en el artículo 44 respecto de la integridad de las colecciones.

6. Tratándose de museos de titularidad estatal cuya gestión tenga encomendada la Generalitat se estará, en relación con lo dispuesto en este artículo, a lo que establezca el correspondiente convenio de gestión.

Artículo 74. Acceso a los museos

La Generalitat Valenciana garantizará y promoverá el acceso de todos los ciudadanos a los museos y colecciones museográficas integrantes del Sistema Valenciano de Museos en las condiciones que reglamentariamente se determinen.

TÍTULO V Del patrimonio documental, bibliográfico, audiovisual e informático

Artículo 75. Concepto y régimen jurídico

1. Forma parte del patrimonio cultural valenciano el patrimonio documental, bibliográfico y audiovisual, constituido por cuantos bienes de esta naturaleza, reunidos o no en archivos, bibliotecas u otros centros de depósito cultural, se declaran integrantes del mismo en este Título.

2. El patrimonio documental, bibliográfico y audiovisual valenciano se regirá por las normas contenidas en el presente Título y, en lo no previsto en ellas, por las disposiciones de esta Ley que sean de aplicación a los bienes muebles.

Artículo 76. Bienes integrantes del patrimonio documental

1. Integran el patrimonio documental valenciano:

a) Los documentos de cualquier época producidos, conservados o reunidos en el ejercicio de su función por cualquier entidad, organismo o empresa pública con sede en la Comunidad Valenciana y por las personas privadas, físicas o jurídicas, gestoras de servicios públicos en el ámbito de la misma.

b) Los documentos con antigüedad superior a cuarenta años que hayan sido producidos, conservados o reunidos en el ejercicio de sus actividades por entidades y asociaciones de carácter político, económico, empresarial, sindical o religioso y por las entidades, fundaciones y asociaciones culturales y educativas de carácter privado establecidas en la Comunidad Valenciana.

c) Los documentos con antigüedad superior a cien años que se encuentren en la Comunidad Valenciana y hayan sido producidos, conservados o reunidos por cualquier otra entidad privada o persona física.

d) Aquells documents que, sense reunir els requisits assenyalats en l'apartat anterior, mereixen amb fonament aquesta consideració mitjançant la inclusió, per resolució de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, en el Cens del Patrimoni Documental Valencià.

2. S'entén per document, a l'efecte d'aquesta llei, tota expressió en llenguatge natural o codificat i qualsevol altra expressió gràfica, sonora o en imatge, recollides en qualsevol tipus de suport, inclòs l'informàtic. Se n'exclouen els exemplars no originals d'edicions bibliogràfiques i publicacions.

Article 77. Béns integrants del patrimoni bibliogràfic i audiovisual

Integren el patrimoni bibliogràfic i audiovisual valencià:

a) Els fons de biblioteques i hemeroteques i les col·leccions bibliogràfiques i hemerogràfiques de titularitat pública existents a la Comunitat Valenciana.

b) Les obres literàries, històriques, científiques o artístiques de caràcter unitari o seriats, en escriptura manuscrita o impresa, existents a la Comunitat Valenciana o relacionats per qualsevol motiu amb l'àmbit lingüístic o cultural valencià, de les quals no conste l'existència de, almenys, tres exemplars en bon estat de conservació a les biblioteques o serveis públics radicats en ella.

c) Els exemplars producte d'edicions d'obres fotogràfiques, fonogràfiques, cinematogràfiques i audiovisuals, qualsevol que en siga el suport material, existents a la Comunitat Valenciana o relacionades per qualsevol motiu amb l'àmbit lingüístic o cultural valencià, dels quals no conste l'existència de, almenys, un exemplar en bon estat de conservació en els seus centres de depòsit cultural o serveis públics.

d) Els fons i obres bibliogràfiques, fotogràfiques, fonogràfiques, cinematogràfiques i audiovisuals que, sense reunir els requisits assenyalats en aquest article i en consideració del seu valor cultural, s'inclouen per resolució de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència en el Catàleg del Patrimoni Bibliogràfic i Audiovisual Valencià com a integrants d'aquest patrimoni.

Article 78. Cens i catàleg

1. La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, en col·laboració amb les altres administracions públiques, elaborarà el Cens del Patrimoni Documental Valencià i el Catàleg del Patrimoni Bibliogràfic Audiovisual Valencià, amb la qual finalitat podrà demanar dels titulars de drets sobre els béns que l'integren l'examen d'aquests i les informacions pertinents.

2. L'exclusió de béns del patrimoni documental, bibliogràfic i audiovisual valencià del Cens o del Catàleg a què es refereix l'apartat anterior es farà per resolució de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, d'ofici o a sol·licitud dels propietaris o posseïdors.

Article 79. Inclusió en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià

1. Els fons i obres del patrimoni documental, bibliogràfic i audiovisual valencià que posseïsquen un valor cultural rellevant i estiguen inclosos en els corresponents Cens o Catàleg seran inscrits, mitjançant resolució de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, després de la tramitació del procediment previst en l'article 52, en la secció 4.ª de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià i gaudiran del règim de protecció que aquesta llei estableix per als béns mobles inventariats.

2. Els béns esmentats en l'apartat anterior que, per la personalitat del seu autor o compilador, el seu interès històric o els seus valors intrínsecs tinguen especial importància per al patrimoni cultural valencià, podran ser declarats béns d'interès cultural d'acord amb el procediment establert en l'article 27 d'aquesta llei.

3. Excepcionalment, quan així ho exigisca la protecció de determinats béns o col·leccions documentals, bibliogràfiques o audiovisuals, podrà iniciar-se el procediment per a la declaració com a bé d'interès cultural sense estar inclosos en els corresponents cens o catàleg.

d) Aquellos documentos que, sin reunir los requisitos señalados en el apartado anterior, merezcan fundamentalmente esta consideración mediante su inclusión, por resolución de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, en el Censo del Patrimonio Documental Valenciano.

2. Se entiende por documento, a los efectos de esta Ley, toda expresión en lenguaje natural o codificado y cualquier otra expresión gráfica, sonora o en imagen, recogidas en cualquier tipo de soporte, incluido el informático. Se excluyen los ejemplares no originales de ediciones bibliográficas y publicaciones.

Artículo 77. Bienes integrantes del patrimonio bibliográfico y audiovisual

Integran el patrimonio bibliográfico y audiovisual valenciano:

a) Los fondos de bibliotecas y hemerotecas y las colecciones bibliográficas y hemerográficas de titularidad pública existentes en la Comunidad Valenciana.

b) Las obras literarias, históricas, científicas o artísticas de carácter unitario o seriado, en escritura manuscrita o impresa, existentes en la Comunidad Valenciana o relacionadas por cualquier motivo con el ámbito lingüístico o cultural valenciano, de las que no conste la existencia de, al menos, tres ejemplares en buen estado de conservación en las bibliotecas o servicios públicos radicados en ella.

c) Los ejemplares producto de ediciones de obras fotogràfiques, fonogràfiques, cinematogràfiques y audiovisuales, cualquiera que sea su soporte material, existentes en la Comunidad Valenciana o relacionadas por cualquier motivo con el ámbito lingüístico o cultural valenciano, de los que no conste la existencia de, al menos, un ejemplar en buen estado de conservación en sus centros de depósito cultural o servicios públicos.

d) Los fondos y obras bibliográficas, fotogràfiques, fonogràfiques, cinematogràfiques y audiovisuales que, sin reunir los requisitos señalados en este artículo y en atención a su valor cultural, se incluyan por resolución de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia en el Catálogo del Patrimonio Bibliográfico y Audiovisual Valenciano como integrantes de dicho patrimonio.

Artículo 78. Censo y Catálogo

1. La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, en colaboración con las demás administraciones públicas, elaborará el Censo del Patrimonio Documental Valenciano y el Catálogo del Patrimonio Bibliográfico y Audiovisual Valenciano, a cuyo efecto podrá recabar de los titulares de derechos sobre los bienes que lo integran el examen de los mismos y las informaciones pertinentes.

2. La exclusión de bienes del patrimonio documental, bibliográfico y audiovisual valenciano del Censo o del Catálogo a que se refiere el apartado anterior se hará por resolución de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, de oficio o a solicitud de sus propietarios o poseedores.

Artículo 79. Inclusión en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano

1. Los fondos y obras del patrimonio documental, bibliográfico y audiovisual valenciano que posean relevante valor cultural y estén incluidos en sus correspondientes Censo o Catálogo serán inscritos, mediante resolución de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, previa la tramitación del procedimiento previsto en el artículo 52, en la Sección 4.ª del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano y gozarán del régimen de protección que esta Ley prevé para los bienes muebles inventariados.

2. Los bienes mencionados en el apartado anterior que, por la personalidad de su autor o recopilador, su interés histórico o sus valores intrínsecos tengan especial importancia para el patrimonio cultural valenciano, podrán ser declarados Bienes de Interés Cultural conforme al procedimiento establecido en el artículo 27 de esta Ley.

3. Excepcionalmente, cuando así lo exija la protección de determinados bienes o colecciones documentales, bibliográficas o audiovisuales, podrá iniciarse el procedimiento para su declaración como Bien de Interés Cultural sin estar incluidos en los correspondientes Censo o Catálogo.

4. S'exceptuen del que s'estableix en aquest article els fons dels arxius i biblioteques de titularitat estatal, que es regiran per la legislació de l'estat sense perjudici, si s'escau, de la gestió d'aquests per la Generalitat.

Article 80. Arxius i biblioteques

1. Són arxius els conjunts orgànics de documents o l'agrupació d'aquests, reunits per les entitats públiques i pels particulars en l'exercici de les seues activitats, la utilització dels quals està adreçada a la investigació, la cultura, la informació o la gestió administrativa. S'entén així mateix per arxius les institucions culturals l'objecte de les quals és la reunió, conservació, classificació, ordenació i divulgació, amb finalitats d'aquesta naturalesa, dels conjunts orgànics esmentats.

2. Són biblioteques les institucions culturals on es reuneixen, conserven, cataloguen, classifiquen i divulguen col·leccions o conjunts de llibres, manuscrits i uns altres materials bibliogràfics, hemerogràfics o reproduïts per qualsevol mitjà per a la consulta en sala pública o mitjançant préstec temporal, amb finalitats d'investigació, educació, informació i difusió cultural.

3. La Generalitat Valenciana establirà centres de depòsit cultural destinats als béns del patrimoni audiovisual valencià, amb finalitats semblants als indicats per als arxius i biblioteques i amb els mitjans adequats a l'especial naturalesa dels suports a què aquests béns estan incorporats. Caldrà aplicar-los el règim general establert en aquest títol per als arxius i biblioteques.

Article 81. Sistema Arxivístic Valencià i Sistema Bibliotecari Valencià

1. Es crea el Sistema Arxivístic Valencià que formarà juntament amb el Sistema Bibliotecari Valencià el marc de cooperació de les institucions que integren cada un d'ambdós sistemes i d'aquests entre si, amb la finalitat de planificar i coordinar-ne l'organització, les activitats i els serveis.

2. Integren els respectius sistemes els arxius i les biblioteques que pertanyen a entitats públiques de la Comunitat Valenciana, així com aquells altres de titularitat privada la integració dels quals s'acorde per resolució de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, mitjançant el procediment que reglamentàriament s'establisca.

3. Els arxius i biblioteques que formen part dels seus corresponents sistemes estaran subjectes a la inspecció, tutela i coordinació de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, la qual adoptarà les mesures necessàries per a assegurar el compliment de les finalitats que els són pròpies.

4. La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència establirà les condicions mínimes de seguretat i conservació dels edificis destinats a arxius i biblioteques dels sistemes respectius i arbitrarà les mesures necessàries, amb la inclusió de depòsits cautelars quan hi haja deficiències d'instal·lació que posen en perill la seguretat i la conservació dels béns del patrimoni documental o del patrimoni bibliogràfic i audiovisual.

Article 82. Depòsit i eixida de fons

1. Els arxius i les biblioteques que pertanyen a entitats públiques de la Comunitat Valenciana podran admetre en depòsit béns de propietat privada o d'unes altres administracions públiques.

2. Els béns del patrimoni documental, bibliogràfic o audiovisual valencià custodiats en arxius i biblioteques de titularitat pública no podran eixir d'aquests sense autorització administrativa prèvia, sense perjudici del règim de préstecs públics que, si s'escau, puguen establir-se. Quan es tracte de béns en depòsit caldrà atendre allò pactat en el moment de constituir-se.

Article 83. Accés públic

La Generalitat facilitarà l'accés dels ciutadans als arxius i biblioteques que pertanyen als seus respectius sistemes, sense perjudici de les restriccions que per raó de la seua titularitat, de la conservació dels béns que hi custodien o de la funció de la pròpia insti-

4. Se exceptúan de lo dispuesto en este artículo los fondos de los archivos y bibliotecas de titularidad estatal, que se regirán por la legislación del Estado sin perjuicio, en su caso, de la gestión de los mismos por la Generalitat.

Artículo 80. Archivos y bibliotecas

1. Son archivos los conjuntos orgánicos de documentos, o la agrupación de éstos, reunidos por las entidades públicas y por los particulares en el ejercicio de sus actividades, cuya utilización está dirigida a la investigación, la cultura, la información o la gestión administrativa. Se entiende asimismo por archivos las instituciones culturales cuyo objeto es la reunión, conservación, clasificación, ordenación y divulgación, con fines de esta naturaleza, de los mencionados conjuntos orgánicos.

2. Son bibliotecas las instituciones culturales donde se reúnen, conservan, catalogan, clasifican y divulgan colecciones o conjuntos de libros, manuscritos y otros materiales bibliográficos, hemerográficos o reproducidos por cualquier medio para su consulta en sala pública o mediante préstamo temporal, con fines de investigación, educación, información y difusión cultural.

3. La Generalitat Valenciana establecerá centros de depósito cultural destinados a los bienes del patrimonio audiovisual valenciano, con fines similares a los señalados para los archivos y bibliotecas y con los medios adecuados a la especial naturaleza de los soportes a que dichos bienes están incorporados. Será de aplicación a los mismos el régimen general establecido en este Título para los archivos y bibliotecas.

Artículo 81. Sistema Archivístico Valenciano y Sistema Bibliotecario Valenciano

1. Se crea el Sistema Archivístico Valenciano que formará junto al Sistema Bibliotecario Valenciano el marco de cooperación de las instituciones que integran cada uno de ambos sistemas y de éstos entre sí, con el fin de planificar y coordinar su organización, actividades y servicios.

2. Integran los respectivos sistemas los archivos y bibliotecas pertenecientes a entidades públicas de la Comunidad Valenciana, así como aquellos otros de titularidad privada cuya integración se acuerde por resolución de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, mediante el procedimiento que reglamentariamente se establezca.

3. Los archivos y bibliotecas que formen parte de sus correspondientes sistemas estarán sujetos a la inspección, tutela y coordinación de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, que adoptará las medidas necesarias para asegurar el cumplimiento de los fines que les son propios.

4. La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia establecerá las condiciones mínimas de seguridad y conservación de los edificios destinados a archivos y bibliotecas de los Sistemas respectivos y arbitrará las medidas necesarias, incluyendo depósitos cautelares cuando existan deficiencias de instalación que ponga en peligro la seguridad y conservación de los bienes del patrimonio documental o del patrimonio bibliográfico y audiovisual.

Artículo 82. Depósito y salida de fondos

1. Los archivos y bibliotecas pertenecientes a entidades públicas de la Comunidad Valenciana podrán admitir en depósito bienes de propiedad privada o de otras administraciones públicas.

2. Los bienes del patrimonio documental, bibliográfico o audiovisual valenciano custodiados en archivos y bibliotecas de titularidad pública no podrán salir de los mismos sin previa autorización administrativa, sin perjuicio del régimen de préstamos públicos que, en su caso, pueda establecerse. Cuando se trate de bienes en depósito se estará a lo pactado al constituirse.

Artículo 83. Acceso público

La Generalitat facilitarà el acceso de los ciudadanos a los archivos y bibliotecas pertenecientes a sus respectivos Sistemas, sin perjuicio de las restricciones que por razón de su titularidad, de la conservación de los bienes en ellos custodiados o de la función de la

tució puguen establir-se i sense perjudici així mateix de la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal.

Article 84. Règim dels documents de les administracions públiques

1. Reglamentàriament es determinaran el termini de vigència administrativa i totes altres normes relatives a la circulació, conservació i qualificació dels documents de les distintes administracions públiques de la Comunitat Valenciana, així com a la destrucció dels no reservats a la seua conservació permanent.

2. En cap cas es podran destruir els documents en poder de les administracions públiques mentre subsista el seu valor probatori de drets i obligacions de les persones o dels ens públics.

Article 85. Junta Qualificadora de Documents Administratius

Es crea la Junta Qualificadora de Documents Administratius, a la qual li correspondrà l'estudi i el dictamen de les qüestions relatives a la qualificació, utilització, integració en els arxius, exclusió d'aquests i inutilitat administrativa dels documents. La seua composició, funcionament i competències específiques es determinaran reglamentàriament.

Article 86. Sobre el patrimoni informàtic

Com a conseqüència de l'específica evolució del patrimoni generat i divulgat a través de mitjans informàtics, es desenvoluparan reglamentàriament els aspectes relacionats amb la conservació, preservació i utilització d'aquests d'acord amb els aspectes d'aplicació que estableix aquesta llei.

TÍTOL VI

De les mesures de foment del patrimoni cultural

Article 87. Interés públic

Es reconeix d'interés públic de totes les activitats de conservació i promoció del patrimoni cultural valencià i el seu caràcter de font de riquesa econòmica per a la col·lectivitat. Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana hauran de cooperar en aquestes activitats, quan siguen desenvolupades per particulars, mitjançant la concessió de les ajudes materials i el reconeixement públic adequat, proporcionats a la utilitat social que reporten i a les càrregues que suposa per als propietaris.

Article 88. Educació

1. La Generalitat, reconeixent l'estima general cap al patrimoni cultural com a base imprescindible de tota política de protecció i foment d'aquest, el promourà mitjançant les adequades campanyes públiques de divulgació i formació.

2. La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència inclourà en els plans d'estudi dels distintes nivells del sistema educatiu obligatori el coneixement del patrimoni cultural valencià.

3. La Generalitat promourà l'ensenyament especialitzat i la investigació en les matèries relatives a la conservació i l'enriquiment del patrimoni cultural i establirà els mitjans de col·laboració adequats a aquesta finalitat amb les universitats i els centres de formació i investigació especialitzats, públics i privats.

4. Establirà així mateix les mesures necessàries per a assegurar que els funcionaris de totes les administracions públiques de la Comunitat Valenciana reben la formació específica sobre protecció del patrimoni cultural adequada a la naturalesa de les seues funcions.

Article 89. Reconeixement oficial

La Generalitat Valenciana podrà atorgar, mitjançant una ordre de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, el títol de protector del patrimoni cultural valencià a totes aquelles persones, entitats privades i corporacions que es distingisquen especialment en activitats de conservació i enriquiment del patrimoni cultural valencià. Els beneficiaris podran fer ús d'aquest títol en totes les manifestacions pròpies de la seua activitat.

propia institución puedan establecerse y sin perjuicio asimismo de la normativa sobre protección de datos de carácter personal.

Artículo 84. Régimen de los documentos de las administraciones públicas

1. Reglamentariamente se determinarán el plazo de vigencia administrativa y demás normas relativas a la circulación, conservación y calificación de los documentos de las distintas administraciones públicas de la Comunidad Valenciana, así como a la destrucción de los no reservados a su conservación permanente.

2. En ningún caso podrán destruirse los documentos en poder de las administraciones públicas en tanto subsista su valor probatorio de derechos y obligaciones de las personas o de los entes públicos.

Artículo 85. Junta Calificadora de Documentos Administrativos

Se crea la Junta Calificadora de Documentos Administrativos, a la que corresponderá el estudio y dictamen de las cuestiones relativas a la calificación, utilización, integración en los archivos, exclusión de los mismos e inutilidad administrativa de los documentos. Su composición, funcionamiento y competencias específicas se determinarán reglamentariamente.

Artículo 86. Sobre el patrimonio informático

Debido a la específica evolución del patrimonio generado y divulgado a través de medios informáticos, se desarrollarán reglamentariamente los aspectos relacionados a su conservación, preservación y utilización, de acuerdo con los aspectos generales de aplicación que establece la presente Ley.

TÍTULO VI

De las medidas de fomento del patrimonio cultural

Artículo 87. Interés público

Se reconoce de interés público de todas las actividades de conservación y promoción del patrimonio cultural valenciano y su carácter de fuente de riqueza económica para la colectividad. Las administraciones públicas de la Comunidad Valenciana deberán cooperar a dichas actividades, cuando sean desarrolladas por los particulares, mediante la concesión de las ayudas materiales y el reconocimiento público adecuado, proporcionados a la utilidad social que reportan y a las cargas que supone para los propietarios.

Artículo 88. Educación

1. La Generalitat, reconociendo el aprecio general hacia el patrimonio cultural como base imprescindible de toda política de protección y fomento del mismo, lo promoverá mediante las adecuadas campañas públicas de divulgación y formación.

2. La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia incluirá en los planes de estudio de los distintos niveles del sistema educativo obligatorio el conocimiento del patrimonio cultural valenciano.

3. La Generalitat promoverá la enseñanza especializada y la investigación en las materias relativas a la conservación y enriquecimiento del patrimonio cultural y establecerá los medios de colaboración adecuados a dicho fin con las Universidades y los centros de formación e investigación especializados, públicos y privados.

4. Establecerá asimismo las medidas necesarias para asegurar que los funcionarios de todas las administraciones públicas de la Comunidad Valenciana reciban la formación específica sobre protección del patrimonio cultural adecuada a la naturaleza de sus funciones.

Artículo 89. Reconocimiento oficial

La Generalitat Valenciana podrá otorgar, mediante Orden de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, el título de Protector del Patrimonio Cultural Valenciano a todas aquellas personas, empresas, entidades privadas y corporaciones que se distinguen especialmente en actividades de conservación y enriquecimiento del patrimonio cultural valenciano. Los beneficiarios podrán hacer uso de dicho título en todas las manifestaciones propias de su actividad.

Article 90. Ús dels immobles de titularitat pública

1. D'acord amb el principi establert en l'article 9.2 d'aquesta llei, l'administració de la Generalitat Valenciana, les administracions i entitats públiques de la Comunitat Valenciana procuraran destinar a una activitat pública que no desvirtue els seus valors artístics, històrics o culturals els edificis integrants del patrimoni cultural dels quals siguin titulars.

2. Tots els organismes de la Generalitat, i els ens de dret públic subjectes a la seua tutela, abans d'instal·lar noves dependències sol·licitaran un informe a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència sobre l'existència d'algun immoble adequat. Si n'hi ha i n'és possible racionalment l'ús, estaran obligats a utilitzar-lo amb preferència. La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, en col·laboració amb l'òrgan competent sobre el patrimoni de la Generalitat, elaborarà i mantindrà actualitzat un programa sobre les possibilitats d'utilització per organismes públics dels immobles del patrimoni cultural dels quals aquesta siga titular.

3. Les administracions públiques, quan siga convenient per a la millor conservació, restauració i promoció dels béns immobles inclosos en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià dels quals siguin titulars, podran cedir l'ús d'aquests béns, fins i tot d'aquells que han sigut declarats d'interés cultural, a les persones o entitats que ho sol·liciten i garantisquen adequadament el compliment de les finalitats esmentades. Quan es tracte d'immobles que hagen sigut donats per particulars es donarà preferència als seus antics propietaris o als seus successors. La cessió requerirà en tots els casos l'informe previ de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència que tindrà caràcter vinculant. En l'expedient, que serà sotmès a informació pública, haurà de constar també l'informe favorable d'almenys dues de les institucions consultives a què fa referència l'article 7 d'aquesta llei.

La cessió es realitzarà mitjançant la subscripció del corresponent conveni amb el cessionari, que serà publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* i en el qual constaran la donació i les altres condicions de la cessió. En cas d'incompliment, la cessió serà immediatament revocada.

S'exceptuen del que s'ha establert en aquest apartat els béns declarats d'interés cultural l'especial significació històrica, social o religiosa dels quals siga incompatible amb el seu ús privat.

Article 91. Ajuda directa a la conservació

1. La Generalitat promourà la conservació del patrimoni cultural valencià mitjançant la concessió d'ajudes al finançament dels treballs de conservació, manteniment, restauració, rehabilitació, investigació i documentació respecte de béns inclosos en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià i de les actuacions arqueològiques i paleontològiques. A aquest efecte, la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència convocarà anualment els corresponents concursos públics per a la concessió d'aquestes ajudes, amb subjecció als objectius i criteris que es fixen en el programa específic que per al finançament d'aquelles actuacions ha d'incloure's cada any en la llei de pressupostos de la Generalitat Valenciana, segons el que s'estableix en l'article 92 i d'acord amb els crèdits que en aquest programa es consignen.

2. Quan es tracte d'intervencions en béns que siguin objecte d'aprofitament econòmic o als quals la intervenció aporte una plusvàlua significativa, l'ajuda podrà ser concedida, en tot o en part, amb el caràcter d'avançament reintegrable i s'anotará, per al cas dels immobles, en el registre de la propietat.

3. La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència podrà també, quan resulte imprescindible per a la restauració i conservació dels béns, realitzar a càrrec seu els treballs necessaris, i establirà amb els propietaris formes d'ús o explotació conjunta d'aquests béns que asseguren l'adequada rendibilitat social o econòmica de la inversió pública.

4. Sense perjudici del que s'estableix en l'article 93, la protecció del patrimoni immoble catalogat no inclòs en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià serà objecte preferent de la política específica de foment de la rehabilitació d'edificis, en el marc de les mesures de protecció pública a l'habitatge.

Artículo 90. Uso de los inmuebles de titularidad pública

1. Conforme al principio establecido en el artículo 9.2 de esta Ley, la Administración de la Generalitat Valenciana, las administraciones y entidades públicas de la Comunidad Valenciana procurarán destinar a una actividad pública que no desvirtúe sus valores artísticos, históricos o culturales los edificios integrantes del patrimonio cultural de que sean titulares.

2. Todos los organismos de la Generalitat, y los entes de derecho público sujetos a su tutela, antes de instalar nuevas dependencias solicitarán informe a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia sobre la existencia de algún inmueble adecuado. Si lo hubiere, y fuere posible racionalmente su uso, estarán obligados a utilizarlo con preferencia. La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, en colaboración con el órgano competente sobre el Patrimonio de la Generalitat, elaborará y mantendrá actualizado un programa sobre las posibilidades de utilización por organismos públicos de los inmuebles del patrimonio cultural de los que ésta sea titular.

3. Las administraciones públicas, cuando sea conveniente para la mejor conservación, restauración y promoción de los bienes inmuebles incluidos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano de que sean titulares, podrán ceder el uso de tales bienes, incluso de los declarados de interés cultural, a las personas o entidades que lo soliciten y garanticen adecuadamente el cumplimiento de los fines mencionados. Cuando se trate de inmuebles que hubieren sido donados por particulares se dará preferencia a sus antiguos propietarios o a sus sucesores. La cesión requerirá en todos los casos el informe previo de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, que tendrá carácter vinculante. En el expediente, que será sometido a información pública, deberá constar también el informe favorable de al menos dos de las instituciones consultivas a que se refiere el artículo 7 de esta Ley.

La cesión se realizará mediante la suscripción del correspondiente convenio con el cesionario, que será publicado en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* y en el que constarán la donación y demás condiciones de la cesión. En caso de incumplimiento, la cesión será inmediatamente revocada.

Se exceptúan de lo dispuesto en este apartado los bienes declarados de interés cultural cuya especial significación histórica, social o religiosa sea incompatible con su uso privado.

Artículo 91. Ayuda directa a la conservación

1. La Generalitat promoverá la conservación del patrimonio cultural valenciano mediante la concesión de ayudas a la financiación de los trabajos de conservación, mantenimiento, restauración, rehabilitación, investigación y documentación respecto de bienes incluidos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano y de las actuaciones arqueológicas y paleontológicas. A tal efecto, la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia convocará anualmente los correspondientes concursos públicos para la concesión de estas ayudas, con sujeción a los objetivos y criterios que se fijan en el programa específico que para la financiación de aquellas actuaciones ha de incluirse cada año en la Ley de Presupuestos de la Generalitat Valenciana, según lo dispuesto en el artículo 92, y con arreglo a los créditos que en dicho programa se consignen.

2. Cuando se trate de intervenciones en bienes que sean objeto de aprovechamiento económico o a los que la intervención aporte una plusvalía significativa, la ayuda podrá ser concedida, en todo o en parte, con el carácter de anticipo reintegrable y se anotará, para el caso de los inmuebles, en el Registro de la Propiedad.

3. La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia podrá también, cuando resulte imprescindible para la restauración y conservación de los bienes, realizar a su cargo los trabajos necesarios, estableciendo con los propietarios formas de uso o explotación conjunta de tales bienes que aseguren la adecuada rentabilidad social o económica de la inversión pública.

4. Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 93, la protección del patrimonio inmueble catalogado no incluido en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano será objeto preferente de la política específica de fomento de la rehabilitación de edificios, en el marco de las medidas de protección pública a la vivienda.

Article 92. Contribució pública al règim de visites

1. Els propietaris o titulars de drets reals d'ús i gaudi sobre béns immobles declarats d'interés cultural que complisquen l'obligació de facilitar la visita al públic establida en l'article 32, es beneficiaran de les ajudes econòmiques que, com a contribució pública al sosteniment d'aquesta càrrega, concedirà la Generalitat Valenciana, amb el requisits i les modalitats que reglamentàriament s'establisquen.

2. A aquest efecte, els interessats hauran de presentar anualment a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència una memòria valorada i justificada de l'ajuda que se sol·licita, en la qual s'expresse l'horari, la forma i els mitjans amb què ha de desenvolupar-se la visita pública de l'immoble i el cost previst d'aquesta i, si s'escau, es done compte del desenvolupament de l'activitat durant l'exercici anterior.

3. L'import de l'ajuda es graduarà d'acord amb el que reglamentàriament s'establisca, tenint en compte l'aprofitament econòmic de què fóra susceptible l'immoble.

4. El no-ús del bé en el supòsit establert en l'article 32.2 d'aquesta llei podrà donar lloc a la indemnització en els casos i segons els criteris que reglamentàriament es determinen.

Article 93. Inversions culturals

1. Els pressupostos de la Generalitat Valenciana inclouran anualment una quantitat equivalent, com a mínim a l'1% del crèdit total consignat per a inversions reals en el capítol VI de l'estat de despeses dels pressupostos de l'exercici anterior, amb destinació al finançament de programes d'investigació, conservació, restauració i rehabilitació, acreixement i promoció del patrimoni cultural valencià, gestionats per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència.

A aquest efecte, la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència elaborarà cada any, per a l'exercici següent, el pla anual de conservació i enriquiment del patrimoni cultural valencià, comprensiu dels esmentats programes i caldrà que expresse de manera clara els seus objectius i els criteris per a aplicar-los i per a la concessió d'ajudes al seu càrrec.

2. La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència proposarà a l'administració de l'estat els béns o sectors del patrimoni cultural valencià en què considere prioritària la realització de treballs de conservació o enriquiment amb càrrec a l'1% dels fons d'aportació pública a les obres de l'estat previst en al Llei del Patrimoni Històric Espanyol.

Article 94. Crèdit oficial

El finançament de les obres i actuacions esmentades en l'apartat primer de l'article 90, així com l'adquisició de béns per a l'execució immediata d'aquestes o per a destinar-les a un ús públic, tindran accés preferent al crèdit oficial o reforçat amb subsidis de fons públics. Si es tracta de béns immobles l'accés serà en condicions iguals, almenys, a les més avantajoses previstes per a l'adquisició d'habitatges de nova construcció en la normativa sobre actuacions protegibles en matèria d'habitatge. El mateix s'aplicarà a aquells altres béns que, sense ser objecte d'inscripció independent en l'Inventari, estiguen compresos en conjunts o llocs històrics, en zones arqueològiques o paleontològiques i als entorns de protecció d'immobles declarats d'interés cultural que es troben subjectes a un pla especial o a les normes de protecció establides en la pròpia declaració, segons el que s'estableix en l'article 34.4.

Article 95. Beneficis fiscals

1. Els titulars de béns integrants del patrimoni cultural valencià gaudiran dels beneficis fiscals que, en l'àmbit de les seues respectives competències, establisquen l'estat, la Generalitat i les entitats locals.

2. La generalitat Valenciana, en compensació a les càrregues i limitacions que s'imposen als titulars o posseïdors dels béns integrants del patrimoni cultural valencià, i com a incentiu a la participació social en les tasques de conservació i enriquiment d'aquest,

Artículo 92. Contribución pública al régimen de visitas

1. Los propietarios o titulares de derechos reales de uso y disfrute sobre bienes inmuebles declarados de interés cultural que cumplan la obligación de facilitar la visita al público establecida en el artículo 32, se beneficiarán de las ayudas económicas que, como contribución pública al sostenimiento de dicha carga, concederá la Generalitat Valenciana, con los requisitos y modalidades que reglamentariamente se establezcan.

2. A tal efecto, los interesados deberán presentar anualmente a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia una Memoria valorada y justificada de la ayuda que se solicita, en la que se exprese el horario, forma y medios con que ha de desarrollarse la visita pública del inmueble y el coste previsto de esta y, en su caso, se dé cuenta del desarrollo de la actividad durante el ejercicio anterior.

3. El importe de la ayuda se graduará conforme a lo que reglamentariamente se disponga, teniendo en cuenta el aprovechamiento económico de que fuere susceptible el inmueble.

4. El no uso del bien en el supuesto previsto en el artículo 32.2 de esta Ley podrá dar lugar a indemnización en los casos y según los criterios que reglamentariamente se determinen.

Artículo 93. Inversiones culturales

1. Los Presupuestos de la Generalitat Valenciana incluirán anualmente una cantidad equivalente, como mínimo, al 1% del crédito total consignado para inversiones reales en el Capítulo VI del Estado de Gastos de los presupuestos del ejercicio anterior, con destino a financiar programas de investigación, conservación, restauración y rehabilitación, acrecentamiento y promoción del patrimonio cultural valenciano, gestionados por la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia.

A tal efecto, la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia elaborará cada año, para el ejercicio siguiente, el Plan Anual de Conservación y Enriquecimiento del Patrimonio Cultural Valenciano, comprensivo de los mencionados programas y habrá de expresar de manera clara sus objetivos y los criterios para su aplicación y para la concesión de ayudas con cargo a él.

2. La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia propondrá a la Administración del Estado los bienes o sectores del patrimonio cultural valenciano en los que considere prioritaria la realización de trabajos de conservación o enriquecimiento con cargo al uno por ciento de los fondos de aportación pública a las obras del Estado previsto en la Ley del Patrimonio Histórico Español.

Artículo 94. Crédito oficial

La financiación de las obras y actuaciones mencionadas en el apartado primero del artículo 90, así como la adquisición de bienes para la ejecución inmediata de las mismas o para su destino a un uso público, tendrán acceso preferente al crédito oficial o subsidiado con fondos públicos. Tratándose de bienes inmuebles el acceso será en condiciones iguales, al menos, a las más ventajosas previstas para la adquisición de viviendas de nueva construcción en la normativa sobre actuaciones protegibles en materia de vivienda. Lo mismo se aplicará a aquellos otros bienes que, sin ser objeto de inscripción independiente en el Inventario, estén comprendidos en Conjuntos o Sitios Históricos, en Zonas Arqueológicas o Paleontológicas y en los entornos de protección de inmuebles declarados de interés cultural que se hallen sujetos a un Plan Especial o a las normas de protección establecidas en la propia declaración, según lo previsto en el artículo 34.4.

Artículo 95. Beneficios fiscales

1. Los titulares de bienes integrantes del patrimonio cultural valenciano gozarán de los beneficios fiscales que, en el ámbito de sus respectivas competencias, establezcan el Estado, la Generalitat y las entidades locales.

2. La Generalitat Valenciana, en compensación a las cargas y limitaciones que se imponen a los titulares o poseedores de los bienes integrantes del patrimonio cultural valenciano, y como incentivo a la participación social en las tareas de conservación y enrique-

establirà, en la mesura de la seua capacitat normativa en matèria tributària, les exempcions i bonificacions fiscals que garantisquen millor el compliment de les finalitats d'aquesta llei.

3. La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència i les diputacions provincials, en els concursos d'ajudes a les entitats locals per a obres de conservació i rehabilitació del patrimoni cultural, establirà la preferència d'aquelles que disposen d'un catàleg de béns i espais protegits d'àmbit municipal, aprovat almenys provisionalment, així com d'aquelles que acrediten l'establiment en les seues ordenances fiscals de les exempcions en el pagament dels tributs locals establides en l'article 69.3 de la Llei del Patrimoni Històric Espanyol i de la resta d'exempcions i bonificacions fiscals s'establisquen legalment.

Article 96. Pagament amb béns culturals

1. Les persones, físiques o jurídiques, propietàries de béns inscrits en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, o respecte d'aquells que s'haja iniciat un expedient per a la inscripció, que siguen deutores de la Hisenda de la Generalitat per qualsevol títol, inclòs la imposició de les sancions establides en aquesta llei, podran fer pagament, total o parcial, dels seus deutes mitjançant la dació d'aquests béns. Si es tracta de tributs cedits per l'estat, caldrà atendre allò que estableix la normativa estatal.

2. La dació en pagament es farà amb l'oferta prèvia de l'interessat a la Conselleria d'Economia, Hisenda i Administració Pública, formulada per escrit, indicant el codi d'identificació del bé en l'Inventari i el valor pel qual s'ofereix. En el cas que es tracte de deutes tributaris, l'oferta determinarà la suspensió del procediment recaptador, però el deute no deixarà de produir els interessos que legalment corresponguen quan l'oferta es faça una vegada vençut el període de pagament voluntari.

3. La Conselleria d'Economia, Hisenda i Administració Pública, amb l'informe previ de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, que tindrà caràcter vinculant i s'emetrà després d'haver oït la Junta de Valoració de Béns del Patrimoni Cultural Valencià, resoldrà en el termini de dos mesos sobre l'acceptació de la dació en pagament oferida.

4. Acceptada l'entrega del bé en pagament del deute, caldrà ajustar-se, quant a la seua destinació, tractant-se d'immobles, a allò que estableix l'article 89 d'aquesta llei.

5. La denegació de la cessió o el transcurs del termini establert per a resoldre, que tindrà efectes desestimadors, determinarà la represa del procediment recaptador.

TÍTOL VII

De les infraccions administratives i la sanció

Article 97. Infraccions

1. Són infraccions administratives en matèria de patrimoni cultural, i seran sancionades d'acord amb el que estableix aquest títol, les accions o omissions contràries al que disposa aquesta llei. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Seran infraccions lleus:

a) L'incompliment del deure de facilitar a les administracions públiques l'examen i inspecció dels béns i les informacions pertinents, establert en els articles 16.3 i 18.3.

b) La inobservança del deure de comunicar a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència l'existència dels béns a què es refereix l'article 16.4.

c) El canvi d'ús dels béns inclosos en l'Inventari sense la comunicació o autorització prèvies exigides en els articles 18.2, 36.2 i 41.1 i el manteniment d'un ús incompatible amb la condició de bé inventariat o declarat. Si el bé pateix un dany per causa de la seua utilització, caldrà ajustar-se al que disposa la lletra a) de l'apartat tercer d'aquest article.

d) La negativa a permetre l'accés dels investigadors als béns inventariats, de conformitat amb el que disposa l'article 18.4, llevat que es tracte de béns declarats d'interés cultural, cas en què caldrà ajustar-se a l'apartat tercer, lletra b), d'aquest article.

e) L'incompliment del deure de comunicar les transmissions,

cimiento del mismo, establecerá, en la medida de su capacidad normativa en materia tributaria, las exenciones y bonificaciones fiscales que mejor garanticen el cumplimiento de los fines de esta Ley.

3. La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia y las Diputaciones Provinciales, en los concursos de ayudas a las entidades locales para obras de conservación y rehabilitación del patrimonio cultural, establecerá la preferencia de aquellas que dispongan de un Catálogo de Bienes y Espacios Protegidos de ámbito municipal, aprobado al menos provisionalmente, así como de las que acrediten el establecimiento en sus Ordenanzas fiscales de las exenciones en el pago de los tributos locales previstas en el artículo 69.3 de la Ley del Patrimonio Histórico Español y de cuantas otras exenciones y bonificaciones fiscales se prevean legalmente.

Artículo 96. Pago con bienes culturales

1. Las personas, físicas o jurídicas, propietarias de bienes inscritos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, o respecto de los que se haya iniciado expediente para su inscripción, que fueren deudoras de la Hacienda de la Generalitat por cualquier título, incluido la imposición de las sanciones previstas en esta Ley, podrán hacer pago, total o parcial, de sus deudas mediante la dación de tales bienes. Tratándose de tributos cedidos por el Estado, se estará a lo dispuesto en la normativa estatal.

2. La dación en pago se hará previa oferta del interesado a la Conselleria de Economía, Hacienda y Administración Pública, formulada por escrito, indicando el código de identificación del bien en el Inventario y el valor por el que se ofrece. Tratándose de deudas tributarias, la oferta determinará la suspensión del procedimiento recaudatorio, pero la deuda no dejará de devengar los intereses que legalmente correspondan cuando la oferta se haga una vez vencido el período de pago voluntario.

3. La Conselleria de Economía, Hacienda y Administración Pública, previo el informe de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, que tendrá carácter vinculante y se emitirá oída la Junta de Valoración de Bienes del Patrimonio Cultural Valenciano, resolverá en el plazo de dos meses sobre la aceptación de la dación en pago ofrecida.

4. Aceptada la entrega del bien en pago de la deuda, se estará en cuanto a su destino, tratándose de inmuebles, a lo previsto en el artículo 89 de esta Ley.

5. La denegación de la cesión o el transcurso del plazo establecido para resolver, que tendrá efectos desestimatorios, determinará la reanudación del procedimiento recaudatorio.

TÍTULO VII

De las infracciones administrativas y su sanción

Artículo 97. Infracciones

1. Son infracciones administrativas en materia de patrimonio cultural y serán sancionadas con arreglo a lo establecido en este Título las acciones u omisiones contrarias a lo dispuesto en esta Ley. Las infracciones se clasifican en leves, graves y muy graves.

2. Serán infracciones leves:

a) El incumplimiento del deber de facilitar a las administraciones públicas el examen e inspección de los bienes y las informaciones pertinentes, establecido en los artículos 16.3 y 18.3.

b) La inobservancia del deber de comunicar a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia la existencia de los bienes a que se refiere el artículo 16.4.

c) El cambio de uso de los bienes incluidos en el Inventario sin la comunicación o autorización previas exigidas en los artículos 18.2, 36.2 y 41.1 y el mantenimiento de un uso incompatible con la condición de bien inventariado o declarado. Si el bien hubiere sufrido daño por causa de su utilización se estará a lo dispuesto en la letra a) del apartado tercero de este artículo.

d) La negativa a permitir el acceso de los investigadores a los bienes inventariados, conforme a lo dispuesto en el artículo 18.4, salvo cuando se trate de bienes declarados de interés cultural, en cuyo caso se estará al apartado tercero, letra b), de este artículo.

e) El incumplimiento del deber de comunicar las transmisiones,

negocis jurídics, trasllats i actes materials sobre béns de l'Inventari, establert en els articles 18.5 i 43.

f) La falta de notificació a l'administració competent de la transmissió a títol oneros de béns inventariats segons ordena l'article 22.1.

g) L'incompliment de les obligacions de facilitar la visita pública dels béns immobles d'interés cultural i de cedir a exposicions els mobles, establides en l'article 32.

h) La no-presentació a l'administració competent, dins del termini establert, de les memòries de les intervencions efectuades en béns immobles i de les actuacions arqueològiques o paleontològiques, segons el que disposen els articles 35.3, 50.6 i 60.4.

i) La no-comunicació a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència per part dels ajuntaments, en el termini establert en l'article 50.4 de les llicències d'obra i les ordres d'execució sobre béns de rellevància local.

j) La realització de tractaments sobre béns mobles inscrits en l'Inventari sense l'autorització de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, infringint el que disposen els articles 41.1 i 53, llevat que pel seu resultat constituïsquen una infracció més greu.

k) La infracció de la resta d'obligacions imposades per aquesta llei, sempre que no estiga qualificada en aquest mateix article com a greu o molt greu.

3. Seran infraccions greus:

a) L'incompliment del deure de conservar i mantenir la integritat del valor cultural dels béns, establert en l'article 18.1.

b) La negativa a permetre l'accés dels investigadors als béns declarats d'interés cultural.

c) La no-comunicació a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència de les subhastes a què es refereix l'article 22.4.

d) L'execució de qualsevol actuació sobre un bé immoble inclòs en l'Inventari General sense la llicència urbanística preceptiva o incomplint els termes d'aquesta, a excepció que, pels seus efectes sobre el bé inventariat, haja de constituir una infracció molt greu d'acord amb el que disposa l'apartat quart.

e) L'atorgament de llicències municipals i l'adopció de mesures cautelars pels ajuntaments amb infracció del que disposen els articles 33.1, 36, 39.2b, 40.2, 50.7 i 62.3.

f) La realització d'actuacions arqueològiques o paleontològiques, així com l'atorgament d'una llicència municipal quan siga preceptiva, sense l'autorització de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència preceptuada en l'article 60, llevat que en resulte un dany greu per a les restes arqueològiques o paleontològiques, cas en què caldrà ajustar-se al que disposa l'apartat quart, lletra d, d'aquest article.

g) La realització de les obres de remoció de terra, de demolició o qualssevol altres realitzades amb infracció del que disposa l'article 60.6, a excepció que en resulte un dany greu per a les restes arqueològiques o paleontològiques, cas en què caldrà ajustar-se al que disposa l'apartat quart, lletra d, d'aquest article.

h) L'incompliment de les obligacions de comunicar el descobriment de restes arqueològiques o paleontològiques i d'entregar els objectes trobats, fins i tot casualment, establides en els articles 63.1, 64.2 i 65.3, així com la realització dels actes que, si existira delictes, donarien lloc a l'aplicació d'algun dels articles compresos en el capítol XIV del títol XIII del Codi Penal.

i) La no-suspensió immediata de les obres amb motiu del descobriment de restes arqueològiques o paleontològiques i l'incompliment de les ordres de suspensió dictades per l'administració competent, segons el que disposa l'article 63.

j) La inobservança del deure de dur el llibre registre de transaccions de béns mobles, establert en l'article 12, i l'omissió o inexactitud de les dades que hagen de constar-hi.

k) La separació de béns mobles vinculats a un immoble declarat d'interés cultural, infringint el que disposa l'article 38.b.

l) La disgregació de les col·leccions de béns mobles incloses en l'Inventari, llevat de les declarades d'interés cultural, i l'eixida temporal de fons dels museus o col·leccions museogràfiques integrats en el Sistema de Museus de la Comunitat Valenciana, sense l'autorització exigida en virtut dels articles 53 i 73.2.

negocios jurídicos, traslados y actos materiales sobre bienes del Inventario, establecido en los artículos 18.5 y 43.

f) La falta de notificación a la Administración competente de la transmisión a título oneroso de bienes inventariados según ordena el artículo 22.1.

g) El incumplimiento de las obligaciones de facilitar la visita pública de los bienes inmuebles de interés cultural y de ceder a exposiciones los muebles, establecidas en el artículo 32.

h) La no presentación a la Administración competente, dentro del plazo establecido, de las Memorias de las intervenciones efectuadas en bienes inmuebles y de las actuaciones arqueológicas o paleontológicas, según lo dispuesto en los artículos 35.3, 50.6 y 60.4.

i) La no comunicación a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia por parte de los Ayuntamientos, en el plazo establecido en el artículo 50.4, de las licencias de obra y las órdenes de ejecución sobre Bienes de Relevancia Local.

j) La realización de tratamientos sobre bienes muebles inscritos en el Inventario sin autorización de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, infringiendo lo dispuesto en los artículos 41.1 y 53, salvo que por su resultado constituyan infracción más grave.

k) La infracción de las demás obligaciones impuestas por esta Ley, siempre que no venga calificada en este mismo artículo como grave o muy grave.

3. Serán infracciones graves:

a) El incumplimiento del deber de conservar y mantener la integridad del valor cultural de los bienes, establecido en el artículo 18.1.

b) La negativa a permitir el acceso de los investigadores a los bienes declarados de interés cultural.

c) La no comunicación a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia de las subastas a que se refiere el artículo 22.4.

d) La ejecución de cualquier actuación sobre un bien inmueble incluido en el Inventario General sin la preceptiva licencia urbanística o incumpliendo los términos de ésta, a no ser que, por sus efectos sobre el bien inventariado, deba constituir infracción muy grave a tenor de lo dispuesto en el apartado cuarto.

e) El otorgamiento de licencias municipales y la adopción de medidas cautelares por los Ayuntamientos con infracción de lo dispuesto en los artículos 33.1, 36, 39.2 b), 40.2, 50.7 y 62.3.

f) La realización de actuaciones arqueológicas o paleontológicas, así como el otorgamiento de licencia municipal cuando fuere preceptiva, sin la autorización de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia preceptuada en el artículo 60, salvo que resultare daño grave para los restos arqueológicos o paleontológicos, en cuyo caso se estará a lo dispuesto en el apartado cuarto, letra d) de este artículo.

g) La realización de las obras de remoción de tierra, de demolición o cualesquiera otras realizadas con infracción de lo dispuesto en el artículo 60.6, salvo que resultare daño grave para los restos arqueológicos o paleontológicos, en cuyo caso se estará a lo dispuesto en el apartado cuarto, letra d) de este artículo.

h) El incumplimiento de las obligaciones de comunicar el descubrimiento de restos arqueológicos o paleontológicos y de entregar los objetos hallados, aun casualmente, establecidas en los artículos 63.1, 64.2 y 65.3, así como la realización de los actos que, si mediare delito, darían lugar a la aplicación de alguno de los artículos comprendidos en capítulo XIV del título XIII del Código Penal.

i) La no suspensión inmediata de las obras con motivo del descubrimiento de restos arqueológicos o paleontológicos y el incumplimiento de las órdenes de suspensión dictadas por la Administración competente, según lo dispuesto en el artículo 63.

j) La inobservancia del deber de llevar el libro-registro de transacciones de bienes muebles, establecido en el artículo 12, y la omisión o inexactitud de los datos que deban constar en él.

k) La separación de bienes muebles vinculados a un inmueble declarado de interés cultural, infringiendo lo dispuesto en el artículo 38 b).

l) La disgregación de las colecciones de bienes muebles incluidas en el Inventario, salvo las declaradas de interés cultural, y la salida temporal de fondos de los museos o colecciones museográficas integrados en el Sistema de Museos de la Comunidad Valenciana, sin la autorización exigida en virtud de los artículos 53 y 73.2.

4. Seran infraccions molt greus:

a) L'enderroc, total o parcial, dels immobles inclosos en l'Inventari, així com l'atorgament de llicències de demolició, contravenint la prohibició expressa de l'article 20.

b) El desplaçament de béns immobles declarats d'interés cultural i l'atorgament pels ajuntaments d'una llicència per a aquest fi, contra el que disposa l'article 38.c.

c) L'execució d'obres sense llicència o incomplint els termes d'aquesta, quan es cause un dany greu als béns de l'Inventari.

d) La realització de les actuacions esmentades en les lletres f i g de l'apartat tercer d'aquest article, quan en resulten danyades greument les restes arqueològiques o paleontològiques.

e) La destrucció de béns mobles inclosos en l'inventari.

f) La disgregació de col·leccions de béns mobles declarades d'interés cultural i de fons de museus i col·leccions museogràfiques pertanyents al Sistema Valencià de Museus sense l'autorització de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, exigida d'acord amb els articles 44 i 73.5.

5. A l'efecte del que disposa aquest article, s'equiparen als béns inclosos en l'Inventari aquells respecte dels quals s'haja iniciat el procediment corresponent per a inscriure'ls-hi.

Article 98. Persones responsables

1. Seran responsables de les infraccions administratives derivades d'aquesta llei els que realitzen les accions o omissions que les constitueixen.

2. En el cas d'actuacions arqueològiques o paleontològiques no autoritzades, en seran responsables tots aquells que, directament o indirectament, hi hagen intervingut i que conforme al Codi Penal tindrien la consideració d'autors o còmplices.

3. Quan la infracció consistisca en l'execució d'obres sense llicència, o no s'ajuste als termes d'aquesta, o en l'atorgament de llicències municipals de contingut manifestament contrari al que es disposa en aquesta llei, caldrà ajustar-se per a la determinació de les persones responsables al que disposa la legislació urbanística respecte de les infraccions a aquesta.

Article 99. Sancions

1. Els responsables d'infraccions d'aquesta llei que hagen ocasionat danys al patrimoni cultural valorables econòmicament seran sancionats amb una multa del tant al quàdruple del valor del dany causat, llevat que de l'aplicació del que disposa l'apartat segon d'aquest article resulte una multa de quantia superior.

2. En la resta de casos s'imposaran les sancions següents:

a) Per a les infraccions lleus, multa fins a 10.000.000 de pessetes.

b) Per a les infraccions greus, multa de 10.000.001 pessetes a 25.000.000 de pessetes.

c) Per a les infraccions molt greus, multa de 25.000.001 pessetes a 200.000.000 de pessetes.

3. Per a la graduació de les sancions dins d'un mateix grup, es tindran en compte la gravetat dels fets, l'ús de mitjans tècnics en les actuacions arqueològiques o paleontològiques no autoritzades, el perjudici causat, la reincidència i el grau de malícia, el cabal i la resta de circumstàncies de l'infractor.

4. La quantia de la sanció no podrà ser en cap cas inferior al benefici obtingut per l'infractor com a resultat de la seua acció, podent-se augmentar la quantia de la multa corresponent fins al límit d'aquest benefici, quan siga valorable econòmicament.

5. Les multes que s'imposen a diversos subjectes com a conseqüència d'aquesta infracció seran independents entre si.

6. L'òrgan sancionador podrà acordar, com a sanció accessòria, el comís dels materials i eines empleats en la infracció.

Article 100. Multes coercitives

Independentment de les sancions que pertoquen conforme al que disposa l'article anterior, l'òrgan competent podrà, amb el requeriment previ, imposar als qui estiguen subjectes al compli-

4. Serán infracciones muy graves:

a) El derribo, total o parcial, de los inmuebles incluidos en el Inventario, así como el otorgamiento de licencias de demolición, contraviniendo la prohibición expresa del artículo 20.

b) El desplazamiento de bienes inmuebles declarados de interés cultural y el otorgamiento por los Ayuntamientos de licencia para ello, contra lo dispuesto en el artículo 38 c).

c) La ejecución de obras sin licencia, o incumpliendo los términos de ésta, cuando se cause daño grave a los bienes del Inventario.

d) La realización de las actuaciones mencionadas en las letras f) y g) del apartado tercero de este artículo, cuando resulten dañados gravemente los restos arqueológicos o paleontológicos.

e) La destrucción de bienes muebles incluidos en el Inventario.

f) La disgregación de colecciones de bienes muebles declaradas de interés cultural y de fondos de museos y colecciones museográficas pertenecientes al Sistema Valenciano de Museos sin la autorización de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, exigida a tenor de los artículos 44 y 73.5.

5. A los efectos de lo dispuesto en este artículo, se equiparan a los bienes incluidos en el Inventario aquellos respecto de los que se haya iniciado el correspondiente procedimiento para su inscripción en el mismo.

Artículo 98. Personas responsables

1. Serán responsables de las infracciones administrativas derivadas de esta Ley los que realizaren las acciones u omisiones que las constituyen.

2. Tratándose de actuaciones arqueológicas o paleontológicas no autorizadas serán responsables todos aquellos que, directa o indirectamente, hubieren intervenido en las mismas y que conforme al Código Penal tendrían la consideración de autores o cómplices.

3. Cuando la infracción consista en la ejecución de obras sin licencia, o no ajustándose a los términos de ésta, o en el otorgamiento de licencias municipales de contenido manifestamente contrario a lo dispuesto en esta Ley, se estará para la determinación de las personas responsables a lo que dispone la legislación urbanística respecto de las infracciones a la misma.

Artículo 99. Sanciones

1. Los responsables de infracciones de esta Ley que hubieren ocasionado daños al patrimonio cultural valorables económicamente serán sancionados con multa del tanto al cuádruple del valor del daño causado, salvo que de aplicar lo dispuesto en el apartado segundo de este artículo resultare multa de superior cuantía.

2. En los demás casos se impondrán las siguientes sanciones:

a) Para las infracciones leves, multa de hasta 10.000.000 de pesetas.

b) Para las infracciones graves, multa de 10.000.001 pesetas a 25.000.000 pesetas.

c) Para las infracciones muy graves, multa de 25.000.001 pesetas a 200.000.000 de pesetas.

3. Para la graduación de las sanciones dentro de un mismo grupo se tendrá en cuenta la gravedad de los hechos, el empleo de medios técnicos en las actuaciones arqueológicas o paleontológicas no autorizadas, el perjuicio causado, la reincidencia y el grado de malicia, el caudal y demás circunstancias del infractor.

4. La cuantía de la sanción no podrá ser en ningún caso inferior al beneficio obtenido por el infractor como resultado de su acción, pudiéndose aumentar la cuantía de la multa correspondiente hasta el límite de dicho beneficio, cuando fuere valorable económicamente.

5. Las multas que se impongan a varios sujetos como consecuencia de la misma infracción serán independientes entre sí.

6. El órgano sancionador podrá acordar, como sanción accesoria, el comiso de los materiales y utensilios empleados en la infracción.

Artículo 100. Multas coercitivas

Independentemente de las sanciones que procedan conforme a lo dispuesto en el artículo anterior, el órgano competente podrá, previo requerimiento, imponer a quienes se hallaren sujetos al cum-

ment de les obligacions establides en aquesta llei multes coercitives fins a 100.000 pessetes, reiterades per períodes d'un mes, fins a obtenir el compliment d'allò ordenat.

Article 101. Reparació de danys

Els responsables de les infraccions d'aquesta llei que hagen ocasionat danys al patrimoni cultural estaran obligats a reparar els danys causats i, en la mesura que siga possible, a restituir les coses a l'estat degut. En el cas d'incumpliment d'aquesta obligació, la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència durà a terme les actuacions de reparació i restitució que calguen, a costa de l'infractor.

Article 102. Òrgans competents

Són competents per a la imposició de les sancions establides en aquest títol:

- a) El Govern Valencià, a proposta de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per a les multes de més de 25.000.000 de pessetes.
- b) El conseller de Cultura, Educació i Ciència, per a les multes fins a 25.000.000 de pessetes.

Article 103. Procediment sancionador

La imposició de les sancions establides en aquest títol es farà amb la tramitació prèvia de l'expedient corresponent per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, d'acord amb els principis establits en la legislació del procediment administratiu comú. El termini per a resoldre serà d'un any des de la incoació.

Article 104. Prescripció

1. Les infraccions administratives derivades d'aquesta llei prescriuran als cinc anys d'haver-se comés, a excepció de les molt greus, que prescriuran als 10 anys.
2. Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuran als cinc anys, comptadors des de la fermesa de la resolució sancionadora, les imposades per a infraccions greus als tres anys, i a l'any les que s'imposen per a les lleus.

DISPOSICIONS ADICIONALS

Primera

1. Es consideraran béns d'interés cultural integrants del patrimoni cultural valencià tots els béns existents al territori de la Comunitat Valenciana que a l'entrada en vigor d'aquesta llei hagen sigut declarats béns d'interés cultural a l'empara de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, tant mitjançant un expedient individualitzat, com en virtut del que estableix l'article 40.2 d'aquesta llei i les seues disposicions addicionals primera i segona. Tots aquests béns s'inscriuran en la secció primera de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià i quedaran subjectes al règim establert en la present llei per a aquesta classe de béns.

2. La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència elaborarà, per a l'aprovació pel Govern Valencià, la relació de les coves i abrics que tinguen manifestacions d'art rupestre, els castells i els escuts, emblemes, pedres heràldiques, rotlles de justícia, creus de terme i la resta de peces i monuments d'índole anàloga de més de 100 anys d'antiguitat, declarats tots ells béns d'interés cultural integrants del patrimoni cultural valencià per efecte del que disposa l'apartat anterior.

3. En qualsevol cas, es consideraran béns d'interés cultural valencià tots els documents depositats en l'Arxiu de la Corona d'Aragó que tinguen relació directa o indirecta amb el procés històric de l'antic Regne de València, avui Comunitat Valenciana, així com pel seu significat especial:

El Reial Monestir de Santa Maria de la Valldigna, que és temple espiritual, polític, històric i cultural de l'antic Regne de València, avui Comunitat Valenciana. És igualment símbol de la grandesa i sobirania del poble valencià reconegut com a nacionalitat històrica. Conseqüentment amb aquesta declaració:

plimiento de las obligaciones establecidas en esta Ley multas coercitivas de hasta cien mil pesetas, reiteradas por períodos de un mes, hasta obtener el cumplimiento de lo ordenado.

Artículo 101. Reparación de daños

Los responsables de las infracciones de esta Ley que hubieren ocasionado daños al patrimonio cultural estarán obligados a reparar los daños causados y, en cuanto fuere posible, a restituir las cosas a su debido estado. En caso de incumplimiento de esta obligación, la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia llevará a cabo las actuaciones de reparación y restitución necesarias, a costa del infractor.

Artículo 102. Órganos competentes

Son competentes para la imposición de las sanciones previstas en este Título:

- a) El Gobierno Valenciano, a propuesta de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, para las multas de más de veinticinco millones de pesetas.
- b) El Conseller de Cultura, Educación y Ciencia, para las multas de hasta veinticinco millones de pesetas.

Artículo 103. Procedimiento sancionador

La imposición de las sanciones establecidas en este Título se hará previa tramitación del correspondiente expediente por la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, de acuerdo con los principios establecidos en la legislación del procedimiento administrativo común. El plazo para resolver será de un año desde la incoación.

Artículo 104. Prescripción

1. Las infracciones administrativas derivadas de esta Ley prescribirán a los cinco años de haberse cometido, excepto las muy graves, que prescribirán a los diez años.
2. Las sanciones impuestas para infracciones muy graves prescribirán a los cinco años, a contar desde la firmeza de la resolución sancionadora, las impuestas para infracciones graves a los tres años y al año las que se impusieron para las leves.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera

1. Se consideran Bienes de Interés Cultural integrantes del patrimonio cultural valenciano todos los bienes existentes en el territorio de la Comunidad Valenciana que a la entrada en vigor de la presente Ley hayan sido declarados Bienes de Interés Cultural al amparo de la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español, tanto mediante expediente individualizado como en virtud de lo establecido en el artículo 40.2 de dicha Ley y en sus Disposiciones Adicionales Primera y Segunda. Todos estos bienes se inscribirán en la Sección 1ª del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano y quedarán sujetos al régimen establecido en la presente Ley para esta clase de bienes.

2. La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia elaborará, para su aprobación por el Gobierno Valenciano, la relación de las cuevas y abrigos que contengan manifestaciones de arte rupestre, los castillos y los escudos, emblemas, piedras heráldicas, rollos de justicia, cruces de término y demás piezas y monumentos de índole análoga de más cien años de antigüedad, declarados todos ellos Bienes de Interés Cultural integrantes del patrimonio cultural valenciano por efecto de lo dispuesto en el apartado anterior.

3. En cualquier caso, se considerarán bienes de interés cultural valenciano todos los documentos depositados en el Archivo de la Corona de Aragón que tengan relación directa o indirecta con el proceso histórico del antiguo Reino de Valencia, hoy Comunidad Valenciana, así como por su especial significado:

El Real Monasterio de Santa María de la Valldigna que es templo espiritual, político, histórico y cultural del antiguo Reino de Valencia, hoy Comunidad Valenciana. Es, igualmente, símbolo de la grandezza y soberanía del pueblo valenciano reconocido como nacionalidad histórica. Consecuentemente con esta declaración:

El Consell, en els pressupostos de la Generalitat Valenciana de cada any, inclourà els crèdits necessaris per a la restauració, conservació i manteniment del Reial Monestir de Santa Maria de la Valldigna.

Una llei de la Generalitat Valenciana regularà la destinació i utilització del Reial Monestir de Santa Maria de la Valldigna com a punt de trobada i unió sentimental de tots els valencians i com a centre d'investigació i estudi per a la recuperació de la història de la Comunitat Valenciana.

Segona

Els béns mobles i els fons de museus i col·leccions museogràfiques, arxius i biblioteques existents a la Comunitat Valenciana que a l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguen inscrits en l'Inventari General de Béns Mobles del Patrimoni Històric Espanyol passaran a formar part de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, i s'inscriuran en la secció que corresponga segons el que estableix aquesta llei, sense necessitat de la tramitació de l'expedient previ a què fa referència l'article 52.

Tercera

Correspondrà a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, amb el previ informe de la d'Economia, Hisenda i Administració Pública, proposar al Govern Valencià l'acceptació de donacions, herències i llegats a favor de la Generalitat Valenciana, quan es referisquen a béns integrants del patrimoni cultural valencià.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

1. Els expedients sobre declaració de béns d'interés cultural incoats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta llei quedaran sotmesos, quant als seus tràmits i efectes, a allò que s'hi disposa. Mitjançant una resolució de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència s'establiran els requisits de convalidació dels informes i la resta de tràmits produïts fins aleshores en aquests expedients.

2. La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència podrà complementar les declaracions de béns d'interés cultural produïdes abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei i relatives a béns integrants del patrimoni cultural valencià, a fi d'adaptar-ne el contingut als requisits que s'estableixen en aquesta.

Segona

Els municipis en què a l'entrada en vigor d'aquesta llei hi haja algun immoble declarat bé d'interés cultural hauran d'elaborar, en el termini d'un any, el pla especial de protecció a què es refereix l'article 34.2, aprovar-lo provisionalment i trametre'l a l'òrgan competent per a l'aprovació definitiva. Si ja ha aprovat un pla especial o altre instrument de planejament amb el mateix objecte, podran, en el mateix termini, sotmetre'l a convalidació mitjançant un informe de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència previst en el mateix article o adaptar-lo a les determinacions establides en aquesta llei.

Tercera

Tots els ajuntaments de la Comunitat Valenciana, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, hauran d'aprovar provisionalment un catàleg de béns i espais protegits, d'àmbit municipal, o modificar el que tingueren aprovat per a adaptar-lo a les disposicions d'aquesta llei, i trametre'l a l'òrgan competent per a l'aprovació definitiva. En el cas que al municipi no hi haja cap bé mereixedor d'aquesta protecció, l'Ajuntament haurà de comunicar aquesta circumstància a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència.

Quarta

En el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els responsables de la instal·lació hauran de retirar, a costa

El Consell, en los Presupuestos de la Generalitat Valenciana de cada año, incluirá los créditos necesarios para la restauración, conservación y mantenimiento del Real Monasterio de Santa María de la Valldigna.

Una Ley de la Generalitat Valenciana regulará el destino y utilización del Real Monasterio de Santa María de la Valldigna como punto de encuentro y unión sentimental de todos los valencianos y como centro de investigación y estudio para la recuperación de la historia de la Comunidad Valenciana.

Segunda

Los bienes muebles y los fondos de museos y colecciones museográficas, archivos y bibliotecas existentes en la Comunidad Valenciana que a la entrada en vigor de la presente Ley se hallen inscritos en el Inventario General de Bienes Muebles del Patrimonio Histórico Español pasarán a formar parte del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, inscribiéndose en la Sección que corresponda según lo establecido en esta Ley, sin necesidad de la tramitación del expediente previo a que hace referencia el artículo 52.

Tercera

Corresponderá a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, previo el informe de la de Economía, Hacienda y Administración Pública, proponer al Gobierno Valenciano la aceptación de donaciones, herencias y legados a favor de la Generalitat Valenciana, cuando se refieran a bienes integrantes del patrimonio cultural valenciano.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera

1. Los expedientes sobre declaración de Bienes de Interés Cultural incoados con anterioridad a la entrada en vigor de la presente Ley quedarán sometidos, en cuanto a sus trámites y efectos, a lo que en ella se dispone. Mediante resolución de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia se establecerán los requisitos de convalidación de los informes y demás trámites producidos hasta entonces en dichos expedientes.

2. La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, podrá complementar las declaraciones de Bienes de Interés Cultural producidos antes de la entrada en vigor de la presente Ley y relativas a bienes integrantes del patrimonio cultural valenciano, a fin de adaptar su contenido a los requisitos que en ésta se establecen.

Segunda

Los municipios en los que a la entrada en vigor de esta Ley hubiere algún inmueble declarado Bien de Interés Cultural deberán, en el plazo de un año, elaborar el Plan Especial de protección a que se refiere el artículo 34.2, aprobarlo provisionalmente y remitirlo al órgano competente para su aprobación definitiva. Si hubiera ya aprobado un Plan Especial, u otro instrumento de planeamiento con el mismo objeto, podrán, en el mismo plazo, someterlo a convalidación mediante el informe de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia previsto en el mismo artículo o adaptarlo a las determinaciones establecidas en la presente Ley.

Tercera

Todos los Ayuntamientos de la Comunidad Valenciana deberán en el plazo de un año a partir de la entrada en vigor de esta Ley aprobar provisionalmente un Catálogo de Bienes y Espacios Protegidos, de ámbito municipal, o modificar el que tuvieran aprobado para adaptarlo a las disposiciones de esta Ley, y remitirlo al órgano competente para su aprobación definitiva. En caso de que en el municipio no existiera ningún bien merecedor de tal protección, el Ayuntamiento deberá comunicar dicha circunstancia a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia.

Quarta

En el plazo de un año a partir de la entrada en vigor de esta Ley, los responsables de la instalación deberán retirar, a su costa,

seua, les conduccions i elements impropis a què es refereix l'article 38.e.

Cinquena

Fins que el Govern Valencià no dicte les normes de desplegament reglamentari d'aquesta llei, seran aplicables, en tot allò que s'ajusten a les disposicions d'aquesta, els reials decrets 111/1986, de 10 de gener de desplegament parcial de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, i 64/1994, de 21 de gener, pel qual es va modificar parcialment l'anterior.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades totes les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposen al que disposa aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

1. S'autoritza el Govern Valencià a dictar totes les disposicions reglamentàries que calguen per al desplegament i aplicació d'aquesta llei.

2. Queda, així mateix, autoritzat el Govern Valencià per a actualitzar per via reglamentària la quantia de les sancions establides en l'article 98, així com la de les multes coercitives establides en l'article 99. El percentatge dels increments no serà superior al dels índex oficials d'increment del cost de vida.

Segona

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Per tant, ordene que tots els ciutadans, tribunals, autoritats i poders públics als quals pertoque observen i facen complir aquesta llei.

València, 11 de juny de 1998

El president de la Generalitat,
EDUARDO ZAPLANA HERNÁNDEZ-SORO

Conselleria de Cultura, Educació i Ciència

ORDRE d'11 de juny de 1998, de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la que s'estableixen els criteris generals pels quals s'ha de regir el calendari escolar per a tots els centres docents de la Comunitat Valenciana que imparteixen ensenyaments d'Educació Infantil, Educació Primària, Educació Secundària Obligatoria, Formació Professional, Batxillerat, Ensenyaments Artístics i Ensenyaments d'Idiomes. [1998/X5020]

La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència ha fixat, seguint una periodicitat anual, el calendari escolar aplicable a la Comunitat Valenciana per tal que els centres docents efectuen la planificació de la seua activitat escolar i la programació dels serveis complementaris.

Des de l'experiència proporcionada pels anys transcorreguts s'ha considerat convenient fixar el marc general del calendari escolar a la Comunitat Valenciana i deixar per a cada curs escolar la concreció de les dates d'inici i fi dels períodes lectius i vacacionals, així com aquelles qüestions puntuals que siguen rellevants, a fi d'aconseguir així una major homogeneïtat en el còmput dels dies lectius de cada curs escolar.

La implantació generalitzada de l'Educació Secundària Obligatoria, que comportarà la supressió dels exàmens de setembre, possibilitarà que tot l'alumnat que curse dits ensenyaments i vulga

las conducciones y elementos impropios a que se refiere el artículo 38 e).

Quinta

Hasta tanto no se dicten por el Gobierno Valenciano las normas de desarrollo reglamentario de la presente Ley, serán de aplicación, en cuanto se conformen a las disposiciones de ésta, los Reales Decretos 111/1986, de 10 de enero, de desarrollo parcial de la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español y 64/1994, de 21 de enero, por el que se modificó parcialmente el anterior.

DISPOSICION DEROGATORIA

Quedan derogadas cuantas disposiciones de igual o inferior rango se opongan a lo dispuesto en esta Ley.

DISPOSICIONES FINALES

Primera

1. Se autoriza al Gobierno Valenciano a dictar cuantas disposiciones reglamentarias sean necesarias para el desarrollo y aplicación de esta Ley.

2. Queda asimismo autorizado el Gobierno Valenciano para actualizar por vía reglamentaria la cuantía de las sanciones establecidas en el artículo 98, así como la de las multas coercitivas previstas en el artículo 99. El porcentaje de los incrementos no será superior al de los índices oficiales de incremento del coste de vida.

Segunda

La presente Ley entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Por tanto, ordeno que todos los ciudadanos, tribunales, autoridades y poderes públicos a los que corresponda observen y hagan cumplir esta ley.

Valencia, 11 de junio de 1998

El presidente de la Generalitat,
EDUARDO ZAPLANA HERNÁNDEZ-SORO

Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia

ORDEN de 11 de junio de 1998, de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, por la que se establecen los criterios generales por los que se ha de regir el calendario escolar para todos los centros docentes de la Comunidad Valenciana que imparten enseñanzas de Educación Infantil, Educación Primaria, Educación Secundaria Obligatoria, Formación Profesional, Bachillerato, Enseñanzas Artísticas y Enseñanzas de Idiomas. [1998/X5020]

La Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia ha venido fijando, con periodicidad anual, el calendario escolar aplicable a la Comunidad Valenciana con la finalidad de que los centros docentes efectuasen la planificación de su actividad escolar y la programación de los servicios complementarios.

Desde la experiencia proporcionada por los años transcurridos se ha considerado conveniente fijar el marco general del calendario escolar en la Comunidad Valenciana dejando para cada curso escolar la concreción de las fechas de inicio y fin de los periodos lectivos y vacacionales, así como aquellas cuestiones puntuales que sean relevantes, consiguiendo, de este modo, una mayor homogeneidad en el cómputo de los días lectivos de cada curso escolar.

La implantación generalizada de la Educación Secundaria Obligatoria, que conllevará la supresión de los exámenes de septiembre, permitirá que todo el alumnado que curse dichas enseñanzas y